XXXV. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. JÚLIUS 5.

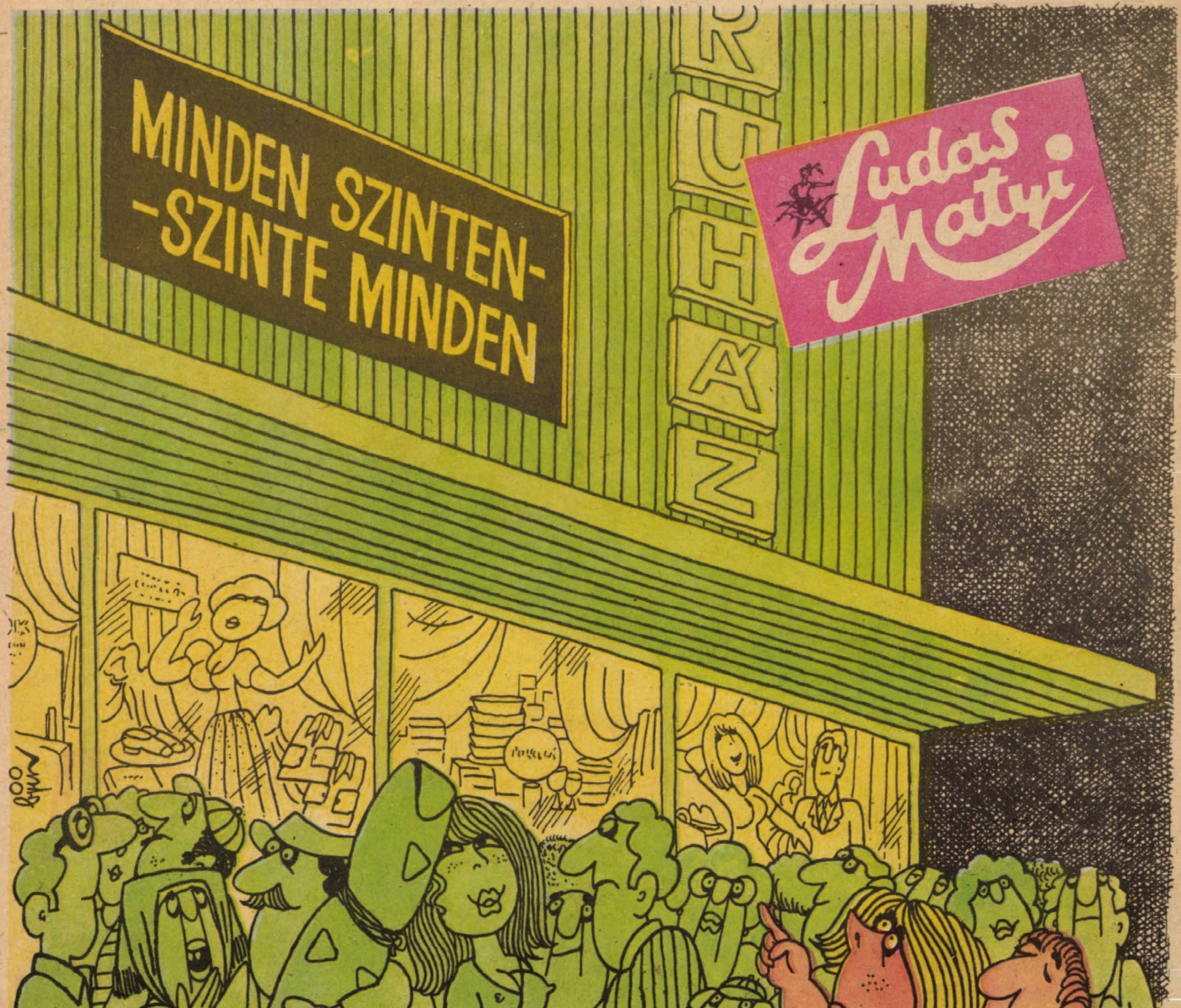
MINDEN SZINTEN-
-SZINTE MINDEN
RUHÁZ
Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

FÉLREÉRTÉS

– Ugyan már, anyukám, tudhatnád, hogy az áremeléseket nem reklámozzák...

Vevőszolgálat

Én keresek valamit, te keresel valamit, ő keres valamit.

Hogy ő mit keres, azt nem tudom, hogy te mit keresel, az nem érdekel, én 7 és fél voltos adaptert keresek, mondanom sem kell, hogy immár reménytelenül. Bejártam a város minden keravillját, ravillját és ramovillját – nincs. Idősebb eladók még emlékeznek arra, hogy valamikor mintha lett volna ilyesmi, jelenleg azonban nincs, nem is lesz. Van-e ennél sablonosabb sirám? Aligha. Az már talán érdekesebb, hogy ezt a „nincs"-et milyen különbözőképpen adják tudtára az elcsigázott vándornak. Úgymint:

1. Szárazon, hűvösen: – Nincs kérem.
2. Ironikus mosollyal: – Ugyan kérem . . .
3. Néma együttérzéssel: – Sajnos . . .
4. Néma fejrázással, ami azt jelenti: ne is beszéljünk róla.
5. Fiatalabb eladók csodálkozva: – Hát az micsoda?
6. Reménytkeltőn: – Tessék benézni decemberben.

Letargikusan lapozgatom a telefonkönyvet: hol nem kerestem még? Na nézd csak! Az egyik villamossági szakvállalat neve alatt azt olvasom: VEVŐSZOLGÁLAT. És a telefonszám. Reszkető kézzel tárcsázom, a hívás kicseng, a kagylót felveszik. Tán csak nem leszek egy csoda boldog tanúja? Kellemes hölgyi hang: „Vevőszolgálat, tessék parancsolni." Elrebegem a kívánságomat. Párbeszédünk lesújtón indul: – Nincs kérem, ebben az évben nem is lesz – mondja ő. Letehetném a kagylót, de kiszalad számon a keserű kétségbeesés fájdalma: – Borzasztó . . . – felelem. És erre így szól a vevőszolgálat: – Hát igen . . . Mindig az nincs, amit az ember keres . . . Ilyen az élet.

Nos, ez már tetszik nekem. A vevőszolgálat a vevőt adapterrel szolgálni nem tudja, de vigasszal igen. Nagy dolog a vigasz. Könnyebb lesz tőle az ember lelke. Adapter nincs, de nézd csak, odakint táncol a napsugár. Adapter nincs, de gondolj jól sikerült gyermekeidre. Adapter nincs, de oda se neki, ha a vérnyomásod rendben van. Adapter nincs, de aláírták a SALT kettőt.

Szavamra mondom, az én lelkem is megkönnyebbült. De azért megkérdem: nincs valakinek egy eladó adaptere? Nem ragaszkodom hozzá, hogy magánszemély legyen az illető: lehet vállalat, intézmény, egyesület, hatóság, testület vagy akár szerzetesrend is. Csak az a fontos, hogy az adapter 7 és fél voltos legyen.

Még annyit jegyzek meg: vigasszal már el vagyok látva.

Tabi László

Csak ezresével

Kissé furcsák azok a rendelkezések, amelyek a Pénzügyi Szemle 5. számában jelentek meg. Az itt olvasható bankközlemények kimondják, hogy egy forintosig bezárólag pontosan ezer darabot, kétforintosból és azon belüli címletekből ötszáz darabot kell egy kis zsákba tenni a boltok bevételének befizetésekor. A bank csak ilyen csomagokat fogad el. Hogy netán egyiken csak 999 darab érme legyen, arról szó sem lehet. Ez persze még nem veszélyes, hiszen a bolti dolgozó benyúl a zsebébe és kiegészíti a csomagot 1000-re.

Lelki szemeim előtt látom, amint a boltosok zárás előtt kínosan ügyelnek arra, hogy a napot pontosan meghatározott aprópénzmennyiséggel zárják. S a kedves vásárló, ha százassal fizet egy kifliért, ne csodálkozzon, ha kilenc darab fémtizest, kilenc egyforintost és hat tízfillérest kap vissza. A pénztáros nem akart vele kitolni, csupán volt neki némi aprópénz fölöslege, amelyet nem tudott az ötszázas, illetve ezres keretbe gyömölszölni.

A korai vásárlókat sem irigylem. De jól jönne most az az aprópénz, amit este a bosszankodó vevő elvitt csupáncsak azért, mert nem volt hely az ezres keretben?

S még egy korlátozás: A befizetett érmék súlya egy postazsákban nem lehet több, mint húsz kilogramm. Nos egy garnitúra 1000 illetve 500 darab 10–20–50 filléres 1–2–5–10 forintos érme súlya valamivel több, mint ez a súly. Mi lesz a megoldás? Egy postazsák helyett kettő.

Egy kis többlet-számolgatás, manipuláció, esti agytorna, majd két zsákkal a hónuk alatt irány a posta. Egyszerű ez. Vagy mégsem? A vevők rohamai közepette elfáradt, pénzszámolás és átcsoportosítás közben kiemerült boltosok az utóbbi kérdéssel értenek egyet.

Gőz József

Háttér

Dicsérni jöttem, nem temetni.

Elsőként köszönteni a szépreményű, nagyjövőjű, fényes pályafutás előtt álló szót. Élt eddig csendben, szürkén, szavak sűrűjében rejtőzködve, háttérbe húzódva. Most előlépett a homloktérbe: a **háttér** divatszó lesz, akárki meglássa.

Kezdetben volt a **háttér-rádiózás.** (Hátul a szobában duruzsol a rádió, elöl senki sem figyel oda, teszi ki-ki a dolgát, olvas, tanul, vagy éppen cseveg.)

Aztán jött a **háttérbeszélgetés.** (Eszmecsere arról, hogy mi húzódik meg az események mögött.)

Ám a karrier csak most kezdődött. Napra tudom, mikor: 1979. június 20-án. Aznap az Állami Biztosító **háttértájékoztatót** tartott. (Nem sajtótájékoztatót, barátaim, az már elnyűtt szó, kopottas, szegényes.) Ugyanazon a napon gazdaságpolitikai hetilapunk, a Figyelő címoldalán öles betűkkel ez állt: Előtérben a **háttéripar.**

Ha mi felkapunk egy szót, annak nincs irgalom, nincs kegyelem, nyűjük, nyúzzuk unos-untig. Hogy mi van e jelenség hátterében, azt is tudjuk: lelki restség. Lusták vagyunk a szavak köztárházában (ez egy új szó, most tanultam, a közraktár helyébe lép) kutatni, megkeresni a legpontosabbat, legodaillőbbet, vesszük az éppen legdivatosabbat, a kezünk ügyében levőt.

A háttér nem áll meg hódító útján. Hamarosan lesz nálunk **háttérkereskedelem** (elől, a boltban, hiába keresi a vevő a kurrens árut, mert hátul, a raktárból, széthordják a protekciósok); lesz **háttérművelődés** (elöl, az első csatornán Krlezát játszik a televízió, de a többség a súlyemelőket nézi hátul, a második csatornán); és lesz **háttérglossza** (hátul duruzsol az újságíró, elől nem figyel rá senki).

Lesz? Van. Íme.

Radványi Barna

Azt beszélik

„Azt beszélik, hogy az NSZK erősen molett, kereszténySzocialista politikusa, aki a sör városában él és dupla keresztneve azonos a hajdani osztrák császáréval – jövőre megpályázza azt a tisztséget, amelyet jelenleg egy Helmuth utónevű, dús hajú államférfi tölt be."

Mit szólnának hozzá, ha az újság ilyen virágnyelven tudatná, hogy Franz Josef Strauss a kancellári székre pályázik?

Valószínűleg meglepődnének, mert hozzászoktak, hogy sajtónk a kül- és belpolitikai tényeket vagy közli, vagy nem közli, de ha közli, akkor megírja, ki az, aki a hírben szerepel.

Ez a nyíltság természetesen nem vonatkozhatik sportbéli ügyekre, melyek a legnagyobb mértékben bizalmasan kezelendők. Már megszoktuk, hogy a megtévedt sportolók (különösen ha futballisták) sohasem rúgnak be, vagy rúgnak ki a hámból, nem csennek, nem csempésznek és nem bundáznak – legfeljebb „vétenek a sporterkölcs szabályai ellen" – az olvasó pedig törje a fejét, hogy mit is csinált tulajdonképpen az a derék fiú.

Ezért újságíró kollégáink, ha érdekes hírt akarnak közölni, ebből a mélységesen titkos világból, kénytelenek a pletyka jótékony fátylába burkolni a híranyagot. Úgy, ahogy ezt például az egyik legszínesebb és leginformatívabb sportrovatban, a Hétfői Hírekében olvastam. Méghozzá egy lapban kettőt is.

„Két ismert sokszoros válogatott futballista szeretne külföldön futballozni. Úgy hallottuk, hogy a népszerű középhátvéd, valamint a gólerős csatár engedélyre vár, hogy az Ajaxban, illetve a Linzer ASK-ban folytathassa pályafutását."

Tetszenek tudni, kikről van szó? Mert én nem.

A másik hír szakasztott ilyen, de ott azért sejteni lehet valamit.

„Ismét személycseréről beszélnek futballberkekben. A szövetségi kapitány posztjára a legújabb variációk szerint az a szakember is jelölt, aki az olimpiai csapatot is felkészítette."

Ez meg hülye gyerekeknek szóló rejtvény. Mindenki tudja, ki a jelenlegi szövetségi kapitány és ki készítette fel az olimpiásokat Kovács Ferenc, illetve dr. Lakat Károly. De hát akkor miért nem így közlik az értesülést?

Talán sértés, ha egy futballista külföldön akarja rúgni a labdát, vagy ha valaki szövetségi kapitány lesz?

Utóvégre a futball játék.

Legalábbis azt beszélik . . .

Novobáczky Sándor

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Alexander Blake-et is felkérték, hogy mondjon beszédet a Nemzeti Művészklub ebédjén. A legnagyobb meglepetésre elsőként neki adták meg a szót. Felállt, és szárazon így szólt:

— Most egy sírfelirat jut az eszembe, amit az egyik rodilandi temetőben olvastam. Így hangzott: „Vártam ezt, de nem ilyen hamar”.

*

— Szeretlek.

— Én is.

— Ha megkérlek, hozzám jönnél?

— Igen, de figyelmeztetlek, hogy nekem este tízre haza kell érnem, jön a férjem...

A SAH PÁVATRÓNJA MEXIKÓBAN

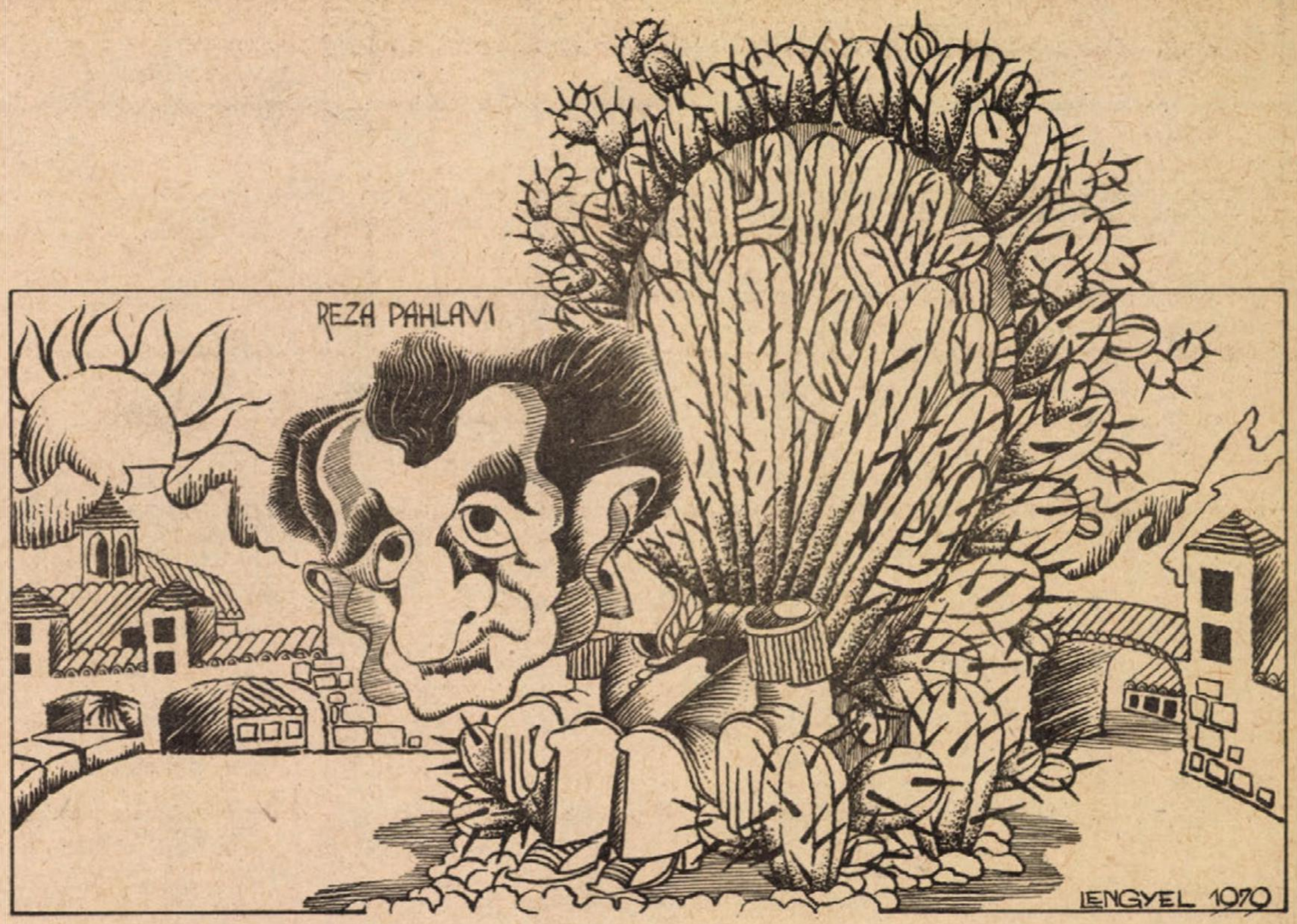

UCCU

Hollanda Emánuel felhős homlokkal bukkant felszínre az újságból. Ha már a miniszter is azt mondja, hogy uccu, sportoljunk, különben zűr lesz, akkor komoly a dolog. Egy miniszter nem beszél csak úgy a vakvilágba. Vagy, ha mégis, azt nem írják meg a lapok.

Hollanda Emánuel először az úszással próbálkozott. Az úszás üdít, frissít, fiatalít, az úszásnál drágább van, de jobb nincs. Az uszodában ötezer kiskorú szelte a habokat fókaszerű kaffogások közepette. Hollanda Emánuel egy zaklatott emberkébe botlott a parton.

— Ön úszómester? — kérdezte.

— Nem kérem, csak az arcom ilyen furcsa. Edző vagyok.

— Nagyon helyes. Én ugyanis úszni szeretnék.

— Kérem, semmi akadálya. Szabad kérdeznem, hány éves uraságod?

— Harmincnyolc múltam.

— Hát kérem, ha ön majd újra ötesztendős lesz és már egy percen belül ússza a száz pillangót, akkor fáradjon le ismét hozzám. Tehetős szülei oldalán.

Hollanda Emánuel ez után úgy gondolta, mégis inkább kerékpáron hajszolja az egészségét. A kerékpár a XXI. század közlekedési eszköze, egyszer veszi, mindig eszi. Ám alig ért az első sarokra, a rendőr lesípolta a forgalmat, térdreesett és keresztet vetett, holott tizedes létére már hivatalból is a természettudományos gondolkodás híve volt.

— Ember! — kiáltotta szokása ellenére. — Nézzen körül. Isteni szerencse, hogy még az élők sorában van. Teherautócsordák csörtetnek vészes röffenésekkel, munkagépek nyájai csattogtatják a fogukat. Percet sem adok, s önből, szerencsétlen puhatestű, házatlan bringás, csupán egy szánalmas kis zsírpacni marad a kövezeten. És ez még a kisebbik baj. De ráadásul még a közlekedési szabályok ellen is vét, ami már főbenjáró. Hát honnét veszi, hogy szeretett fővárosunknak éppen e pontján nem tilos a kerékpározás?

— Rémes — mondta Hollanda Emánuel. — Ezek szerint semmiképpen sem juthatok biciklimmel a Dembinszky utca 12 bébe?

— Hogyne juthatna — mondta a rendőr. — Bemegy a postahivatalba, a bringát feladja gyorsáruként, maga meg odafurikázik taxin.

Hollanda Emánuel ezt követőleg a tenisszel próbálkozott. A tenisz a felső tízmillió sportja, a fehér mámor, aranyos kedélyű mókamesterek könnyed passziója, korra, nemre, hivatali beosztásra és a bőr színére való tekintet nélkül.

— Már elkezdeni is gyerekjáték — mondta Hollanda Emánuelnek egy cserzettképű egyén. — Adjon ide egy ezrest és kész.

— Labdát nem kapok? — kérdezte Hollanda Emánuel.

— Fokról fokra haladunk — mondta a cserzettképű. — Az első ezresig nincs labda. Vegye jobb kézbe az ütőt és lendítsen balra.

Hollanda Emánuel az első lendítésre jobbal eltalálta a baltérdét, másodikra ballal a jobbat. Egy pillanat alatt akkorára dagadt a térde, mint két krumpliskenyér. Hollanda Emánuel kézenállva távozott a teniszsportból és úgy döntött, hogy marad mégis a tornánál. A torna egyenletesen fejleszti a testet, végigkísér egész életünkön, tornászunk már a bölcsőben és tornászhatunk még a koporsóban is.

Hollanda Emánuel tehát gumikötelet fűzött egy kampóra és fickósan cibálni kezdte. Első húzásra lejött a rabic, másodikra ki a kampó, harmadikra át a szomszéd.

— Mi van, Emánuelkám — mondta az angyali jókedv legkisebb nyoma nélkül —, belekukucskálunk egymás családi életébe? Na idehallgasson, Hollanda úr, maga nekem imádságom, de még egy húzás és olyan laposra pofozom a fejét, mint két cintányér.

És ez volt a pillanat, amikor Hollanda Emánuel — uccu! — egy életre feladta a sportot. Tele van a világ kis tragédiákkal.

A nagy tragédia viszont az, hogy mindebből egy szó sem igaz. Hollanda Emánuel ugyanis meg sem próbált sportolni. El sem kezdte. Alig olvasott két sort a miniszter beszédéből, unottan tovább lapozott és — nem igaz, mit meg lehet tenni ma nálunk egy miniszterrel — az apróhirdetéseket kezdte böngészni. Hollanda Emánuel trehányságánál ugyanis csak Hollanda Emánuel tohonyasága volt nagyobb. Belebetegedett volna, ha bármit tennie kell, hogy elkerülje a betegséget. És olyan mindegy, mitől lesz beteg az ember...

Peterdi Pál

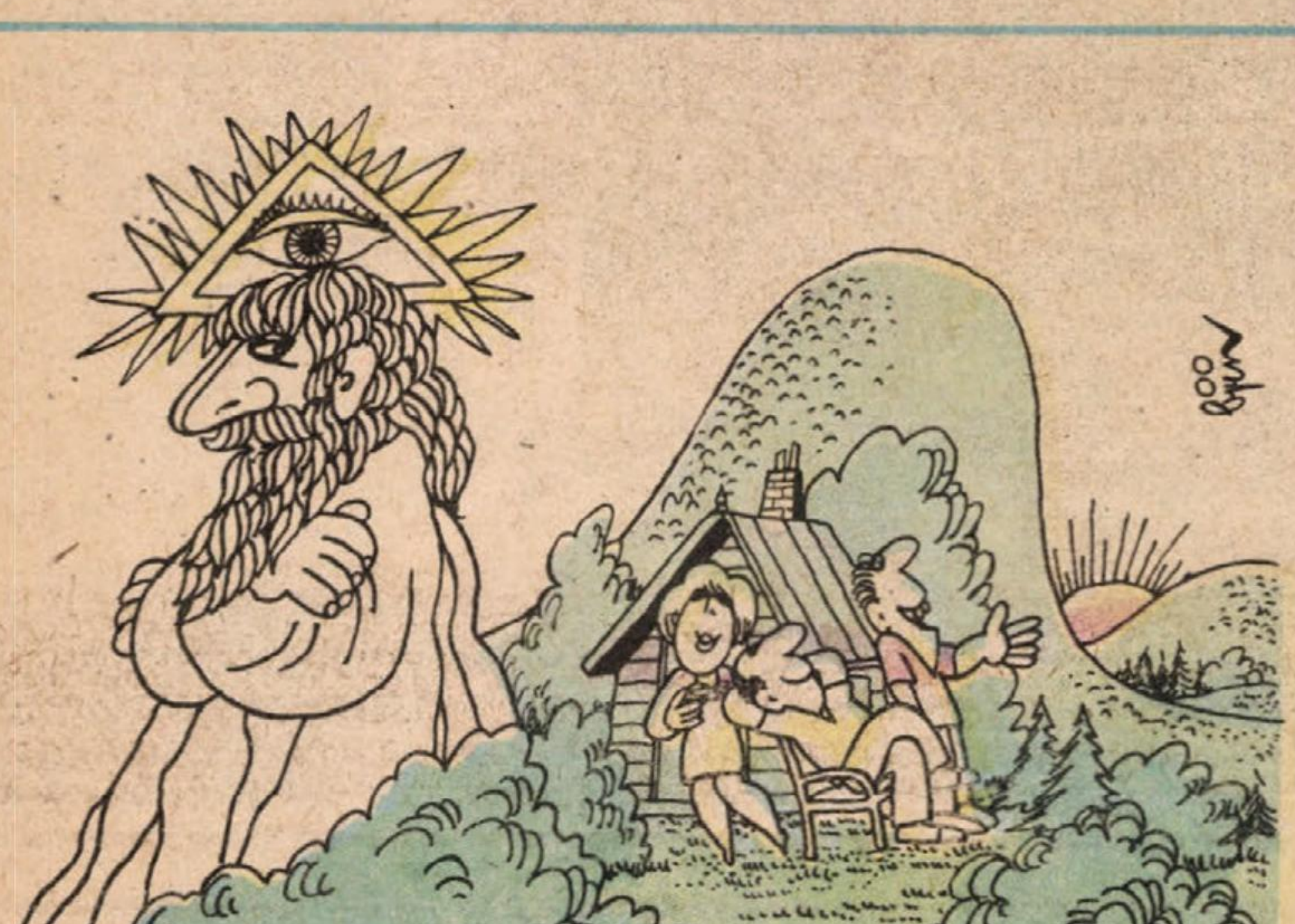

– Ma már alig található ilyen nyugodt, békés kis zug...

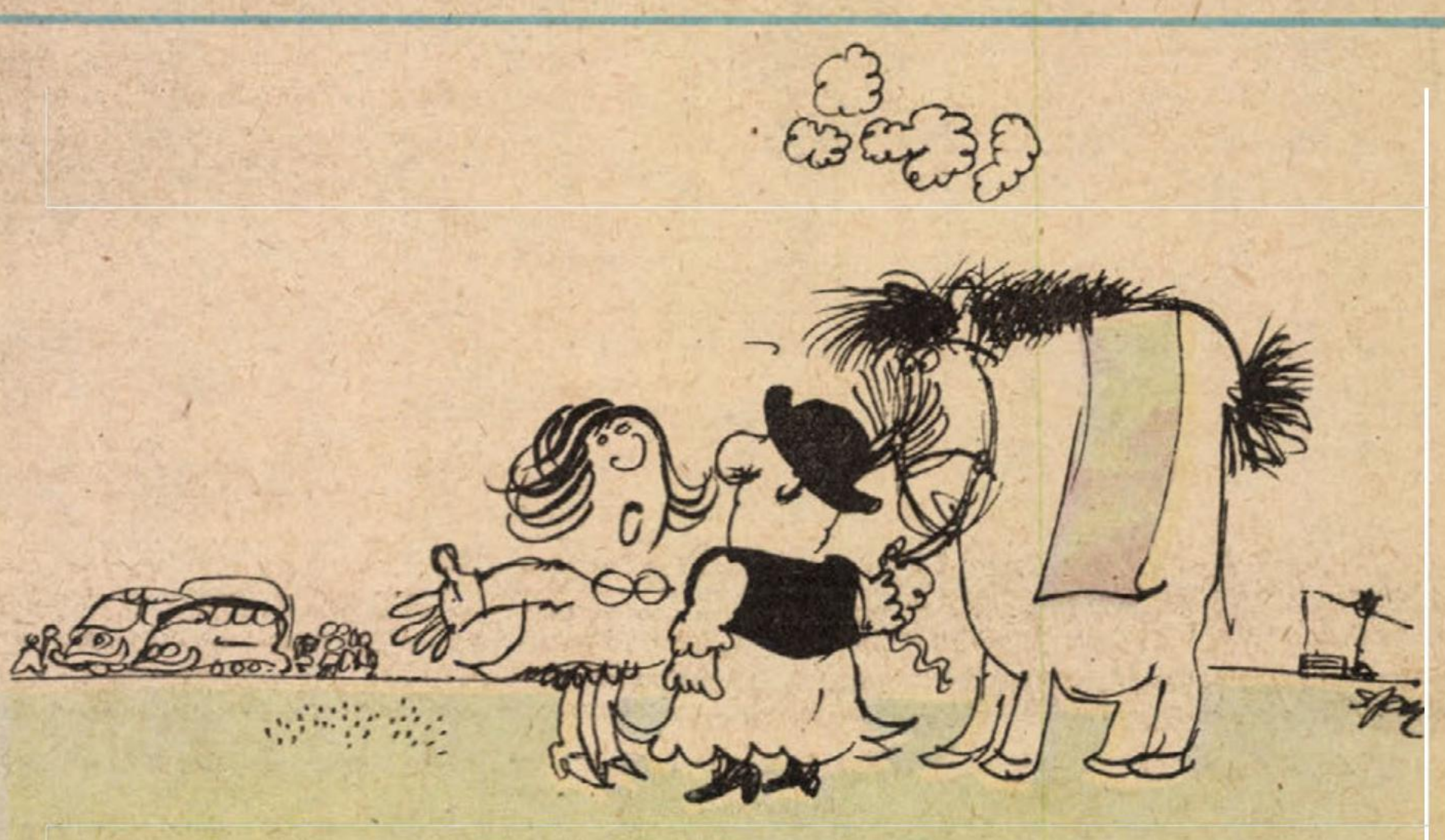

– Mit hajtod magad annyira? Még azt sem tudod, hogy puha vagy kemény valutások?!

POLITIKUS FELESÉG

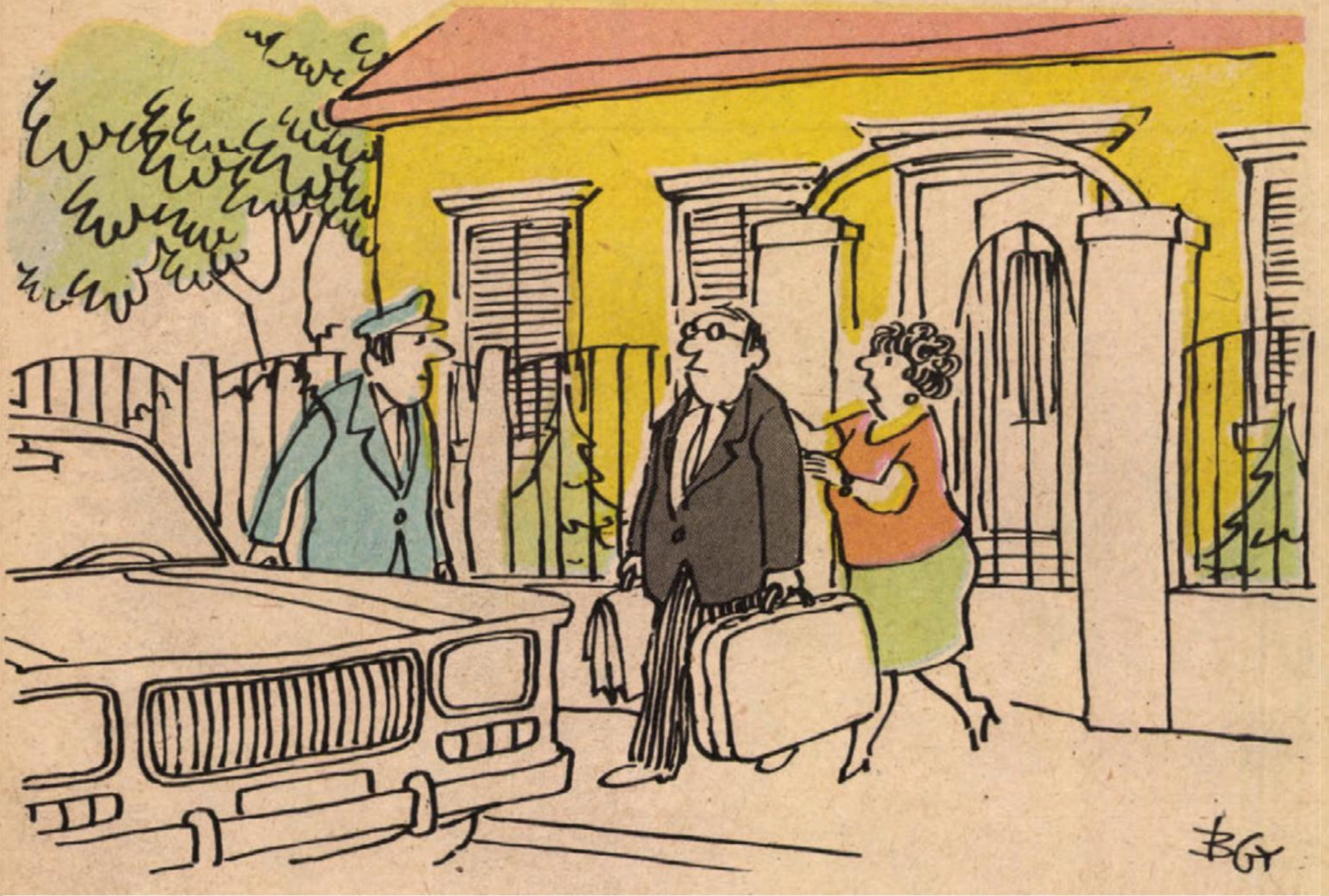

– És gondolj a májadra, ne mondjál túl sok pohárköszöntőt!

NÉVTELEN LEVÉLÍRÓ

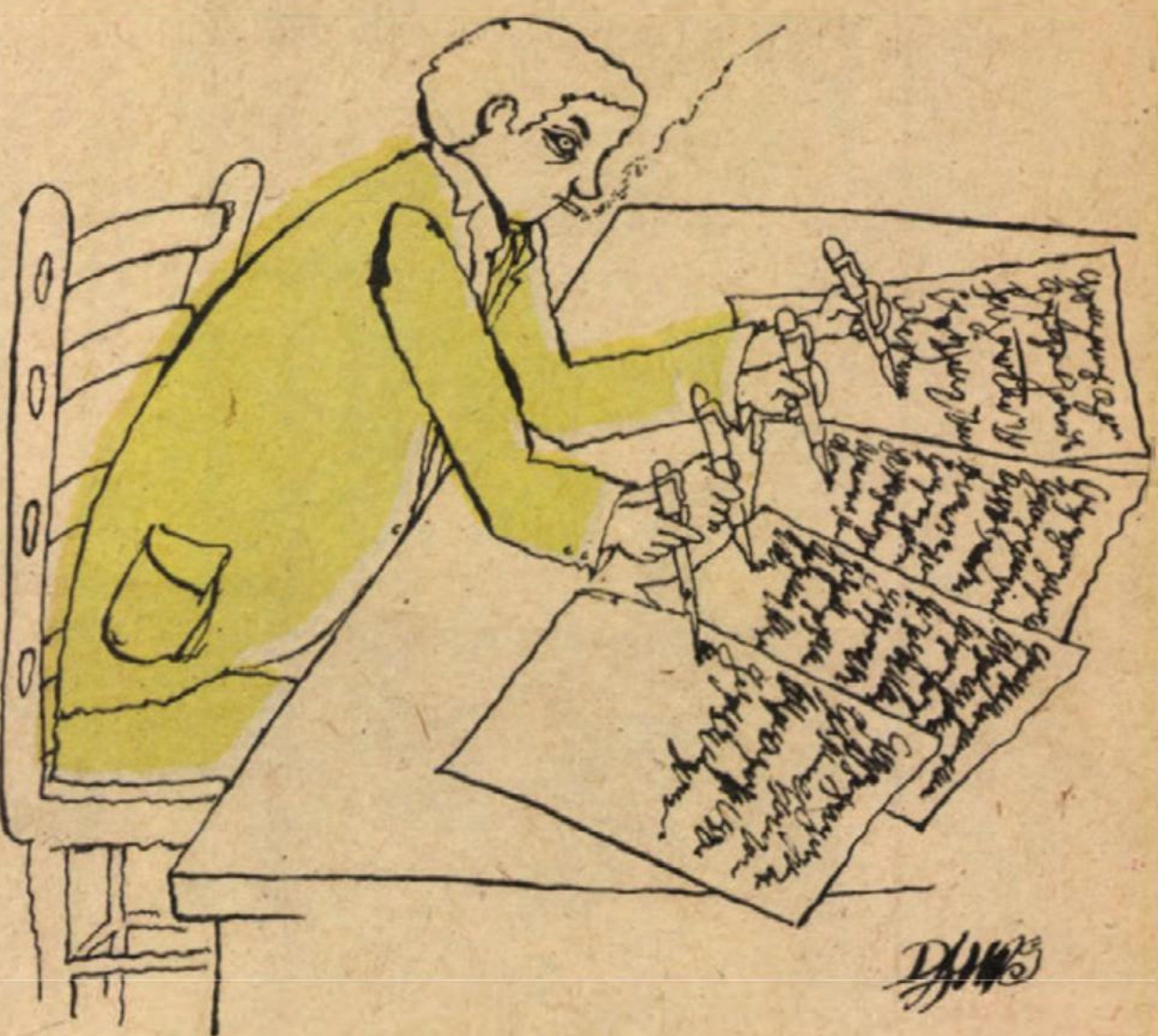

ROBBANÓ LEVELEK ÍRORSZÁGBAN

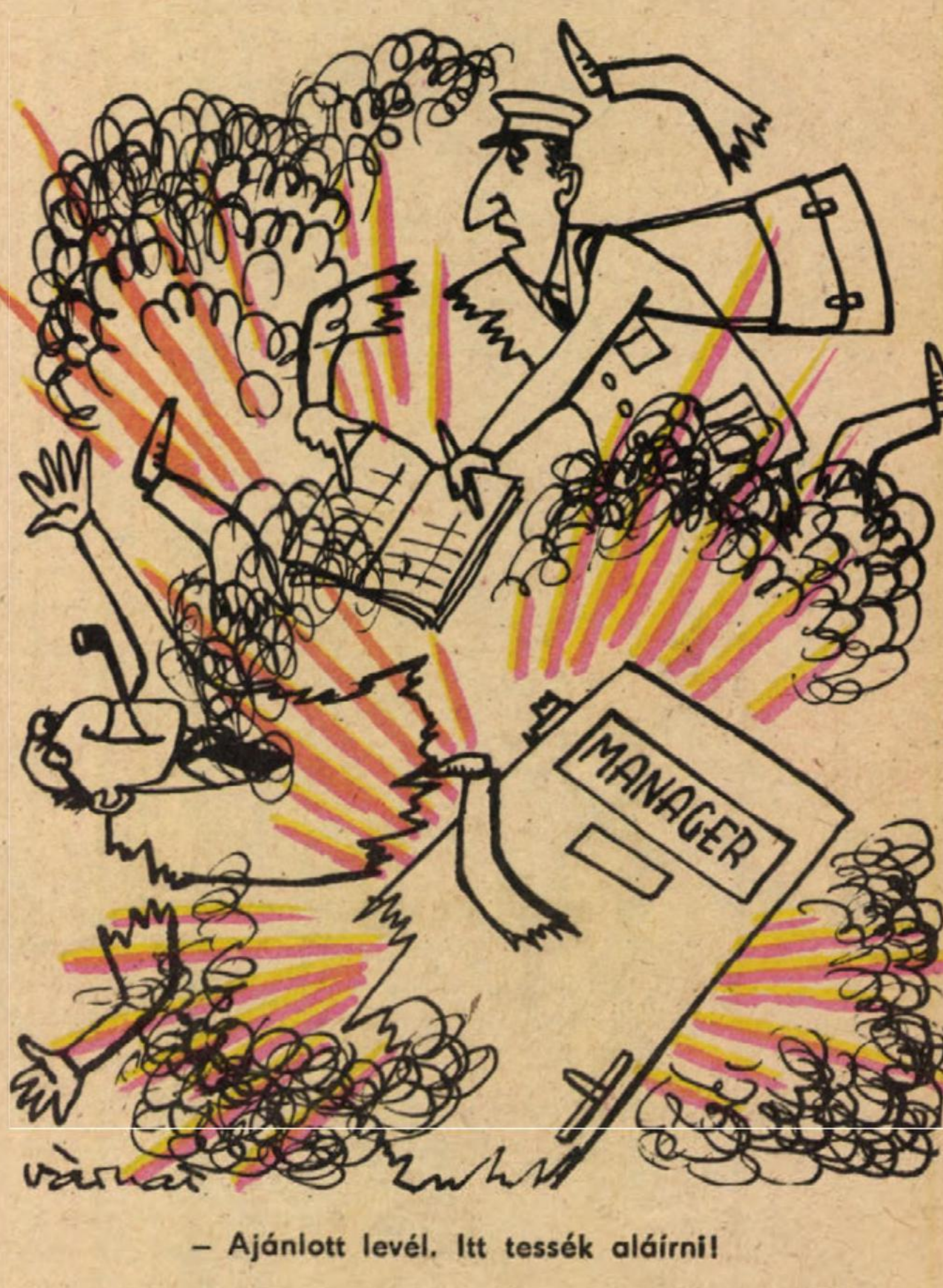

– Ajánlott levél. Itt tessék aláírni!

Levélváltás sör ügyben

Kedves Szerkesztő úr!

Az előjelek szerint, ezen a nyáron, a sör megint hiánycikk lesz. Az elmúlt két hónapban, a nagy kánikulában, hol volt, hol nem, és a legmelegebb napokon legfeljebb Nektárt, barna Portert, vagy diétás sört lehetett kapni, aminek a kismamák, illetve a cukrosok örültek, de az igazi sörivók igazi sörre vágytak. Nem vagyok alkoholista, de a nagy melegben szívesen megiszom a napi 1—2 üveg sörömet. Nyáron évek óta hiánycikk a sör (sőt, olykor az üdítő ital sem elég). Miért nem oldják meg végre, hogy elegendő sörhöz jusson a lakosság?

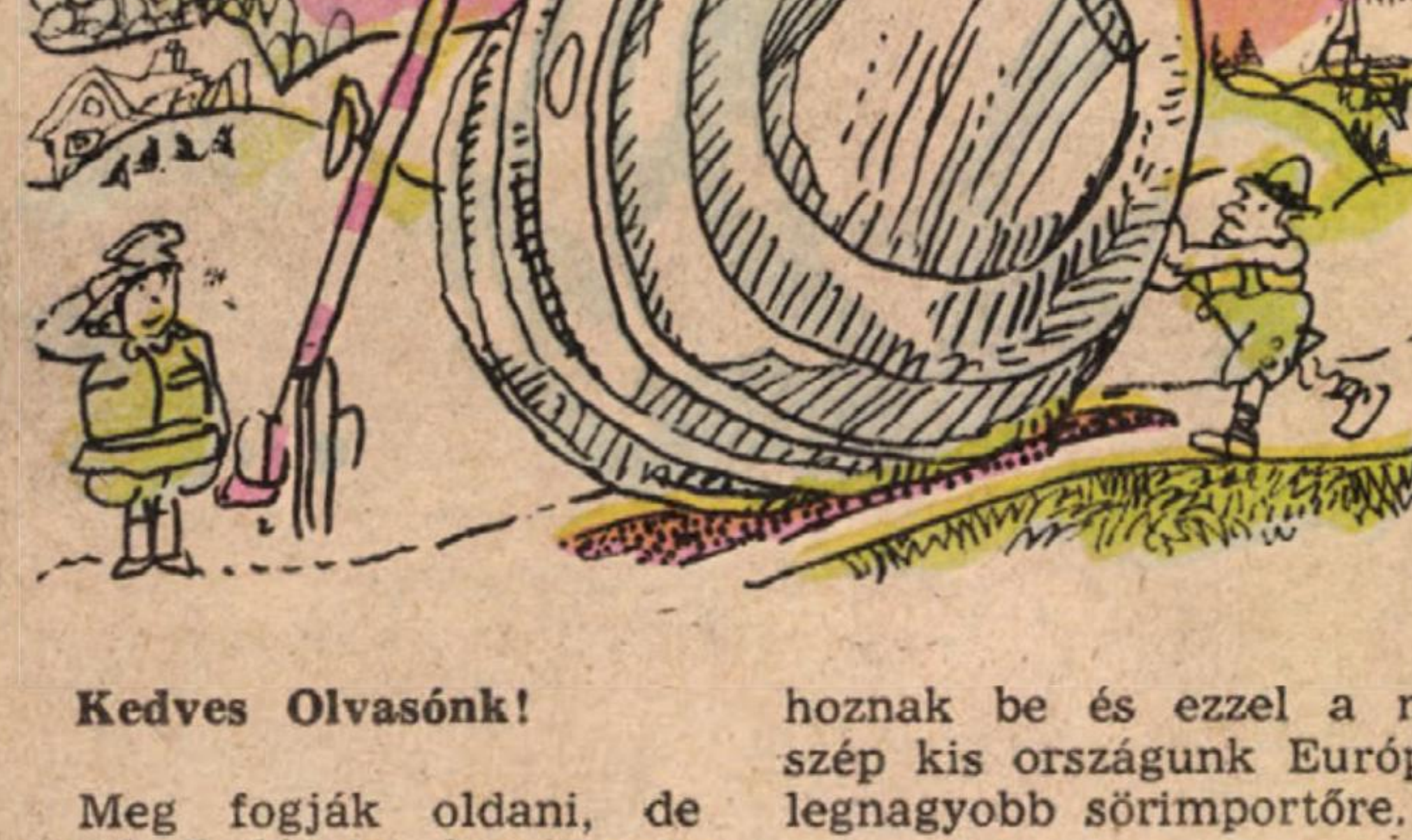

Kedves Olvasónk!

Meg fogják oldani, de be kell látnia, hogy nem könnyű feladat. Én is megiszom a napi egy-egy üveg sörömet, éppen úgy, mint ön. De nyilván gyakran látta már a bisztrókban, hogy néhány fiatalember asztalán tucatnál is több sörösüveg jelzi a fogyasztás mértékét, és a rendelés még változatlanul folyik. Fejenként öt üveg is jut egy-egy ifjúra, pedig az egyik legcsalafintább szeszes ital a sör. Attól ihatja magát igazán merevrészegre a telhetetlen fogyasztó. Keverés nélkül is.

Nem csoda, hát, ha megnőtt a fogyasztás. Az illetékesek mindent elkövetnek, hogy véget vessenek a sörhiánynak, noha a sör túlzott fogyasztása ellen is folyik az antialkoholista hadjárat. A Söripari Tröszt is megteszi a magáét: minden erőfeszítése kevésnek bizonyult, hogy a magyar sörgyártás az igényeket kielégítse. Épp a minap nyilatkozott a tröszt kereskedelmi igazgatója az Esti Hírlapban, hogy a szükséglet fedezésére jelenleg évi 2 millió hektoliter sört hoznak be és ezzel a mi szép kis országunk Európa legnagyobb sörimportőre.

E kétes értékű dicsőség a külföld előtt nyilván leleplezi alkohol iránti mohóságunkat és úgy gondolom, hogy ennek ellensúlyozására készítenek most távlati tervet a hazai sörgyártás fejlesztésére. Jövőre Szentesen megkezdődik az Alföldi Sörgyár építése, mintegy másfél millió hektolitert fog majd gyártani. Később, 1990-ig újabb két magyar sörgyár kezd dolgozni. Ezek Szajol és Zirc táján épülnek, tehát az ország területének megfelelő, arányos elosztásban, hogy a lakosság érezze: neki is megvan a saját sörgyára. És a tröszt se jár rosszul. Mint az említett nyilatkozatban olvastam: *„Érdemes sörgyárakat építeni, mert a népgazdaságnak ez rendkívül gyorsan visszatérülő beruházás és a sör igen gazdaságos cikk.”*

Mindezek után ismételten és különösképpen megnyugtathatom önt, hogy előbb-utóbb meg fogják oldani a sörügyet. Ha ön a jó közgazdász logikájával gondolkozik, akkor könnyen arra a következtetésre juthat, hogy a rengeteg töményszesz (konyak, pálinka satöbbi) és annak fokozott gyártása, fogyasztása ugyancsak *„igen gazdaságos cikk”*. Ide sorolható esetleg a bor termelése és forgalmazása is. Ha ön netán arra az eredményre jutna, hogy minél magasabb mennyiségi és minőségi szintre kell emelni a bor, sör és a pálinka termelését, akkor én azon egyáltalán nem fogok csodálkozni. Szeretném azonban szíves figyelmébe ajánlani, hogy egyben szüntelenül és keményen kell harcolni az alkoholizmus ellen és szaporítani a nagykapacitású, korszerűen felszerelt alkoholelvonó intézetek számát.

Ettől függetlenül sincs ok az aggodalomra: sörből, borból, pálinkából most sem keveset termelünk, inkább talán sokat iszunk.

Földes György

BEFOLYÁSOLÁSI KÍSÉRLET

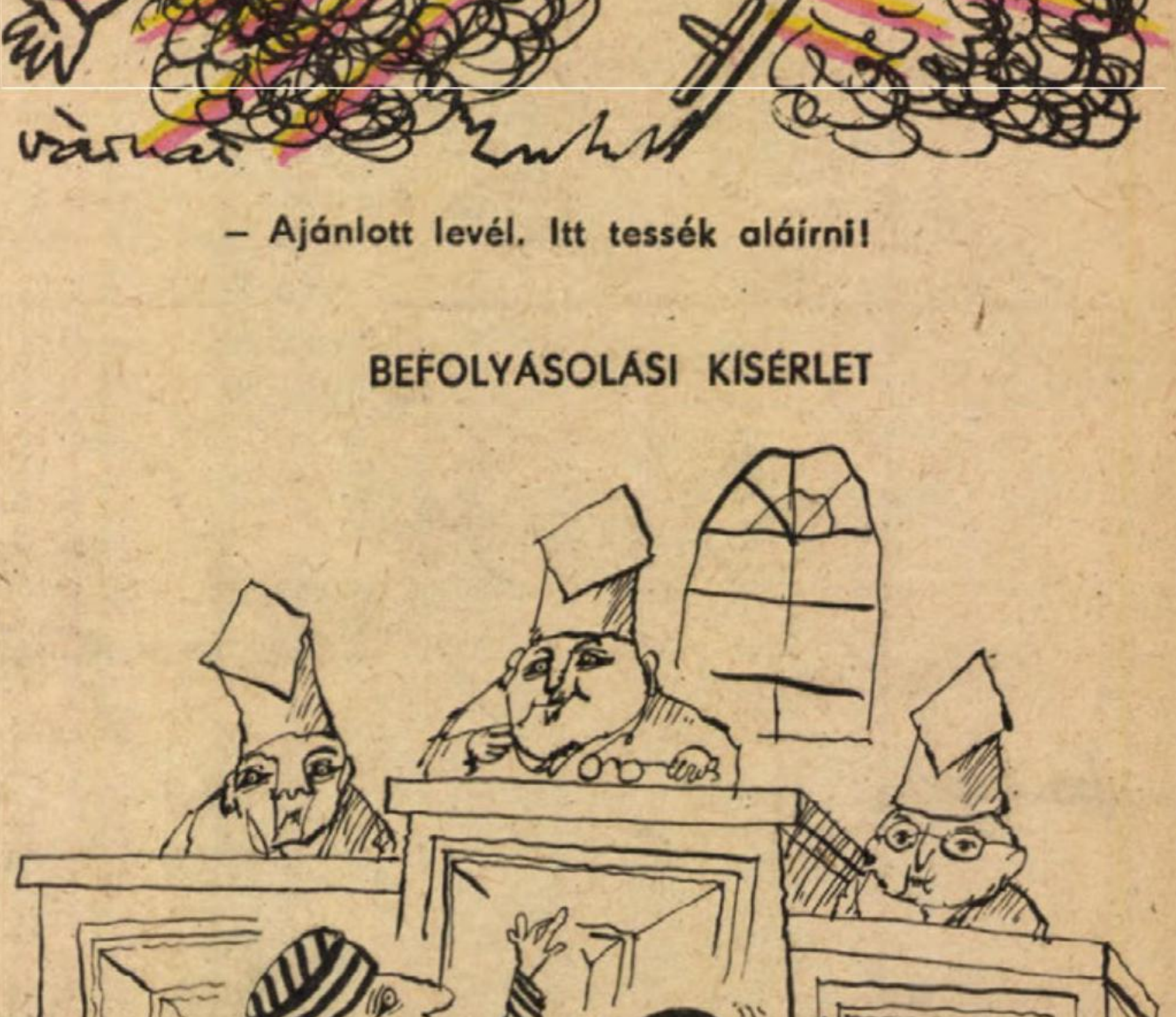

– Emlékszel, amikor együtt rúgtuk a bőrt a grundon?

Napirenden: a vízszolgáltatás

tanácskozást tartottak a közüzemi víz-, csatorna- és fürdővállalatok vezetőinek és az vízvezetékes lakásban l kik.

— Ha nemzetközi mé cével akarjuk mérni

– Ilyenkor lehet vizet spórolni!

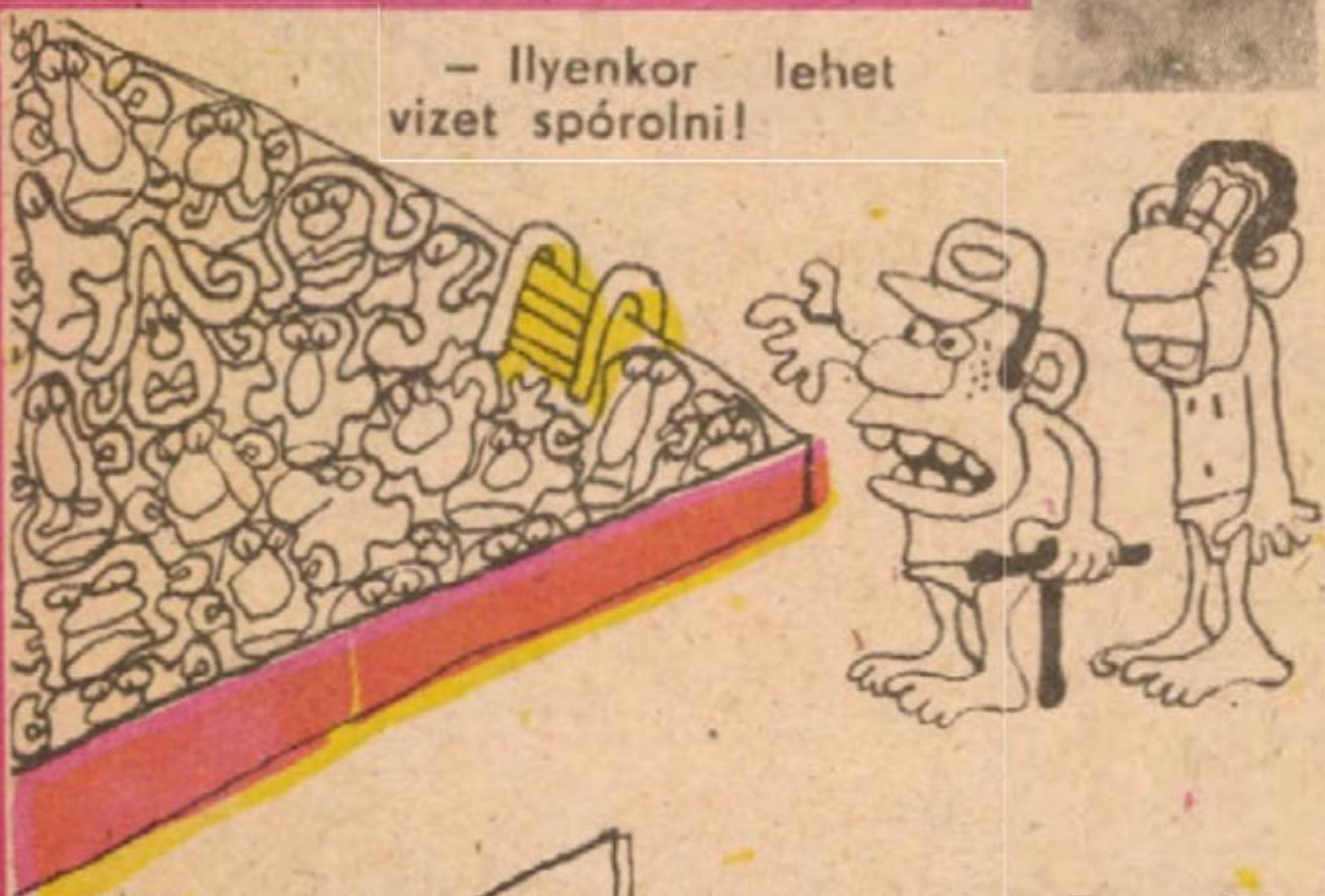

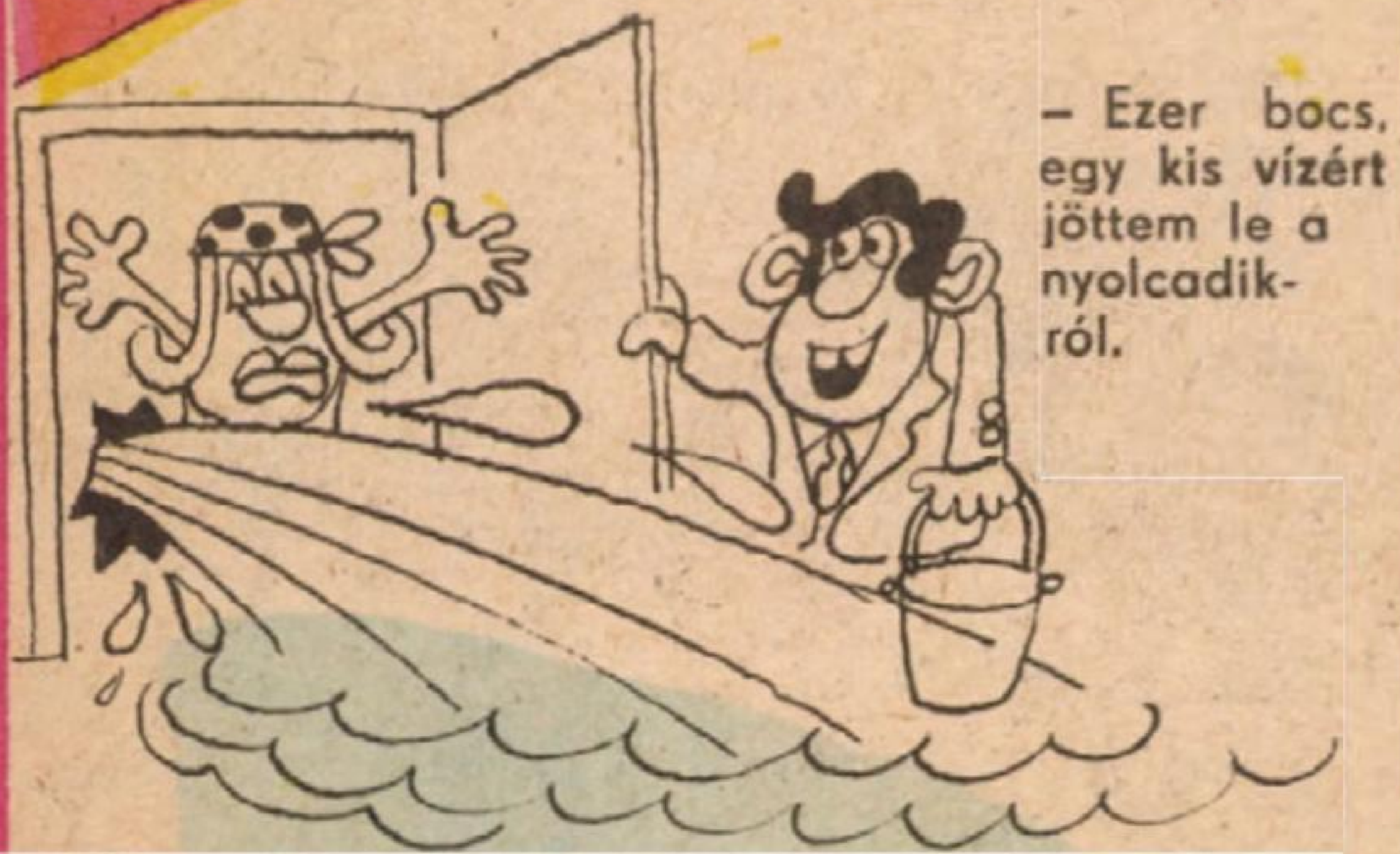

– Ezer bocs, egy kis vízért jöttem le a nyolcadikról.

KÁNIKULAI CSŐTÖRÉS

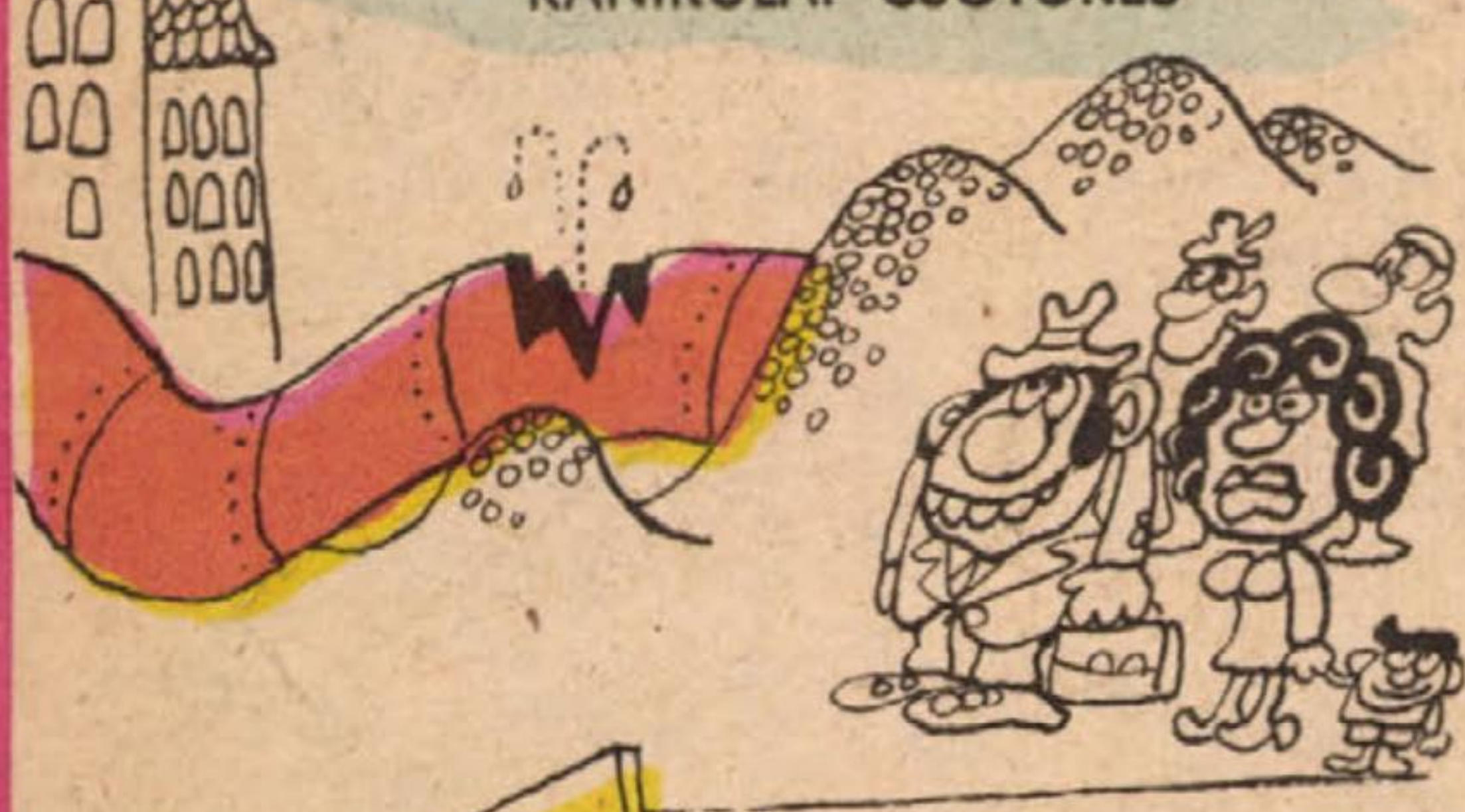

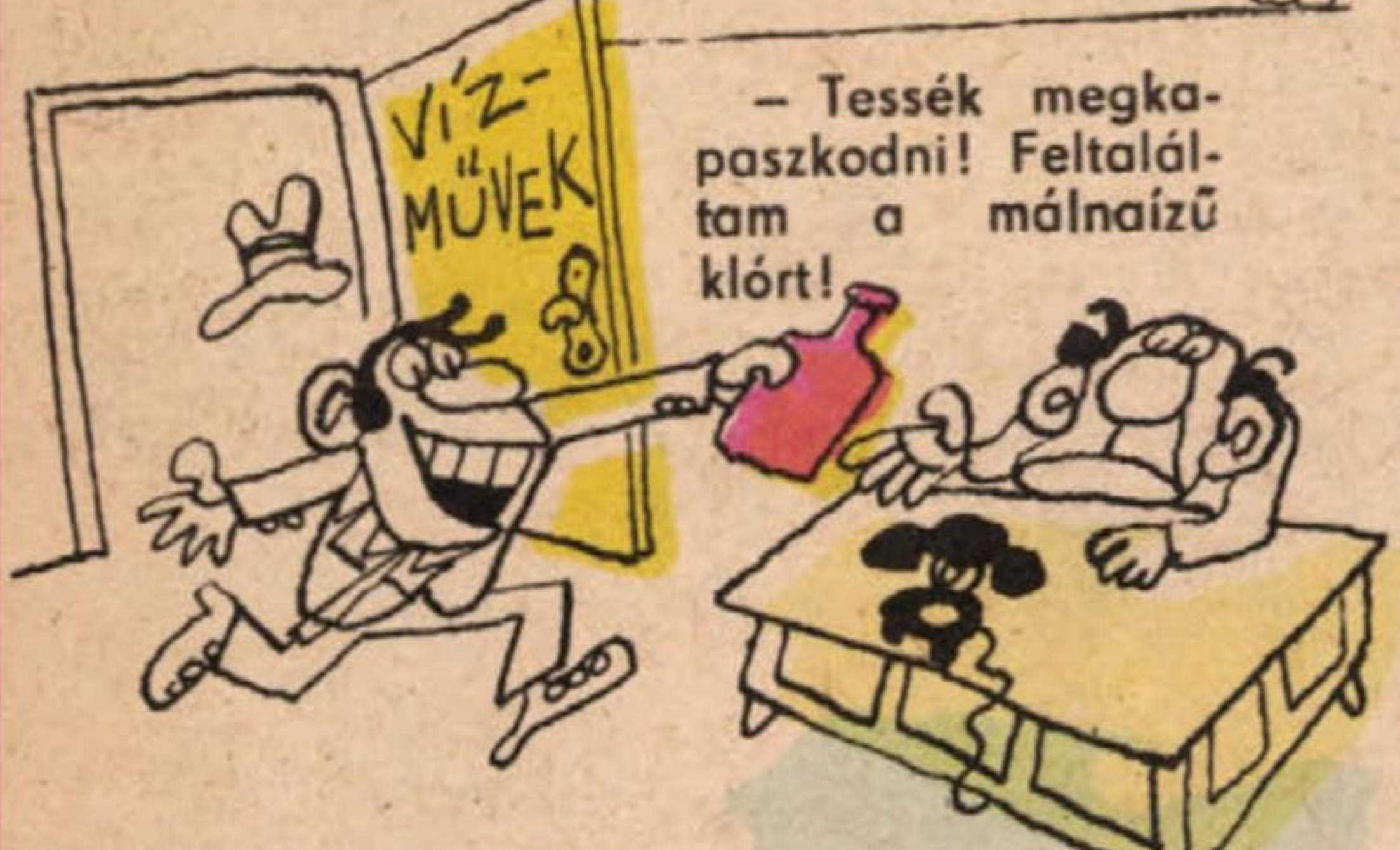

– Tessék megkapaszkodni! Feltaláltam a málnaízű klórt!

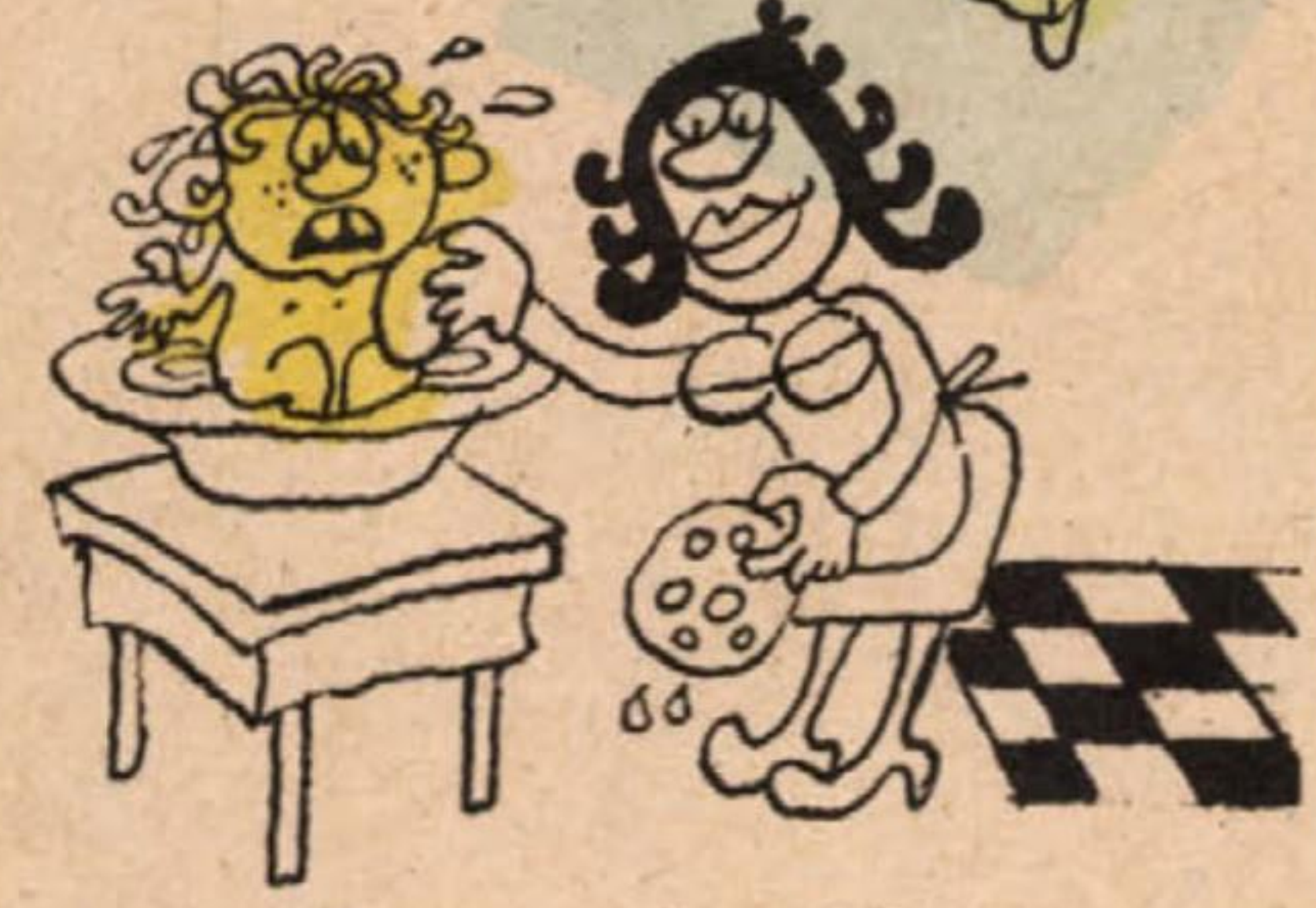

– Istenkém, mikor lesz újra egy jó kis vízkorlátozás?

– Tegye le azt a követ! Elég, ha csak megfürdik benne.

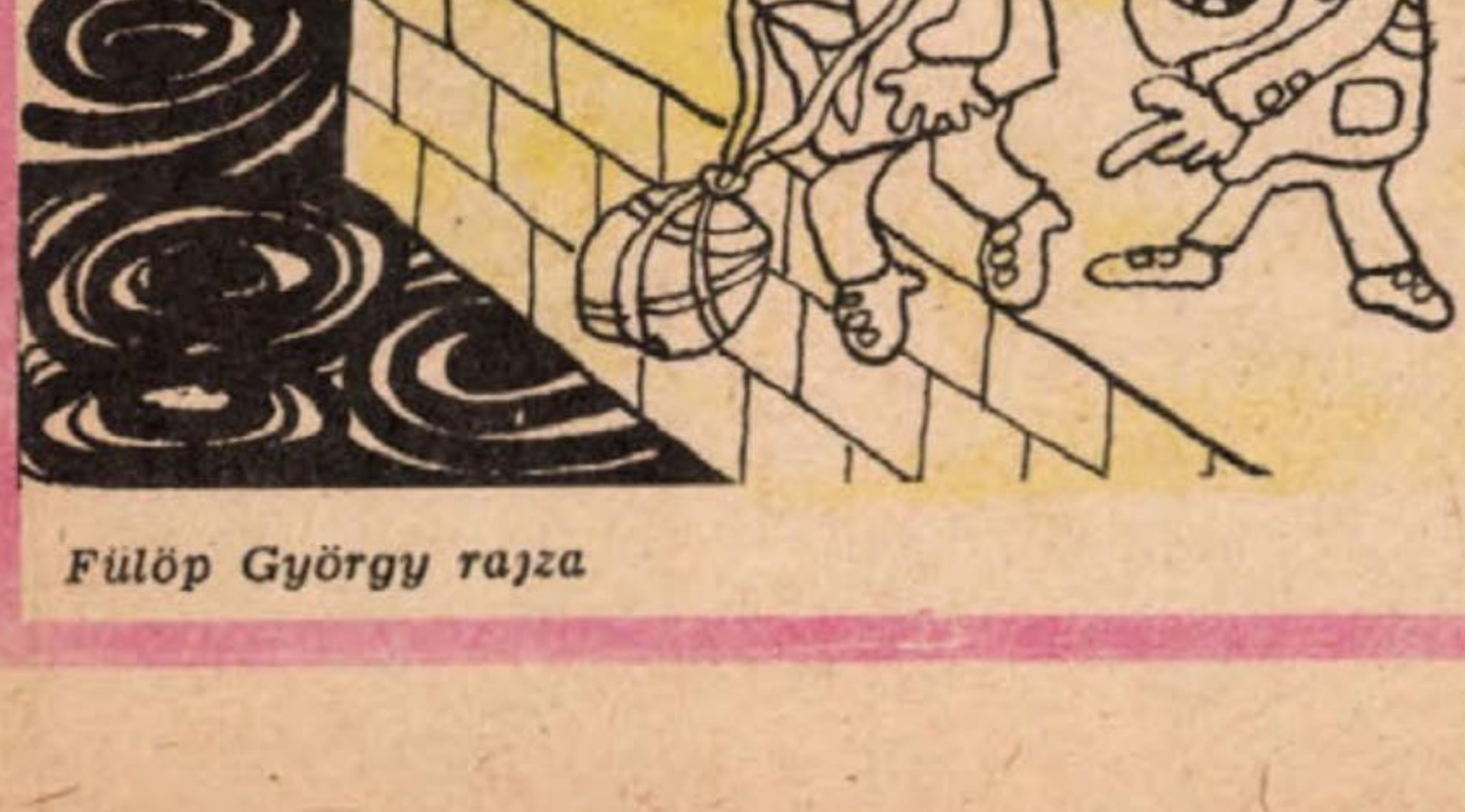

Fülöp György rajza

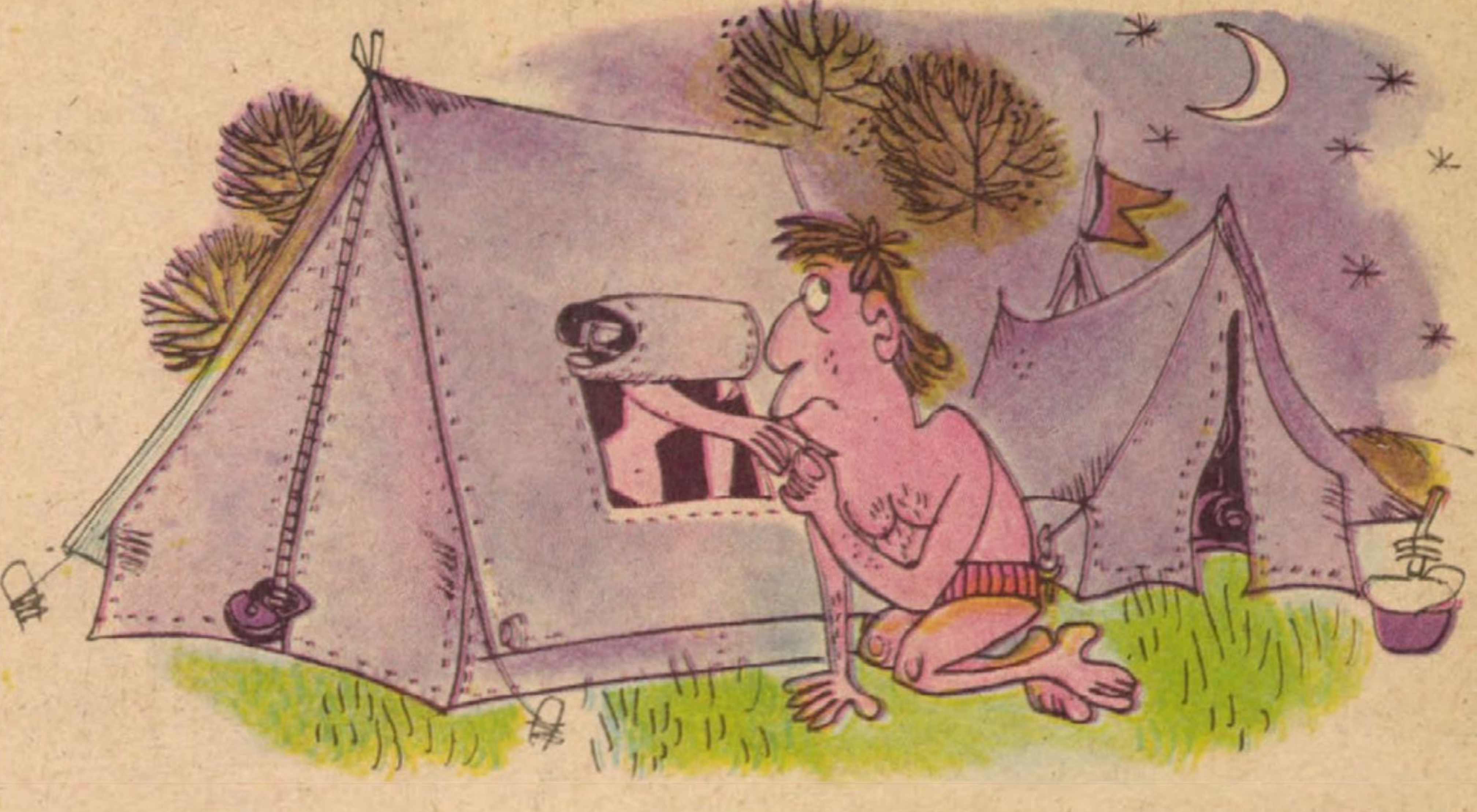

– Anyukám megtiltotta, hogy kilenc után bárkit is beengedjek a sátramba.

SZÓSZÖCSKÉK

Mindig megejtettek varázsukkal sportnyelvünk olyan választékos és fantáziadús kifejezései, mint a „belőtte az emberelőnyt" és társai. Valamiféle idvezült önfeledtség diktálhatja a riportereknek az effajta kitételeket; tüstént megérezni, hogy aki mondja, egy pillanatra sem látja az általa fölidézett képet, jelen esetben a vízilabdakapust, aki méla bánattal piszkálja ki hálójából az oda némi lóbálás után könyörtelenül bevágott emberelőnyt.

Mondom, az ilyen sportnyelvi gyöngyszemek mindig nagy hatással voltak rám. Ám egyik sem annyira, mint az alábbi, épp a minapában hallott nyelvi fordulat, mely egy kosárlabdamérkőzés közvetítése során hangzott el, s szólt vala imigyen: *„Vajon az olaszok kidobják-e a zónát? Igen!"*

E szózatot testi füleim rögzítvén, lelki szemeim előtt azonmód megjelent néhány kákabélű olasz, amint nem éppen friss kispörköltet fogyaszt egy, a KÖJÁL által csupán amúgy átabotában ellenőrzött budai kiskocsmában. Arra, ami eztán éri szegényeket, eddigelé csak a labdarúgásból vett szakkifejezést ismertük: a *taccsot*, annak is ama rendhagyó fajtáját, melyet nem be-, hanem kidobnak. Íme, sportbarátaim az úrban, örvendhetünk: immáron a kosárlabda is alkalmas a heveny gyomorbántalmak képes ecsetelésére!

*

Arról értesülök (örömmel, ami a személyt, hökkenettel, ami az igét illeti), hogy Hofi Gézának Rátóton *kiosztották* a Karinthy-gyűrűt.

Ez feltétlenül jobb, mint ha Hofit osztották volna ki; de talán elegánsabb dolog lett volna, ha azt a gyűrűt (mind az egyet) *egészben* adják át neki.

Hofinak, persze — kell-e mondanom? — irigyei is akadnak. S hogy az irigység olykor pompás ötleteket szül, arra a legjobb példa egyik kollégája, aki az alábbi nevet ragasztotta rá: *Gézus Krisztus szupersztár.*

Ezért a névötletért őszintén irigylem kitalálóját. Sajnos, az a baj, hogy irigységtől nekem soha semmi nem szokott az eszembe jutni.

*

„Barátom, Maigret, francia film" — hirdeti a Rádióújság. S hozzáfűzi: „Az új sorozatot *az író szülőhazájának televíziója* készítette."

Mármost, kérem, melyik mondatnak higgyünk? Ha az elsőnek, akkor szó sincs szülőhazáról; ha a másodiknak, szó sincs francia filmről. Simenon mester szülőhazája ugyanis — *Belgium.*

Francia vagy belga — a kettő nem egészen mindegy. Talán tessenek arra gondolni, mit érez egy magyar, ha valamelyik külföldi lapban Semmelweisről, mint a híres *osztrák* orvosról, Lehárról pedig, mint a híres *osztrák* operettszerzőről olvas...

*

Kedvenc délutáni lapomból: „Ezekben a napokban ünnepelte *65. születésnapját...* Lilli Palmer. Posenban született *1904-ben."*

Úgy látszik, a *75 esztendős* művésznő abba a korba lépett, amikor már illik fiatalítani. No de ilyen átlátszóan?!

*

Van egy találós kérdésem. Mikor lép egy megrögzött bűnöző szívesen a jó útra?

Ha az *egérút.*

Timár György

ÚTBAIGAZÍTÓ NYILAK

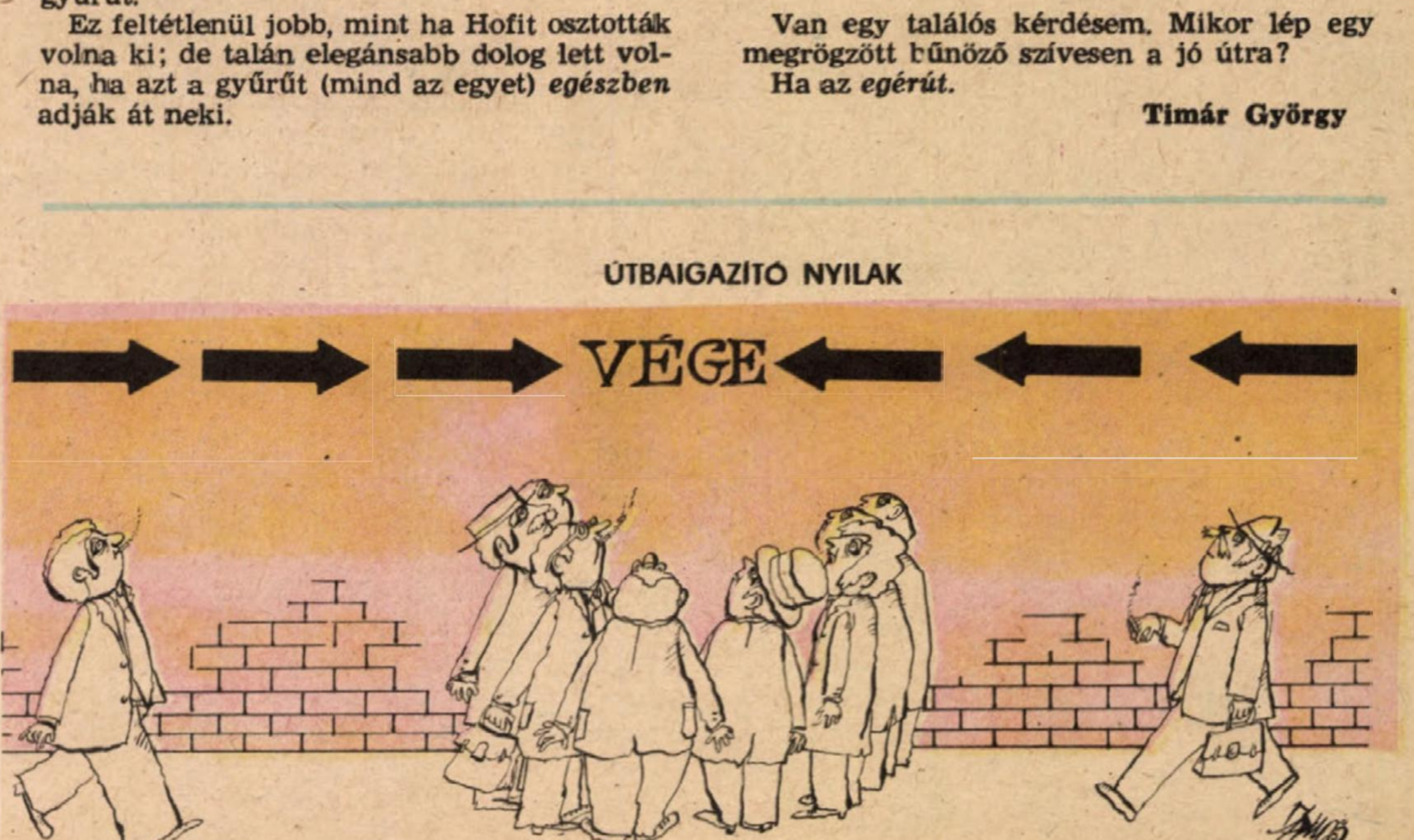

TÓT GYULA:

MUNKAHELYI TORNA

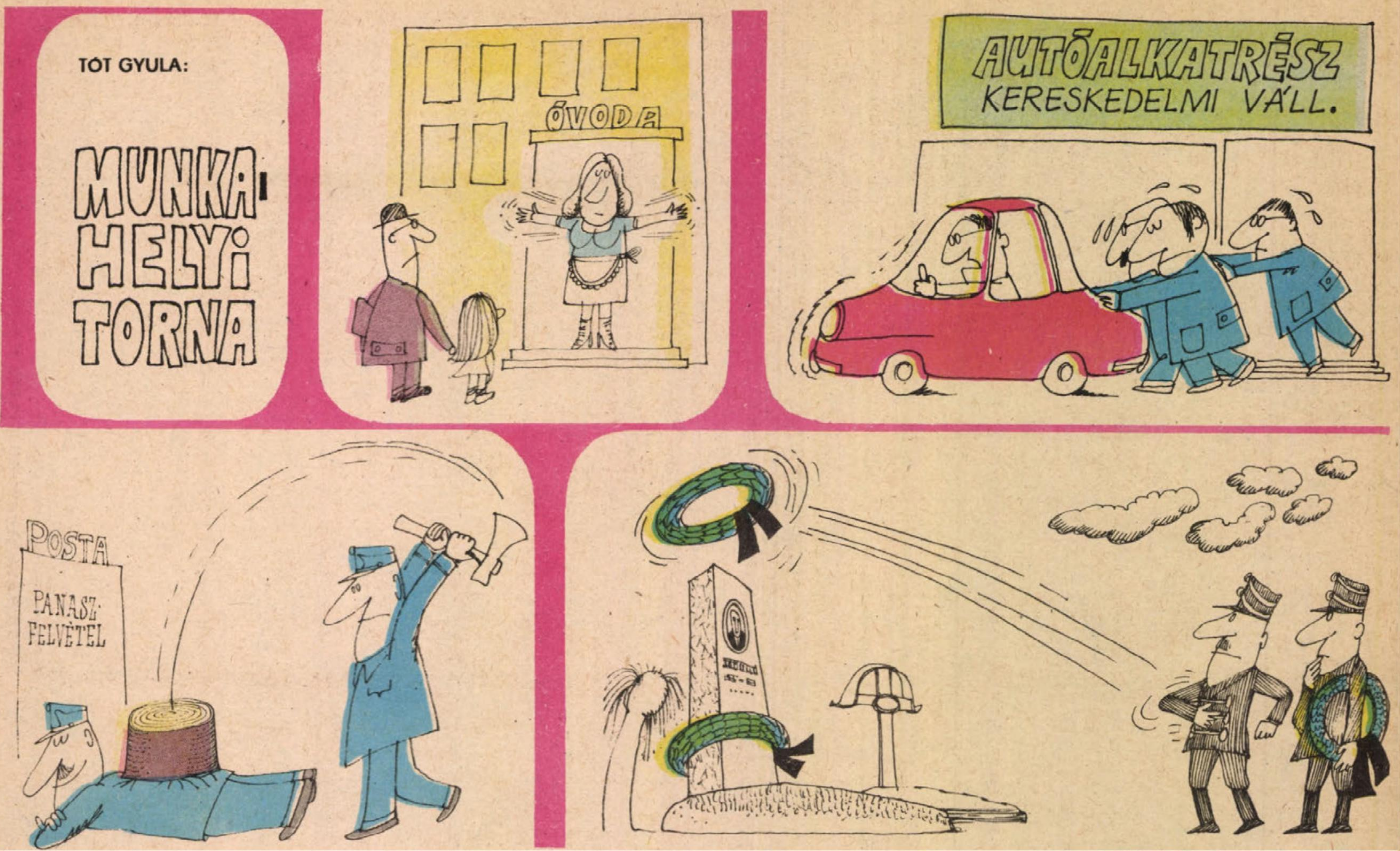

A KITZBÜHELI BOSSZUS

Mint tudjuk, Kitzbühel a Salzburgi-Alpok és a Magas-Tauern között található, és itt helyezkedett el Kunkogh Béla, a kitzbüheli opera tagja, az ezerkilencszázhatvankettes Ki Mit Tud hatodik helyezettje, a híres magyar bosszus, mely férfihang egy hangközzel mélyebb a basszbaritontól, s pontosan 363 ezer yardnyira fekszik a budapesti Operaháztól.

A Tannhäuser szünetében nekem is sikerült elkapnom Kunkogh Bélát, akinek éppen egy szerény aranykarika volt a fülcimpájában, ami arra utalt, hogy az Otellót is énekli, meg egyébként is jól megy sora.

Elkezdtünk beszélgetni, már csak azért is, mert megkérdeztem tőle:

— Hogyan kezdődött a sztorid?

— Hát, mit mondhatnék erre?!

— Mondj valamit!

— Oké. Közvetlenül az általános iskola után beiratkoztam a Ki Mit Tudba, ahol a siratóének kategóriában a hatodik lettem.

— Szóval, felfigyelt rád az egész ország!?

— Fel bizony. Háromszázötvenezer néző kapcsolta be miattam a villanyborotvát és a villanybojlert, így olyan közönségszavazatot kaptam, hogy több pesti lakásban kiégett a biztosíték a villanyórából.

— Aztán mit kaptál?

— Hatvannyolcezer szerelmes levelet, de egy színházigazgató levele se volt közte.

— Ez nem volt szép tőlük!

— Nem bizony! Letörtem, mint a bili füle, és elindultam az Országos Dalfesztivál szomorú kategóriájában, ahol egymillió-kétszázezer közönségszavazatot kaptam, meg két pontot a japán zsüritagtól, mert neki is szomorú napja volt.

— És mit kezdtél ilyen nagy népszerűséggel?

— Sétáltam az utcán fel-alá, ezren és ezren megszólítottak, de sajnos egy dalszínházigazgató sem volt köztük.

— Elkenődtél?

— El én. Elkeseredésemben betanultam a Bohémélet összes szerepét, és kértem egy meghívó levelet látogató útlevélhez a kitzbüheli opera igazgatójától.

— Na és, mit írt a kitzbüheli igazgató?

— Azt táviratozta, hogy maga kedden Siegfried stop, pénteken pedig Traviata stop.

— Vagyis, próféta lettél odakint.

— Nem csak próféta, hanem Lammermoori Lucia is.

— Nekem is ez a kedvenc operám, de ez kultúrpolitikánkban csak részletkérdés. Azt mondd meg inkább, hogy mikor hallhatjuk hősbosszus hangodat idehaza!?

— Azt az ígéretet kaptam, hogy szó lehet egy hazai szerződésről, majd ha bemutatják a közönségnak Iphigeniát a tauruszok földjén.

— Iphigenia a tauruszok földjén majdnem olyan messze van Pesttől, mint Sosztakovics Katyerina Izmajlovája.

— Nem baj, én reménykedek! Honvágyat érez a hangom.

— Ez dicséretes. És mit gondolsz, miért nem hívnak be egy magyar opera társulatába sem?

— Talán azért, mert létszámstop van, így csak a Milánói Scalában tudtam másodállást szerezni. Még megpróbálom a New York-i Metropolitant is, és akkor esetleg szorítanak nekem is egy kis helyet odahaza a zümmögő kórusban.

Tormai László

KISVÁROS

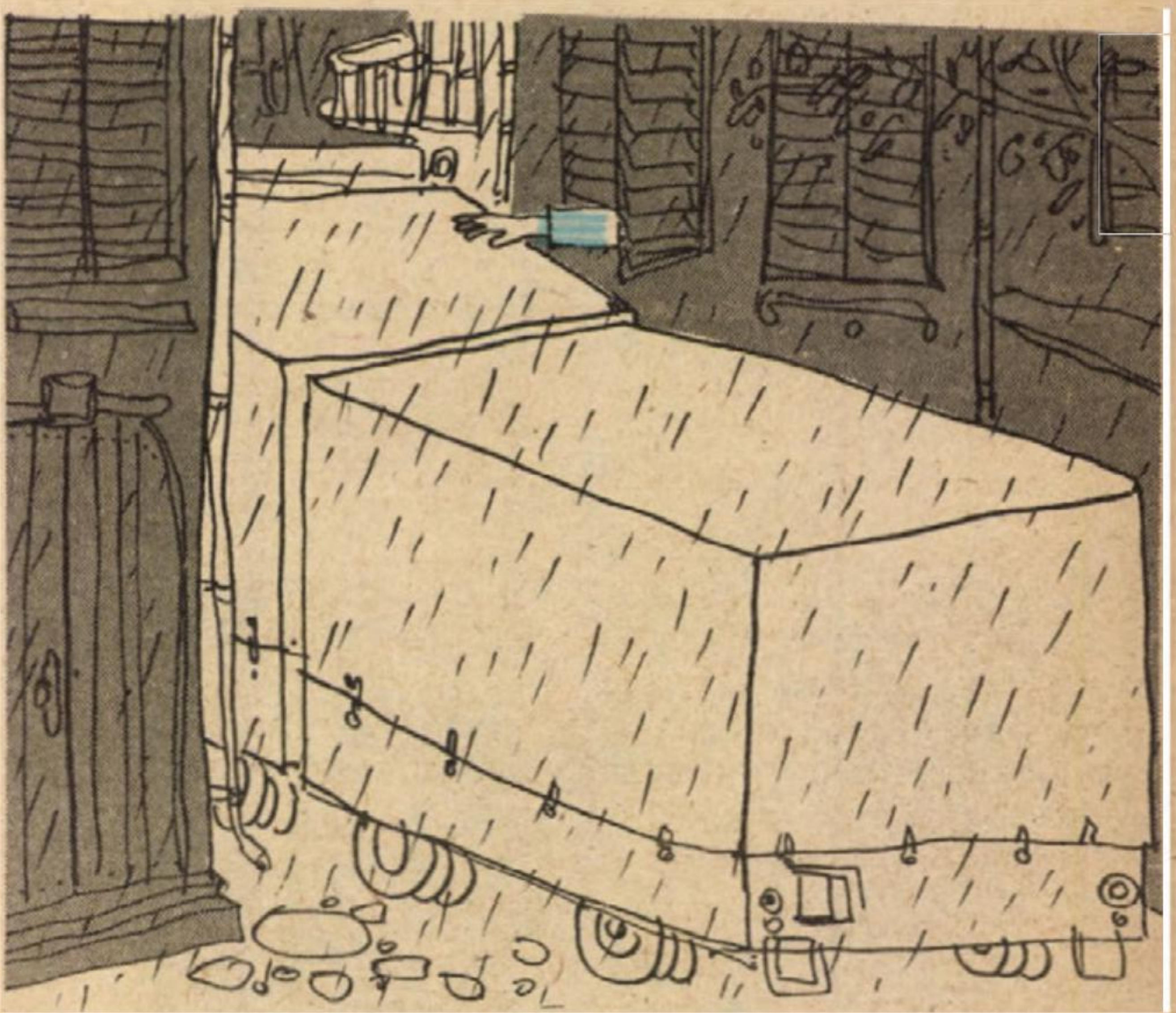

– Na megint beszorult egy kamion

OPTIMIZMUS

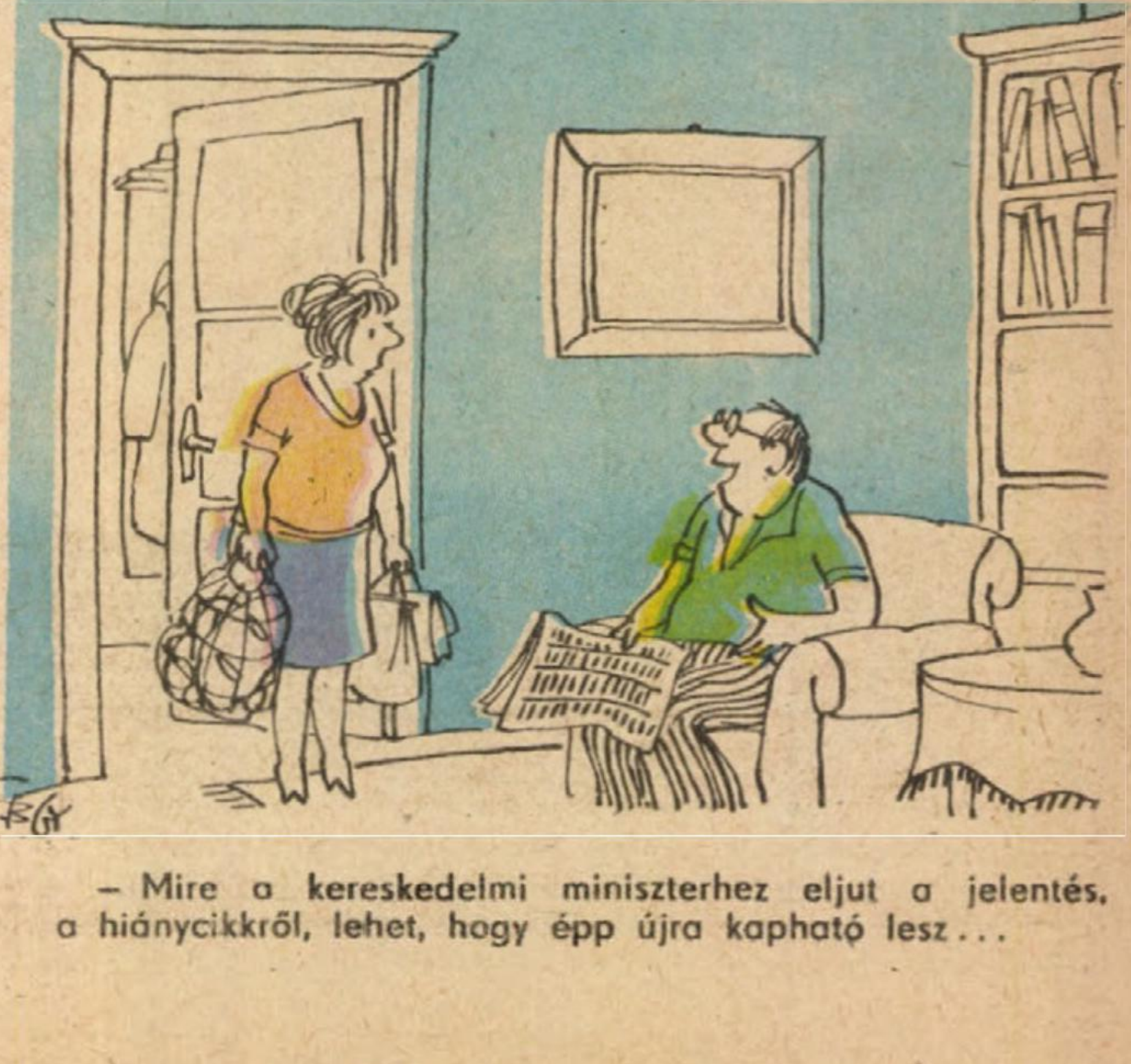

– Mire a kereskedelmi miniszterhez eljut a jelentés, a hiánycikkről, lehet, hogy épp újra kapható lesz . . .

Van megoldás!

— Hm — csóválta meg a fejét a szemorvos —, ezt én nem értem. Hiszen ön a próbatábla legalsó betűsorát is hibátlanul és gyorsan olvasta el, a műszerek sem mutatnak ki semminemű rendellenességet a látószervében. És ön mégis azzal a panasszal fordul hozzám, hogy tragikusan romlik a látása?!

Bánatosan bólintott a köpcös, középkorú paciens.

— Mert ez a szörnyű valóság, drága doktor úr! Hónapról hónapra csak rosszabb lesz az állapotom, tessék segíteni rajtam!... Este nyolc után én már szinte semmit sem látok.

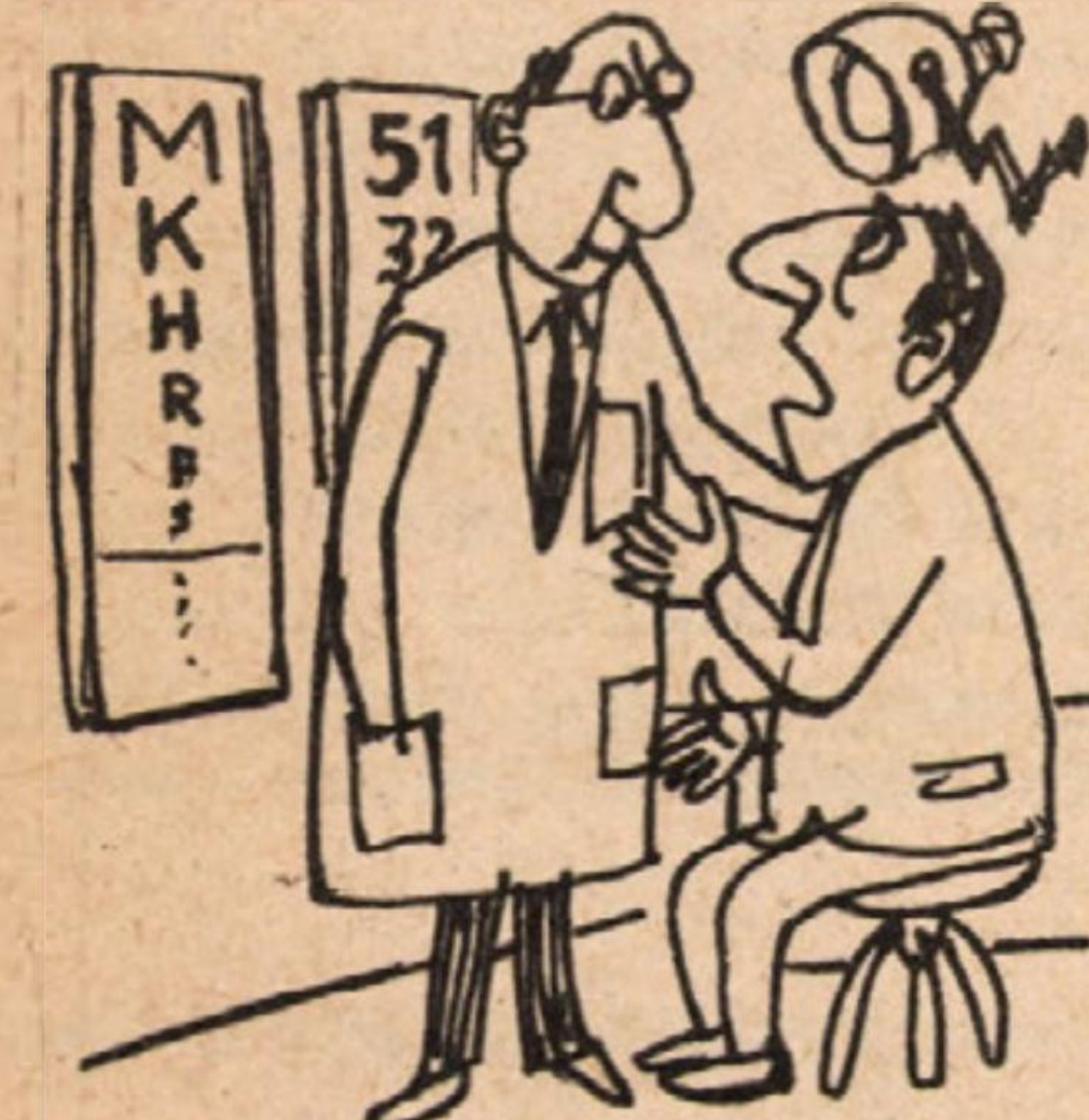

— Ugy értsem, hogy a sötétedéssel jelentkeznek a látási zavarok?

— Tökmindegy. Az sem segít, ha ég a csillár, az sem, ha leoltom. Még a falikart is hiába gyújtom föl mögötte.

— Mi mögött?

— Hát a televízióm mögött. Tetszik tudni, nálam már pavlovi reflex, hogy a híradóra ott ülök a képernyő előtt. A híradót még úgy-ahogy kiveszem, bár sok minden összefolyik már ott is. De amikor a főműsor következik, mintha megvakulnék! Csak ülök, meresztem, erőltetem a szemem, előrehajolok egészen, az orrom már az üvegen, mégsem látok semmit. Legföljebb nagyritkán annyit észreveszek, hogy valami vitorláshajó úszik el, esetleg fölbukkan egy hugenotta vagy pár arab, aztán mintha valaki énekelne, vagy emberek ülnének félkörben, de csak pillanatokra...

— Talán a készüléke hibás?

— Nem. Megvizsgáltattam. Többször is. Tökéletes. És még más próbákat is tettem. Át-átmentem a szomszédokhoz, ismerősökhöz, rokonokhoz. Nyolc óra után az ő televíziójukon sem láttam semmit, órákra tiszta matt lett a képernyő.

— És azok a szomszédok? Azok az ismerősök? Azok a rokonok? Ők sem láttak semmit?

— Restelltem megkérdezni. De abból, hogy a híradó után majdnem mindig mindnyájan fölálltak beszélgetni, sakkozni, ultizni kezdtek, arra gyanakszom, hogy az ő látásukkal is baj lehet, de ők sem vallják be. Elképzelhető, hogy valami országos járvány ütötte föl a fejét? Mert akkor...

Az orvos félbeszakította.

— Csak semmi pánik! Ha jól értettem, ön csak egy meghatározott időben, csak este nyolc óra után, és csak a televízióban nem lát semmit, illetve csak átmeneti kis időkre homályos, elmosódó alakokat, jeleneteket. És máskor? És másutt? Általában hogyan szuperál a szeme?

— Kérem, mint egy szirti sasnak! Első lendülettel fűzöm be a legvékonyabb tűbe a legvastagabb cérnát. Lupé nélkül olvasok minikönyvet. Mit mondjak még? Tíz éve vagyok tagja a magyar kisöbű sportpuska céllövő válogatottnak... Csak nyolc után, csak a tévé előtt!!! Istenem, van még remény, doktor úr?

A fehérköpenyes megnyugtatóan veregette meg látogatója vállát.

— Persze, hogy van. Gondolom, otthon is tart egyet abból a kisöbű micsodából?

Kürti András

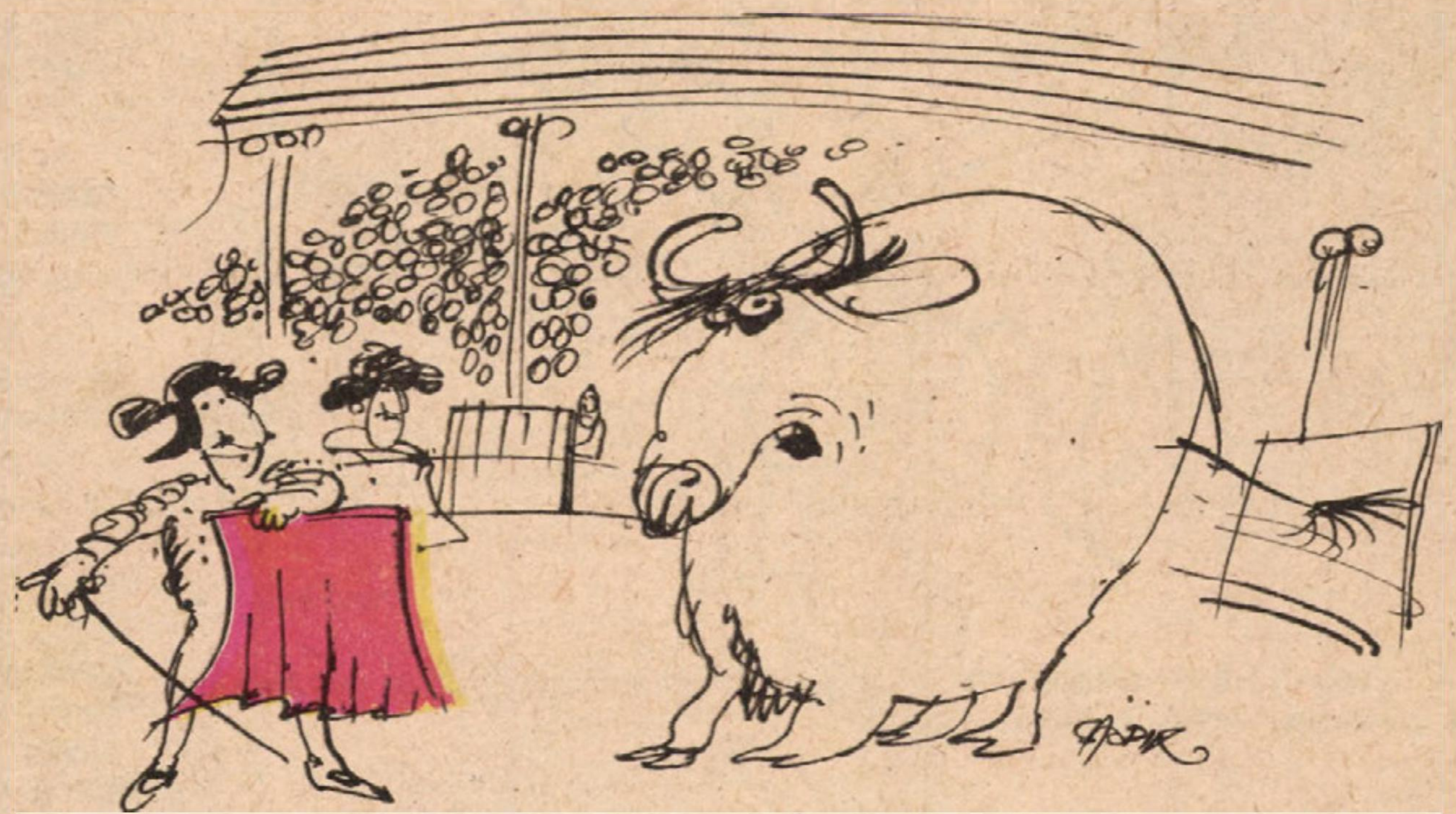

– Engem azzal csaltak ide, hogy nő a toreádor.

NAGY FOGÁS

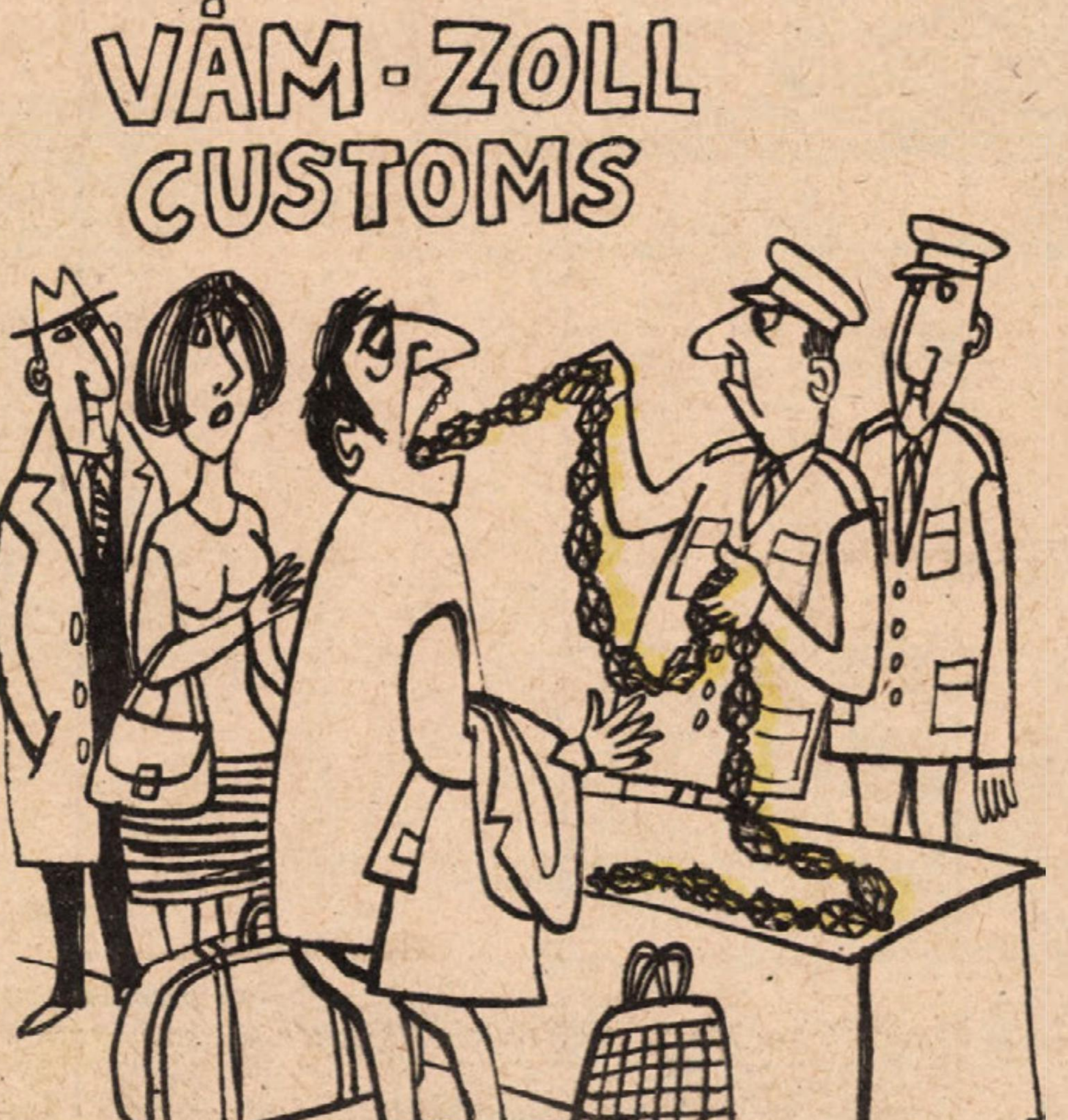

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Londonból érkezett.

A Scotland Yard bűnügyi csoportjának tagjai megérkeznek egy betörés színhelyére és munkához látnak.

— Asszonyom, az éjszakai betörő ujjlenyomatait jöttünk rögzíteni.

Az asszony zavartan elpirul, majd kijelenti:

— Már nincs...

— Tudjuk, hogy a betörő már nincs itt...

— Az ujjlenyomata sincs itt!

— Hogyhogy? — kérdi meglepetten a felügyelő.

— Időközben megfürödtem.

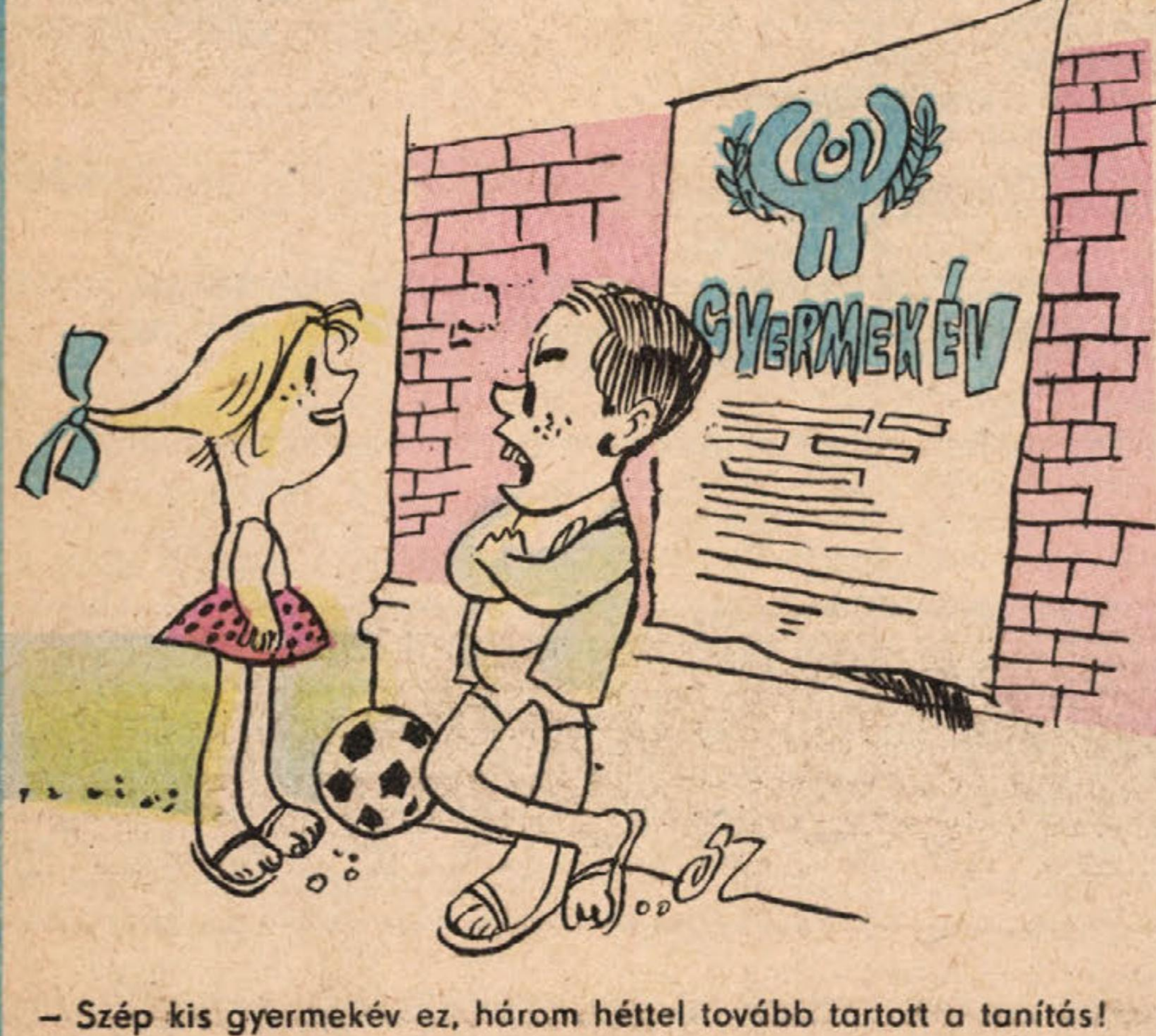

– Szép kis gyermekév ez, három héttel tovább tartott a tanítás!

UTÁNFUTÓ

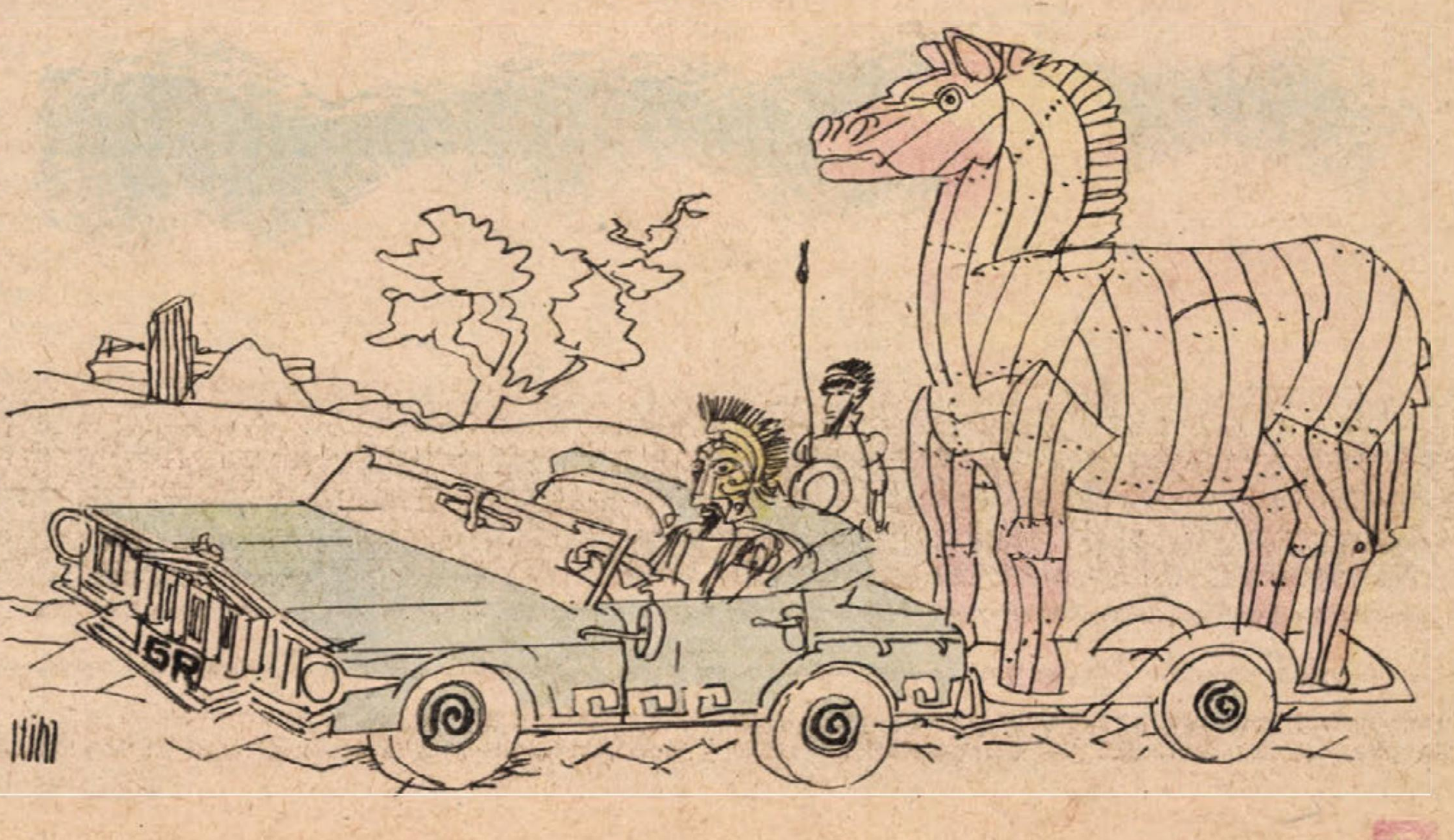

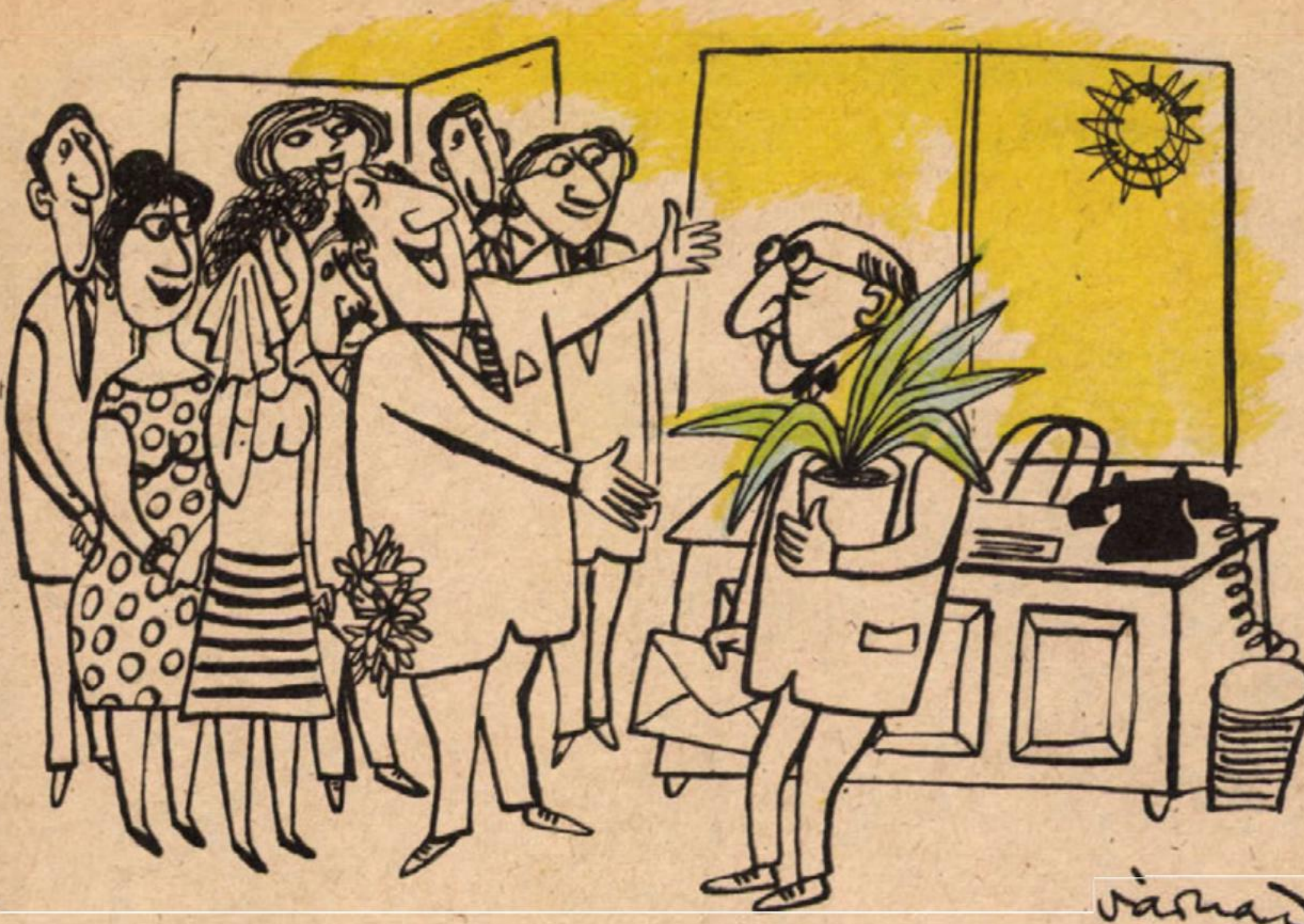

– Nyugdíjazása alkalmából szívből kívánjuk, élvezze a jól megérdemelt pihenést, amíg el nem gázolják.

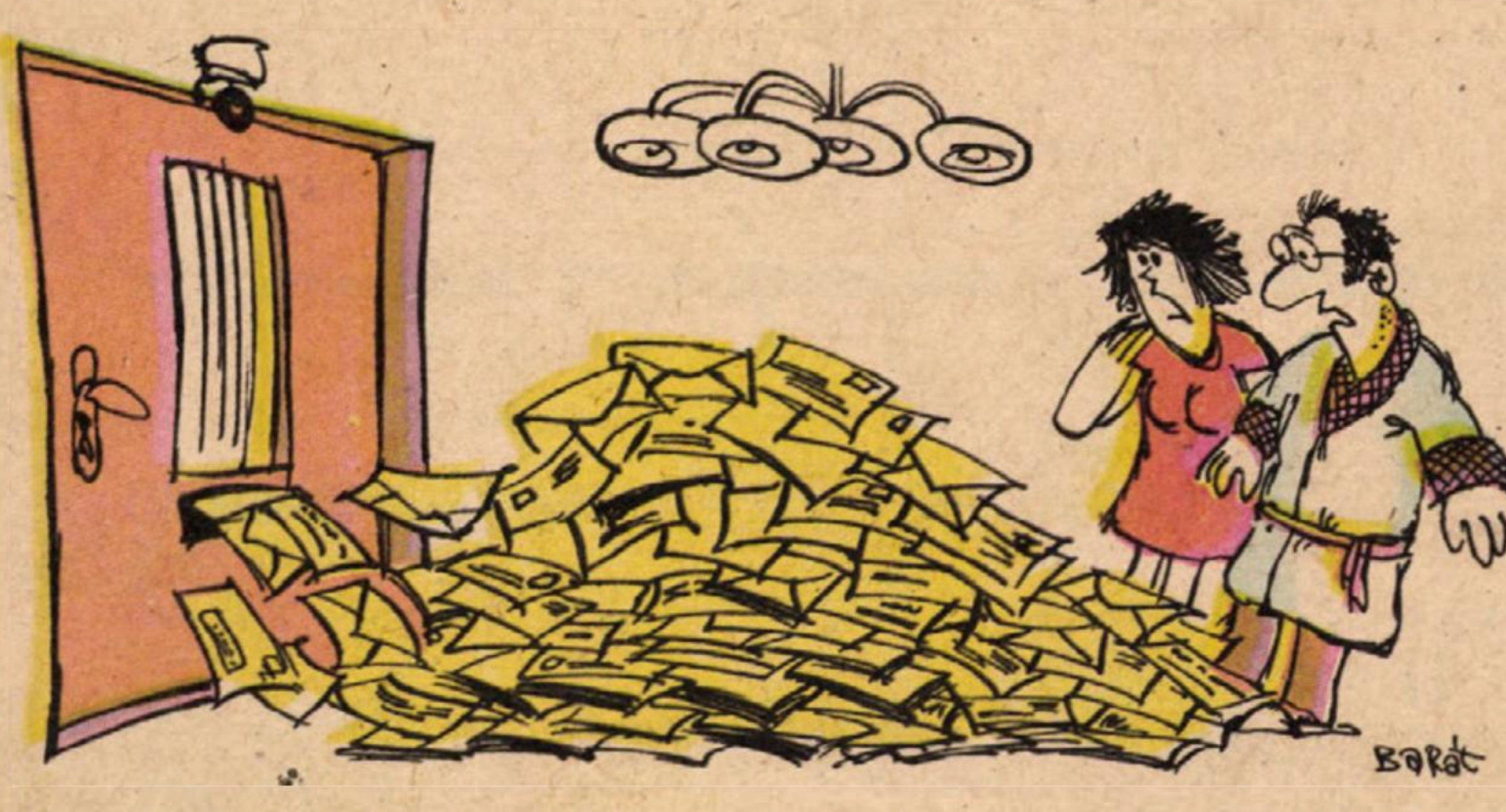

– Ez most közvéleménykutatás, vagy az esedékes számlák?

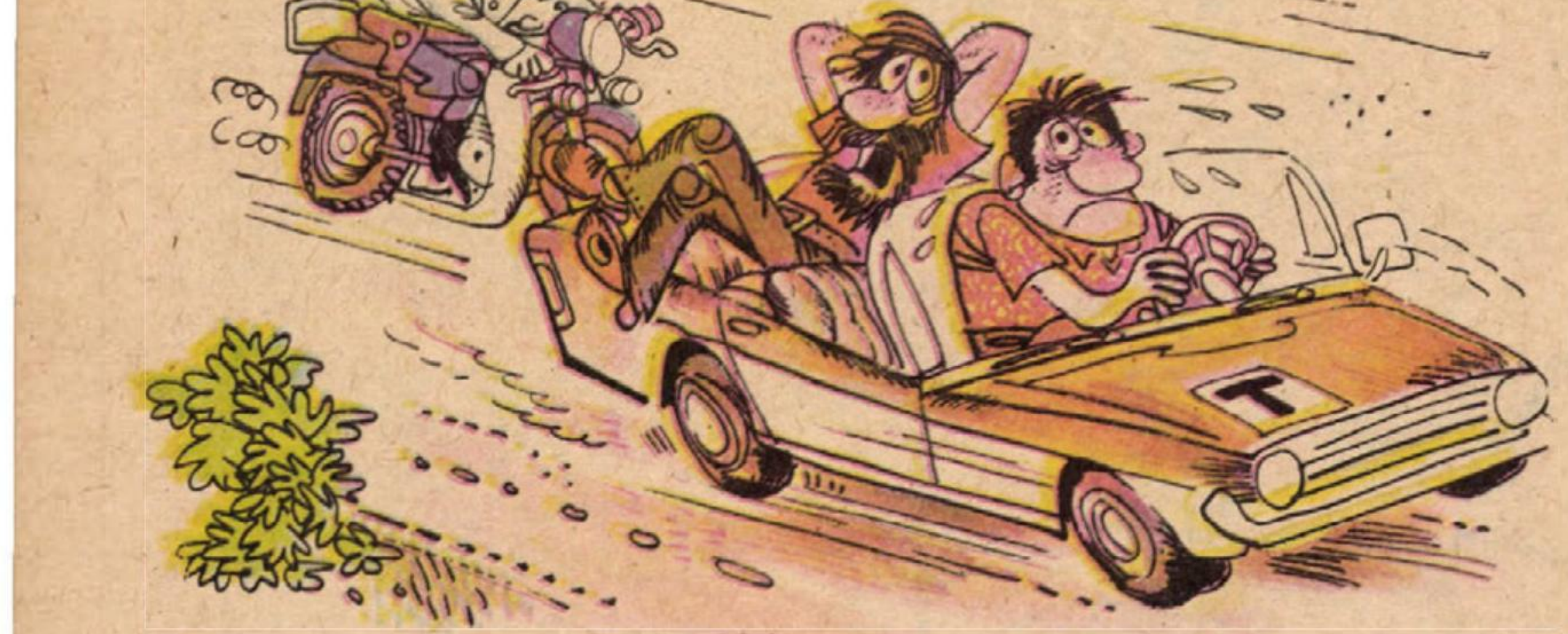

– Minek vesz fel stopposokat, aki ennyire rosszul vezet?!

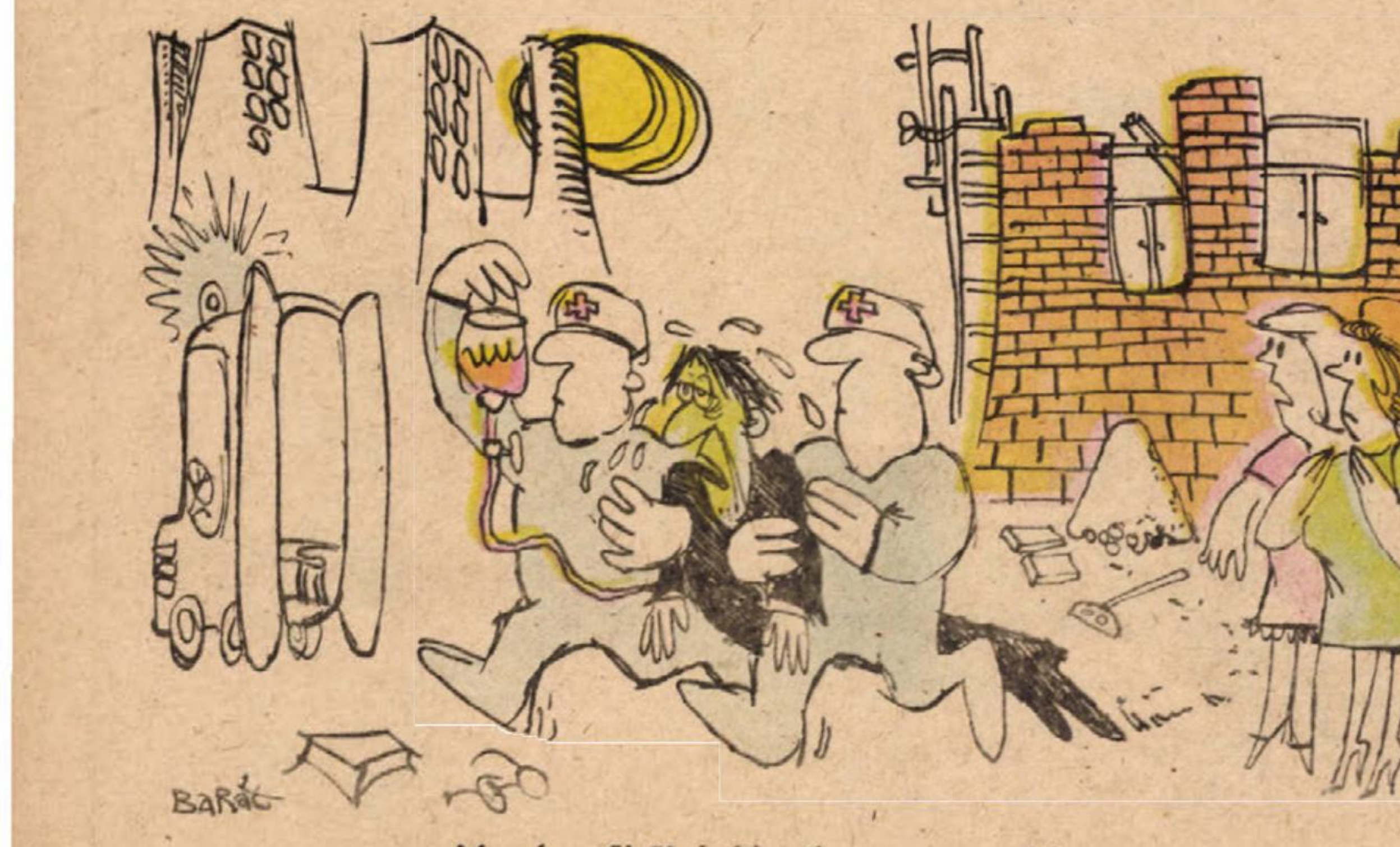

– Magánerőből építkezik a szerencsétlen...

BALATONI VISSZHANG

Hahó visszhang! Jó napot!

— Dobri gyeny, gutn tag!

— Miért köszön vissza csehül meg németül? Maga nem magyar?

— Nem én nemzetközi visszhang vagyok. A legtöbb turista csehül, lengyelül meg németül kiabál velem.

— A tihanyi visszhang már évek óta nem szuperál. Hogyhogy maga visszabeszél?

— Engem kért fel a balatonhínárosi tanácselnök, hogy nemzetközi visszhang legyek.

— Miért, kicsoda maga?

— Elemér bácsi, az iskolai pedellus. A nyári szünetben kineveztek visszhangnak. Jól jön az a kis mellékes.

— Mi a dolga, Elemér bácsi?

— Egyszerű. Visszhangozom, amit mondanak. Nagy gyakorlatom van ebben. A munkahelyemen is évtizedek óta a főnökeimet visszhangozom, azért vittem ilyen sokra. Amit szónokoltak fenn, azt visszhangoztam én lenn. Ezért gondoltak rám, hogy jó visszhang leszek.

— Tegyünk egy próbát, jó?

— Oké!

— Ha azt mondom exportnövelés, mit visszhangoz?

— Importcsökkentés!

— Azt kiabálom munkaerőátcsoportosítás, mit visszhangoz?

— Vivát győri vagongyár!

— Az életszínvonal mérsékelt növekedése?

— Csak azt oszthatjuk el, amit megtermelünk!

— Ha azt mondom Onedin család?

— Az egyensúly helyreállítása!

— Hogyhogy?

— Nekem mindenre az egyensúlyt kell visszhangoznom.

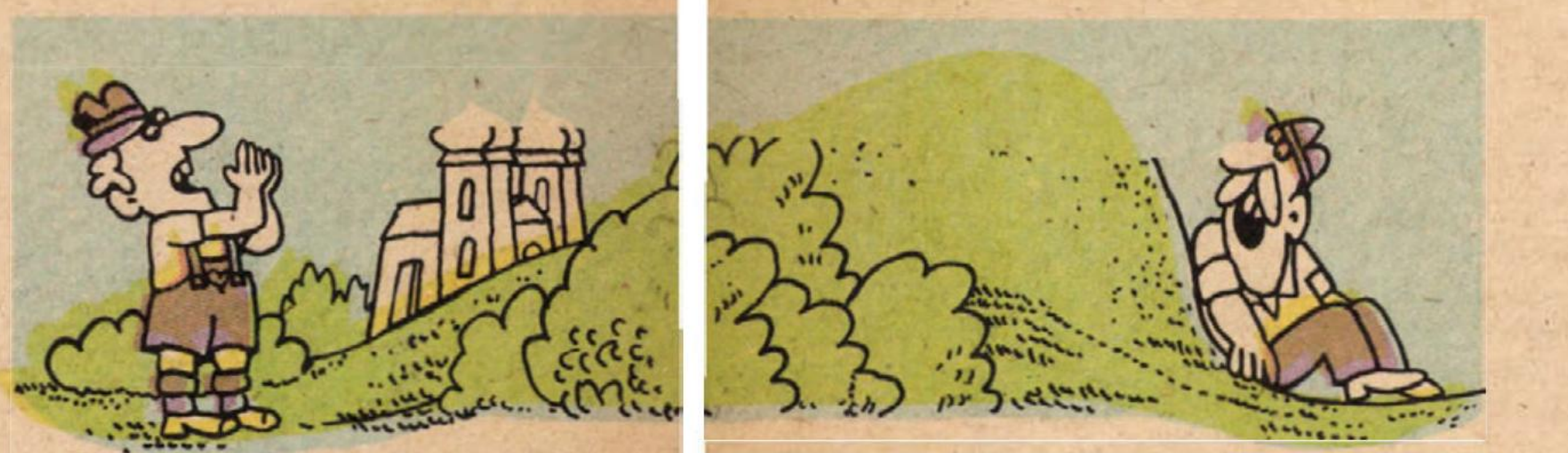

— Az osztrák turisták is kiabálnak magával?

— Hajaj, amióta nem kell nekik vízum, nagyon megjött a hangjuk. Átjönnek ide benzint venni, patyolatba járni, hajat vágatni, esküvőt rendezni meg velem kiabálni.

— Nem lesz baja belőle, hogy a nyugati turistákat visszhangozza?

— Á, a tanácselnök kijelentette: nyugodtan mondjak mindent a nyugatnémetek vagy mittudomén az olaszok után. Elmúlt már az az idő, amikor nem lehetett a kapitalistákat visszhangozni.

— Volt fura esete Elemér bácsi?

— A múltkorjában egy venezuelai azt kiabálta spanyolul a fülembe, hogy: éljen a Varsói Szerződés!

— Meglepődött?

— Nem. Akkor lepődtem volna meg, ha ezt kínaiul hallom.

— Más nációt is visszhangzott már?

— Egyszer erre tévedt egy albán, de nem értettem mit kiabál.

— De valamit csak válaszolt neki?

— Naná, nehogy azt higgye süket revizionista visszhang vagyok. Visszakiabáltam, hogy: Enver Hodzsa, Raki Rusi, Porti, Szkander bég konyak!

— A magyarok mit kiabálnak?

— Szidják az anyámat.

— Azt is visszhangozza?

— Persze, én is szidom az övékét.

— Mást nem szidnak?

— Szidják a hínáros vízet, a szemetes strandokat, a zsúfolt ábécéket, a zsúfolt vendéglőket, a zsúfolt kempingeket és a langyos sört.

— Erre maga?

— Én visszhangzom a Balatoni Intézőbizottság állásfoglalását a korszerűsítési tervekről.

— Ebbe belenyugodnak?

— Persze, megint kezdik szidni az anyámat.

— A balatoni fejlesztés magát is érinti?

— Természetesen. Központi keretből kaptam egy doboz toroköblögető pasztillát. Erősíti a hangot. Saját zsebkeretből pedig vettem egy száz wattos hangerősítőt a lengyelektől.

— A vezető elvtársak is meglátogatják néha? Nekik is visszafelesel?

— ...

— Halló, miért nem válaszol?

— Majd ha bolond leszek: hétkor lejárt a munkaidőm. Hét után nemzetközi visszhangozzon magának az Ipper meg a Chrudinák!

Majláth László

HENCEGÉS

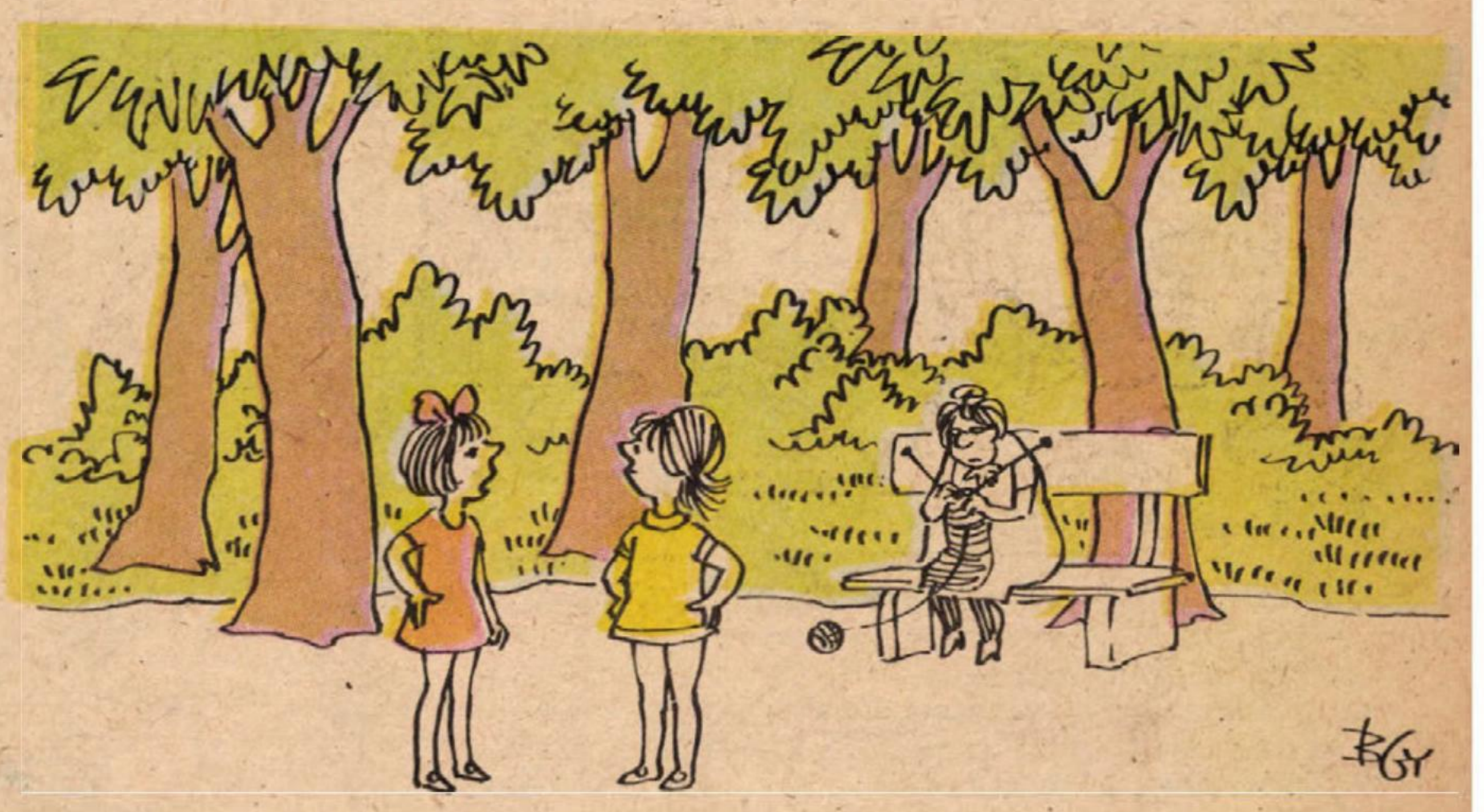

– Az én nagymamám jegyszedő, de ő a Nemzeti Színház örökös tagja!

AUTÓJAVÍTÓ

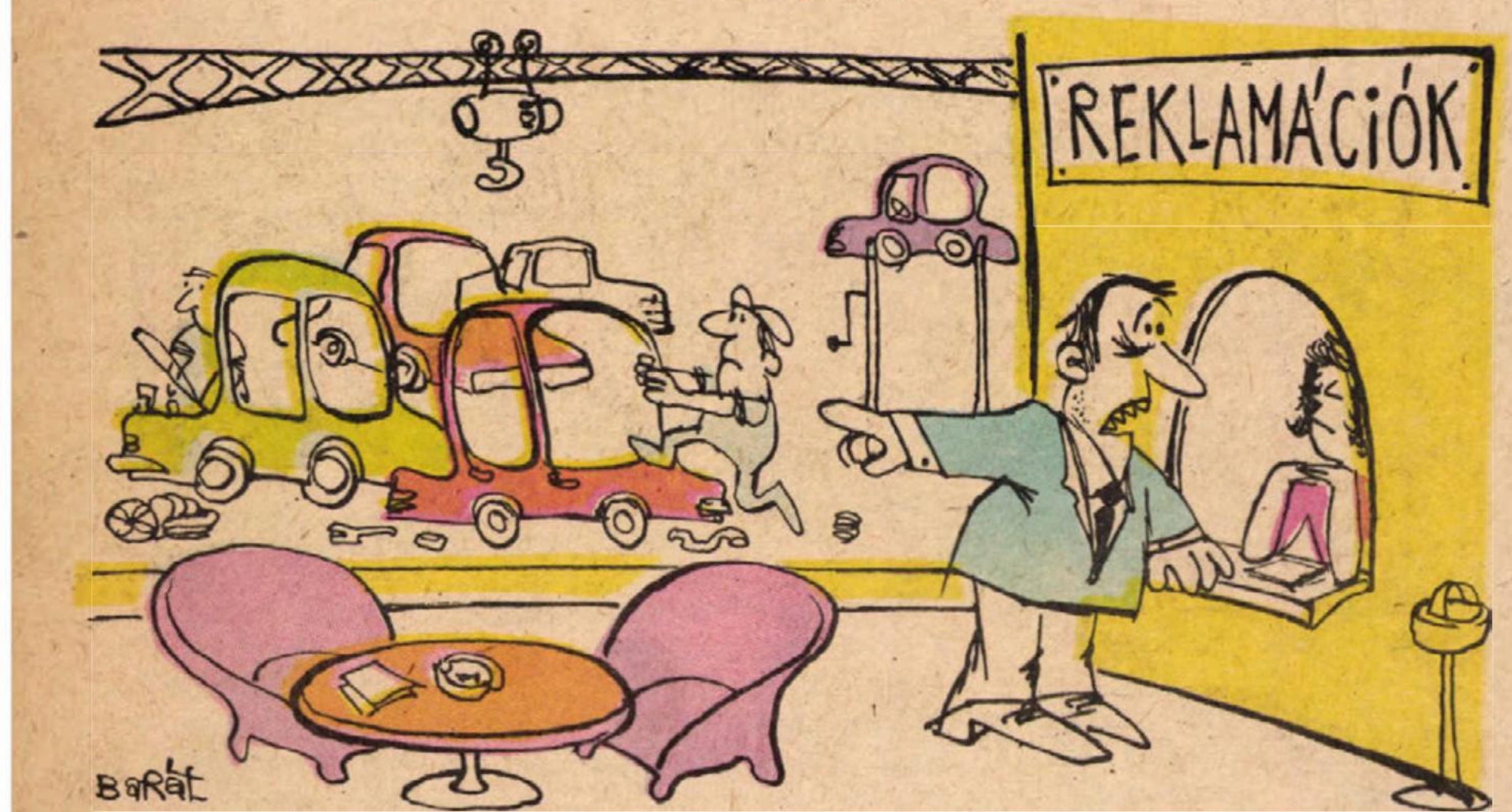

– Rontás van a kocsimon.

Fi nők és mi férfiak

(AZ USZODÁBAN)

A FÉRFI

A férfi megjelenik az uszoda napozóján. Jó harmincas — testvérek között is. Egyenletesen barnára sült teste, mint a szálfa. Vállát megfeszíti, mell ki, has be, karjai hatalmas deltájától oldalt dobódnak.

Peckesen lépked a napimádók sűrűjében, a csinibabák előtt meg-megáll, hogy hadd gyönyörködjenek benne. Némelyikre odakacsint, rávigyorog, csak éppen nem mondja, hogy „ha a lábam elé akarsz borulni, ám legyen!"

Vagy tíz percig járkál így. Az ördög sem érti, hogy bírja lélegzet nélkül. Semmi hatás, a lányok egy kis pillantásra sem méltatják, nem is látják.

A délceg dalia csalódottan lerogy egy megüresedett napozó ágyra. Szétterül rajta, hasmánt, elalszik.

Egy óra mulva ébred föl. Nagy nehezen tér csak magához. Kábult a naptól, támolyogva indul a zuhany felé. nem szálfa, nem peckes, nem daliás. Bávatag, méla, kifacsart citrom.

Egyszerre észreveszi, hogy egy csinibaba mosolyog rá, egy másik kacsint neki, a harmadik szól is valamit, a negyedik hellyel kínálja maga mellett.

Hát igen! A mai lányok ideálja: az enervált, puhány, roskatag. Ők tudják...

A NŐ

Áll a medence mellett. Micsoda termet! Istennő, fején arany hajkorona, szakszerűen rakott hatalmas kazal. Alatta titokzatos, kéklő lilával keretezett két mély barlangban, fekete függöny mögött ugráló színes golyók.

Messze néz, el, a népség feje fölött, valahová, sehová. Hagyja, hogy bámulják, csodálják, legeljék a férfitekintetek. Mert jóságos. Még pördül is a tengelye körül, igaz, csak módjával, felet jobbra, felet balra.

Aztán fejére húzza a kötelező fürdősapkát, és alászáll a habokba, mert nem hideg szobor, melege van.

Három perc múlva elege van a vízből. Az ember azt várná, hogy kiemelkedjen, ő nagy nehezen kikecmereg.

Leveszi a sapkát, amely alá behatolt a cseles víz, s lőn a fenséges fejdíszből zilált boglya. A titokzatos barlang vizenyős szemüreg, kéklő lila kerete a „függöny" feketéjével keveredve csurog az állára.

A medence halmazában heverő lábbelik halmazában kétségbeesetten keresi az istennőségét jelentő tízcentis sarkú emelvényét.

A férfiak nem veszik észre, egy bácsi megszánja: „Mi a baj, szegénykém?"

Ha nem lenne tapintatos, azt mondta volna: szegény ázott macska.

EGY FÉRFI ÉS EGY NŐ

A férfi ez esetben én vagyok, a nő valamivel fiatalabb nálam. Ha évtizedekben mérem, nem túl sokkal, talán néggyel.

Úszom a hosszaimat szokásom szerint. Épp a medence végénél fordulog, elrúgom magam, ő akkor veti bele magát a vízbe, azaz előbb rám, teljes — nem is kevés — súlyával, a lendülete növelte súlyával.

Szerencsénkre „vízbiztos" vagyok, ösztönösen alámerülök. Aztán föl, és utána, hogy megmondjam neki a magamét.

Épp fordul vissza a medence túlsó végéről, elébe állok, a vízben taposva, és nem minden gúny nélkül kezdem:

— Bocsánat, kisasszony...

— A vízben nem szoktam ismerkedni! — mér végig megvetőn, és kralozva elvágtat.

Jól nevelt leányka, a vízben nem ismerkedik.

Sólyom László

VASVÁRI:

FÜRDŐRUHÁK

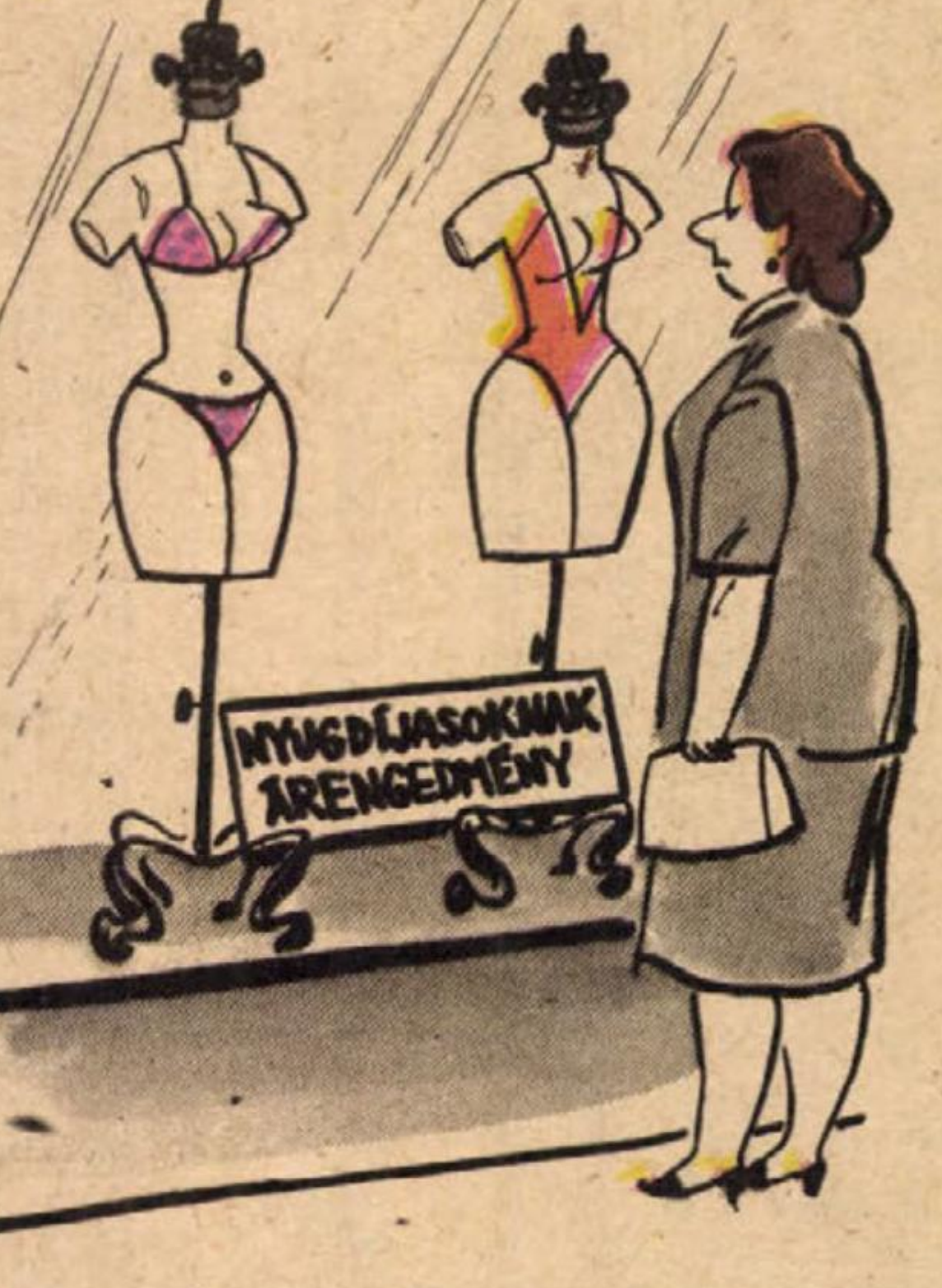

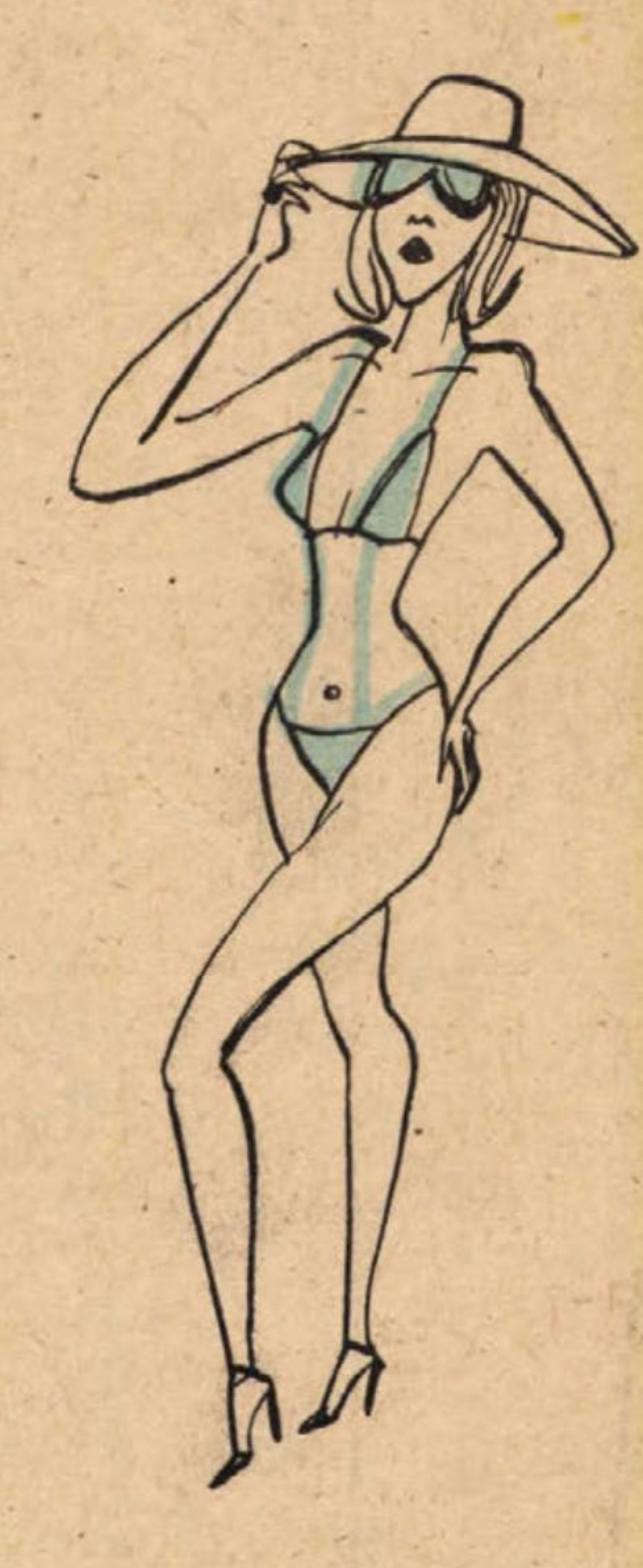

EGYRÉSZES FÜRDŐRUHA A DIVAT

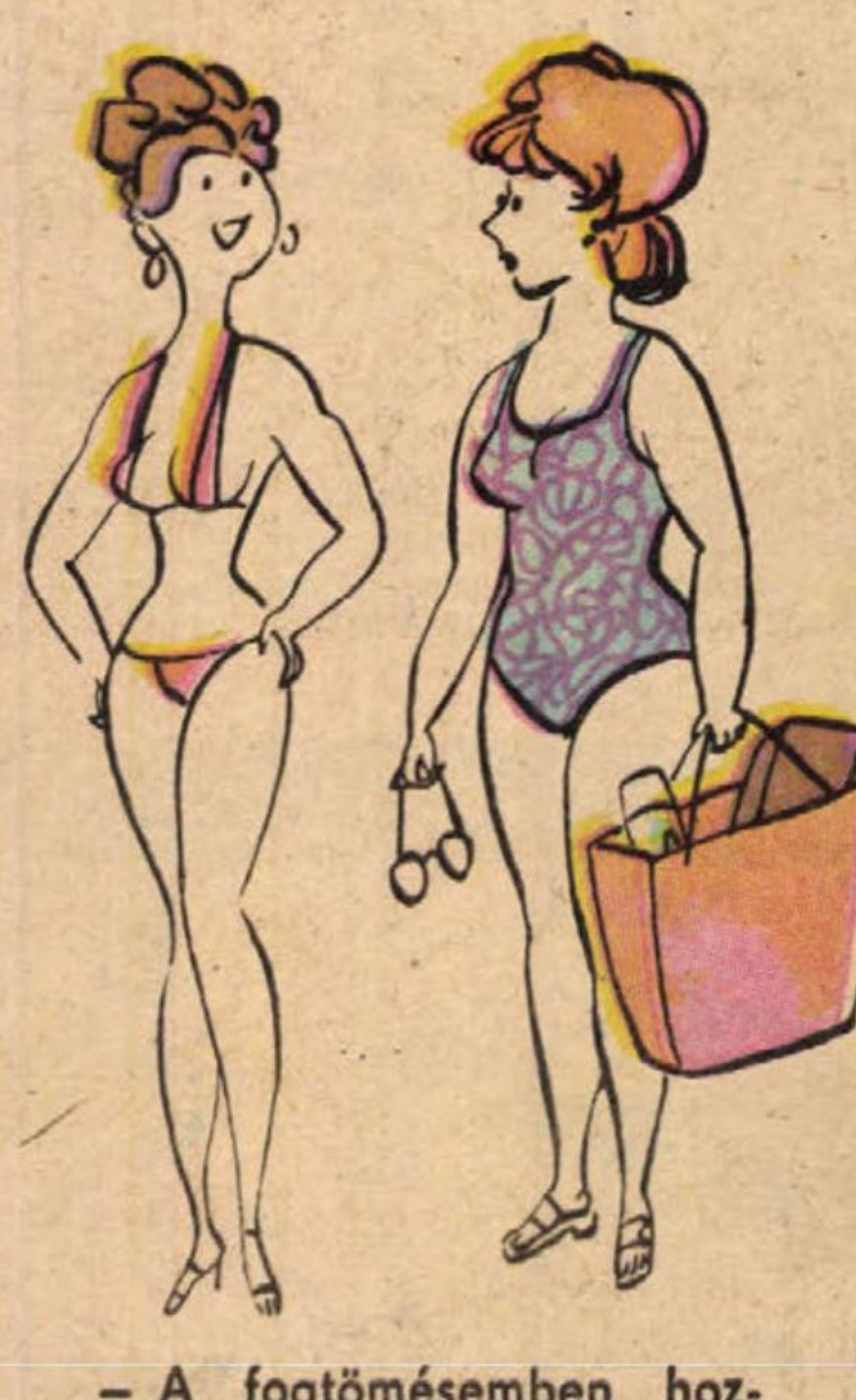

– A fogtömésemben hoztam Párizsból.

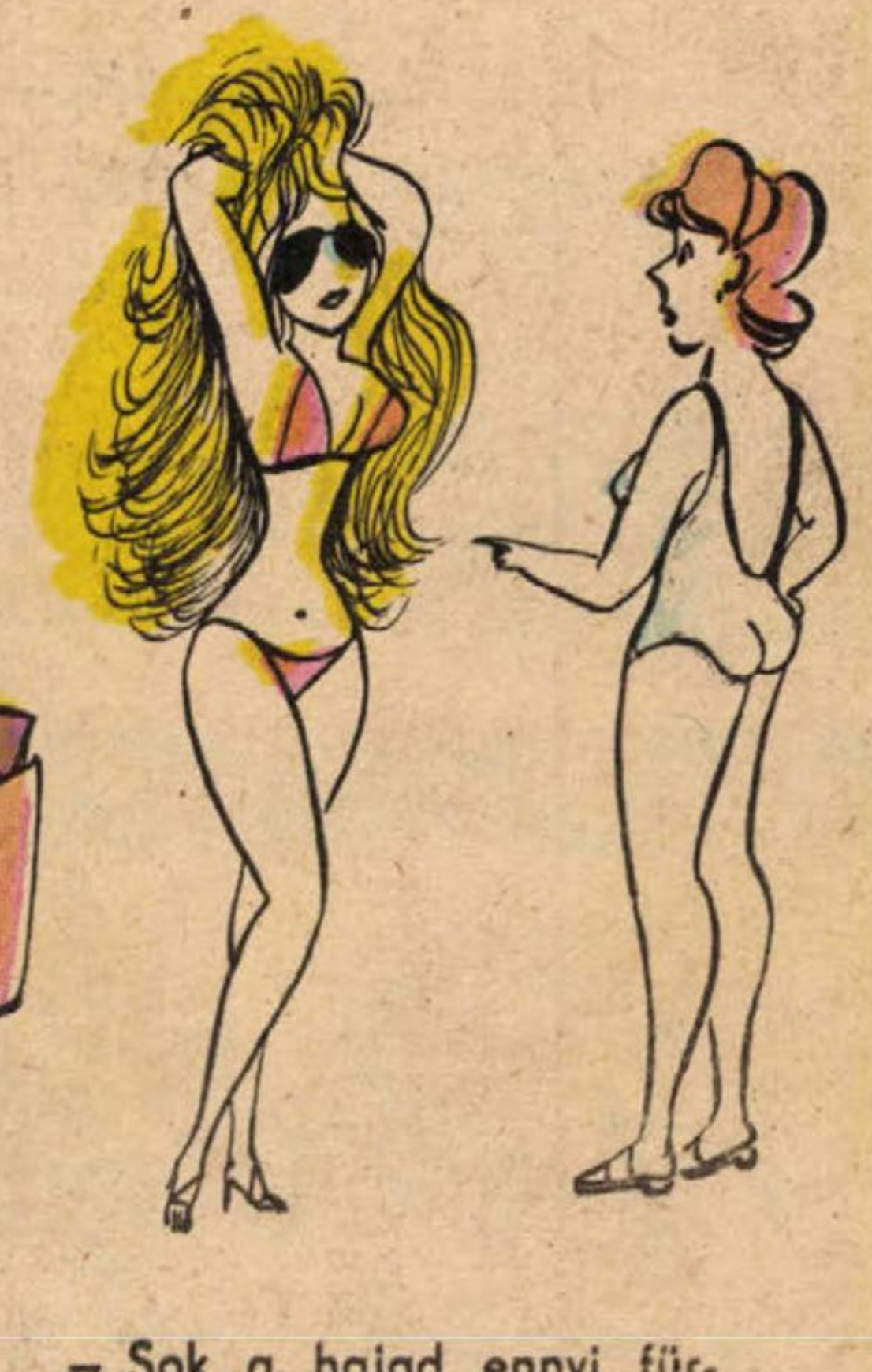

– Sok a hajad ennyi fürdőruhához.

DUNA-PARTI SZÁLLODASOR

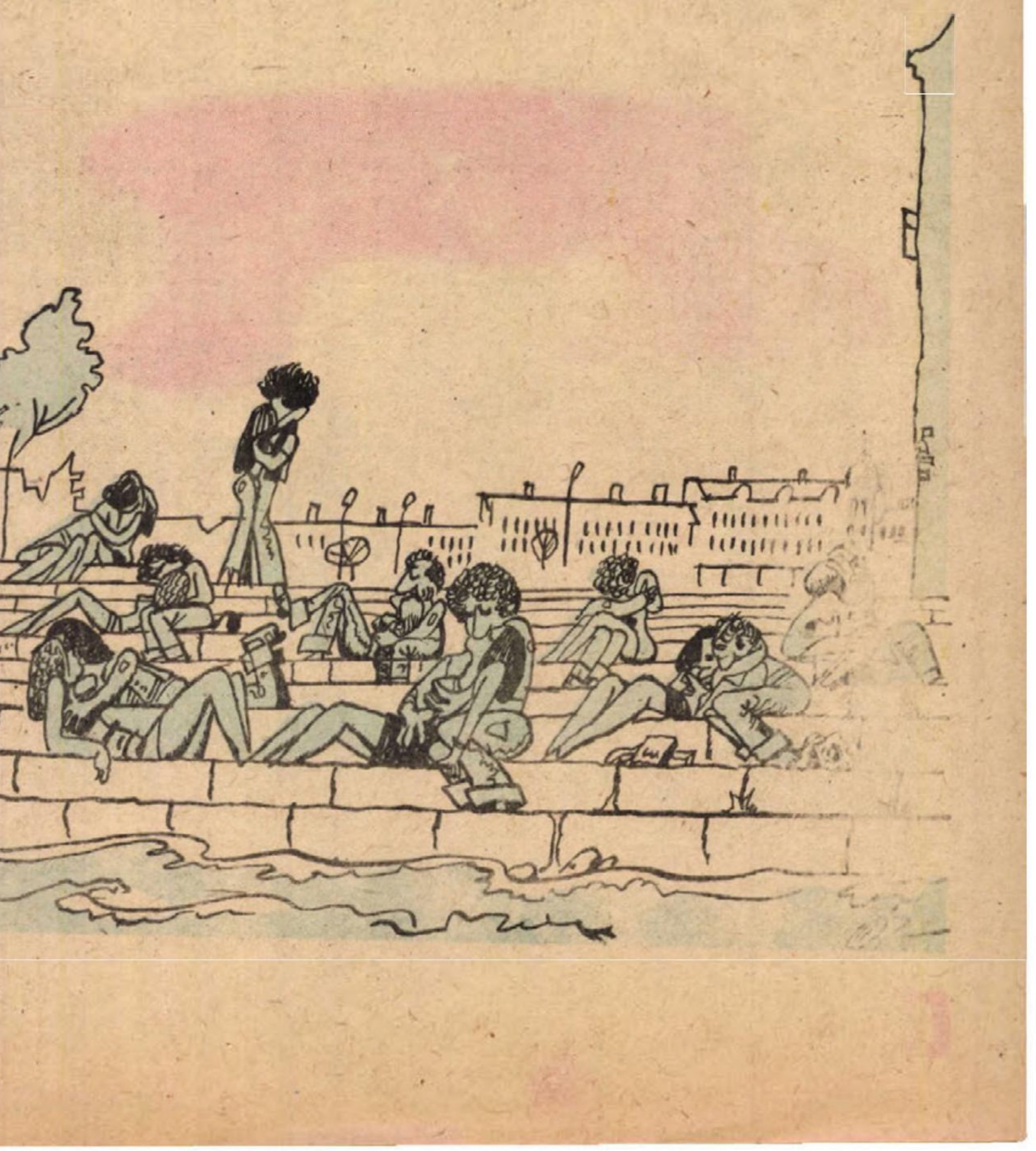

EGY KIS STATISZTIKA

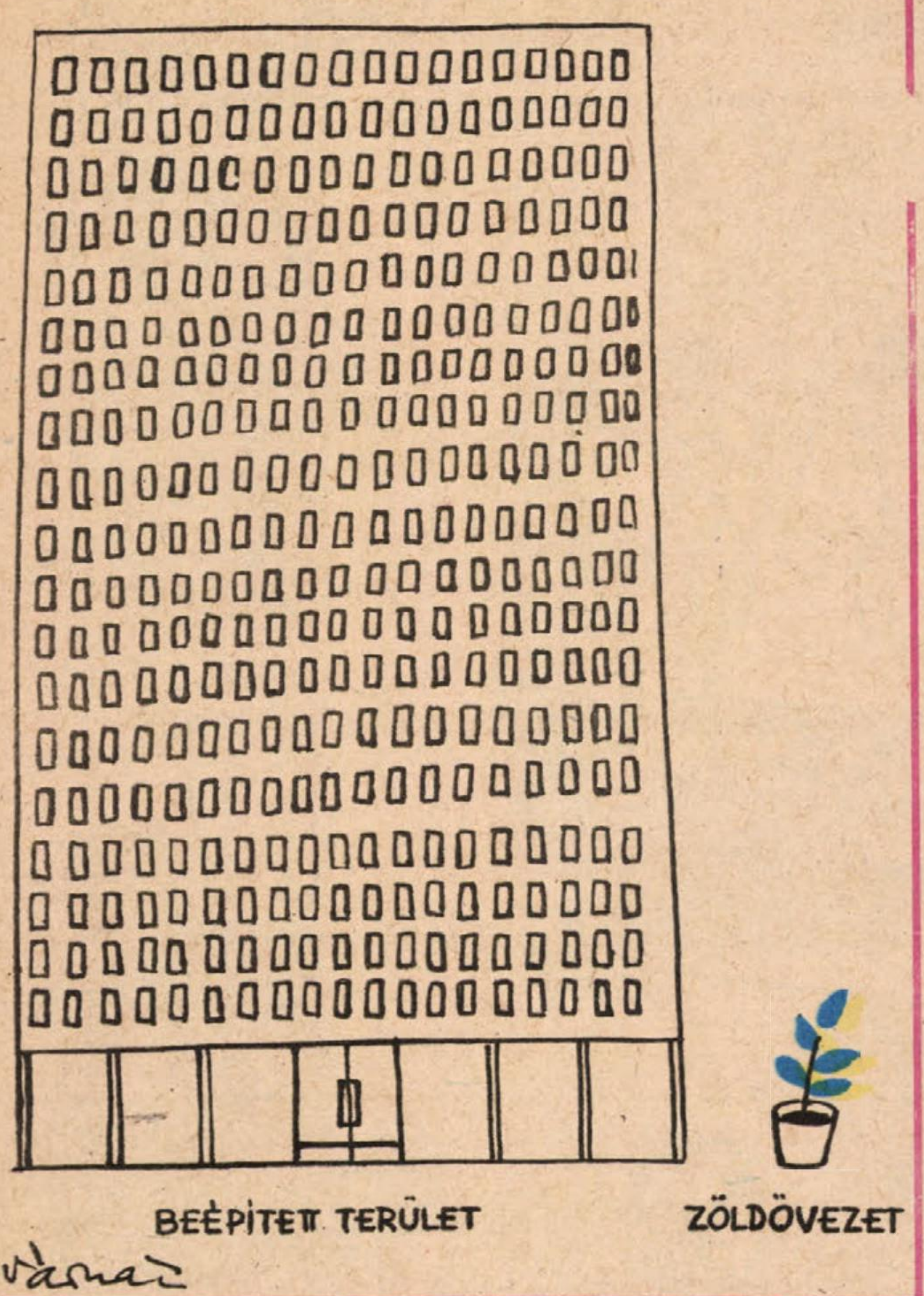

SZILÁNKOK

TÁRSSZERZŐK

— Én a nevemet adom, te a tehetségedet.

HUMANISTA

— Azért születtem, hogy boldoggá tegyem az Emberiséget.

— Nem túl nagy terv ez?

— Velem lehet beszélni. Akkor legalább én szeretnék boldog lenni.

ELŐRELÁTÁS

X. az ementáli sajtból a lyukakat félreteszi öreg napjaira.

ILYEN IS VAN

— Évente egyszer rúgok be, s aztán csak arra kell vigyáznom, hogy ki ne józanodjak.

TAXI

— Szabad ez a kocsi?

— Igen.

— Vigyen át a túloldalra, aztán várjon meg és egy óra múlva hozzon vissza erre az oldalra. Gyalog félek átmenni.

APRÓHIRDETÉS

NEM VESZEK ÉS NEM ADOK EL SEMMIT. KÉREM NE MOLESZTÁLJANAK!

ISMERKEDÉS

— Rágyújt?

— Köszönöm, nem dohányzom.

— Akkor magával nem ismerkedem, mert biztosan valami rémesebb szenvedélye lehet.

FIGYELMEZTETÉS

Mindnyájan egy vadidegen emberrel kötünk házasságot. Az évek során aztán egyre idegenebb lesz az illető.

CSALÁD

— Nekem nincs családom. Így kénytelen vagyok önmagam terhére lenni.

TEJ

— Én időnként tejet is iszom, mert az erőt ad, ami nagyon jól jön a kocsmai verekedéseknél.

SZÓ SZERINT

— Felugrottam hozzád egy percre, Pirike — mondta a rúdugró bajnok.

HŰSÉG

— Ne féltékenykedj Béla! Soha nem csaltalak meg senkivel, azon kívül, akikről te is tudsz!

JÓ FIÚ

— Nem hagyom el az anyámat. Kilencedmagammal odaköltöztünk a főbérleti lakásába.

DICSEKVÉS

— Ha egy boldog embert akarok látni, belenézek a tükörbe.

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ

A találkozón 500 író üdvözölte a körükben megjelent elegánsan öltözött népszerű Olvasót.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Gizi fényképet készíttetett. Amikor megkapja a képet, kétségbeesve kérdi partnerét:

— Mondd, én tényleg ilyen borzalmasan nézek ki?

— A képen nem — vigasztalja a fiú.

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

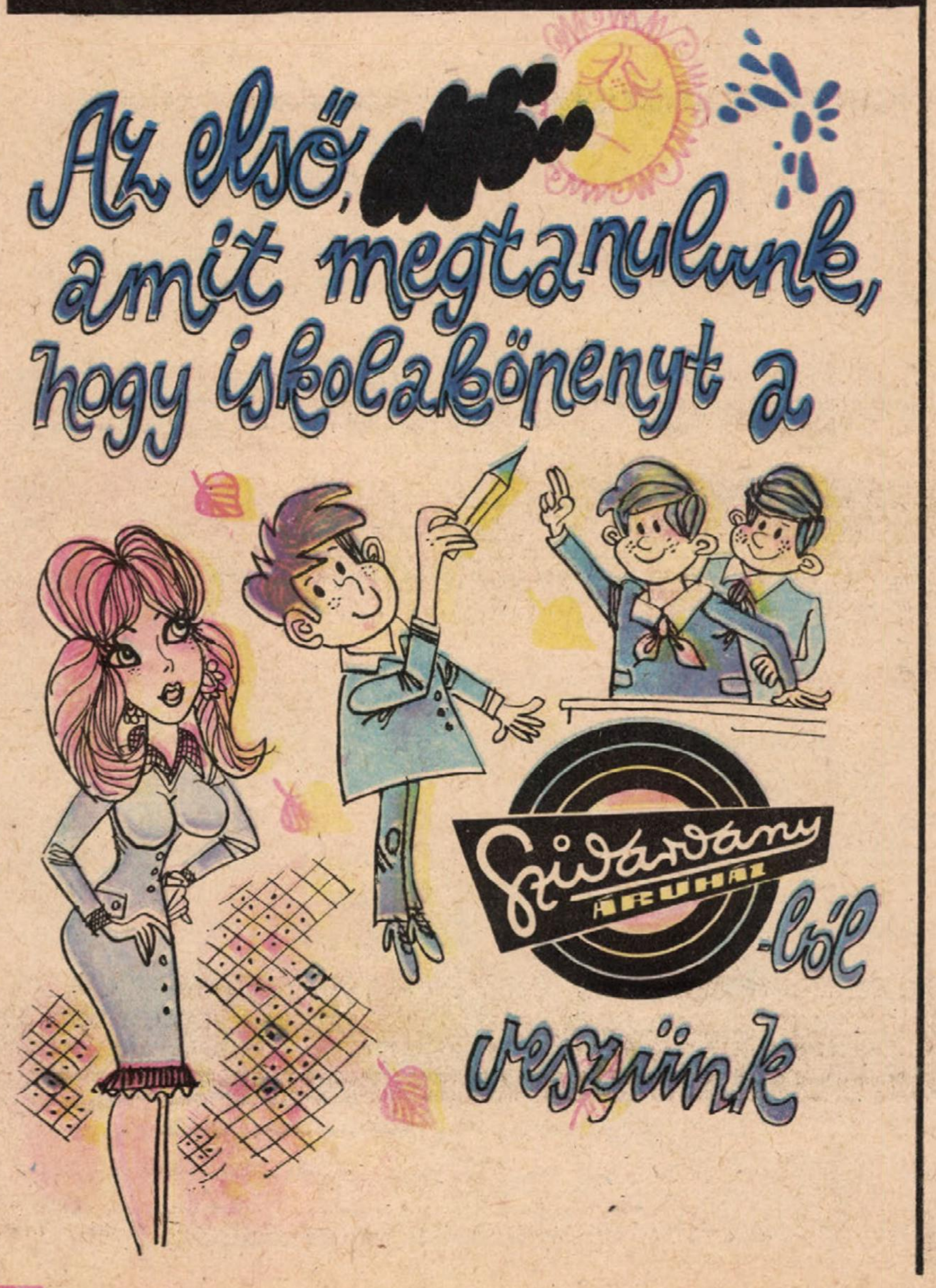

ZSÖLLYE

A Várszínház pénztáránál előadás előtt érdeklődik egy hölgy.

— Mi megy ma este?

A pénztárosnő rámutat a mögötte levő plakátra.

— Amit akartok, avagy Vízkereszt.

A hölgy idegesen ránéz a karórájára.

— Hát azért ez mégis csak furcsa. Maguk előadás előtt egy negyedórával még nem döntötték el, hogy mit fognak játszani!

*

Egyik este hatalmas felhőszakadás zúdult a fővárosra. Dörgött az ég, csapkodtak a villámok. A Fészek klub kertjében vacsorázó vendégek sietve menekültek a belső terembe, csupán egyik színházunk igazgatója költötte el nyugodtan vacsoráját egy fa lombjai alatt, mit sem zavartatva magát a vihartól. A főpincér meg is jegyezte:

— Bátor ember az igazgató úr, nem fél a villámcsapástól!

Garas Dezső megvonta a vállát.

— Miért félne? Tudja magáról, hogy „rossz vezető”!

*

Szuhay Balázs a Balaton körül turnézik. Balatonbogláron két előadás között megállt egy palacsintás bódé előtt.

— Kérek két túrós palacsintát.

A bódéban üldögélő néni megrázta a fejét.

— Túrós palacsintám nincs kérem. Tessék megnézni mi van kiírva. Csokoládés, lekváros . . .

Szuhay megingatta a fejét.

— Egyiket sem szeretem. Akkor tessék adni két üres palacsintát!

A néni ismét megrázta a fejét.

— Azt nem lehet kérem, mert a palacsinták nem úgy vannak kalkulálva . . .

Szuhay most már kezdett ideges lenni.

— Akkor kérek két lekváros palacsinát lekvár nélkül!

A néni széttárta a kezeit.

— Lekvár nélkül sajnos nem adhatok!

Szuhay igyekezett megőrizni a nyugalmát.

— És miért nem adhat, ha szabad érdeklődnöm?

A néni sóhajtott.

— Mert elfogyott a lekvár!

Rátonyi Róbert

MEGJELENT

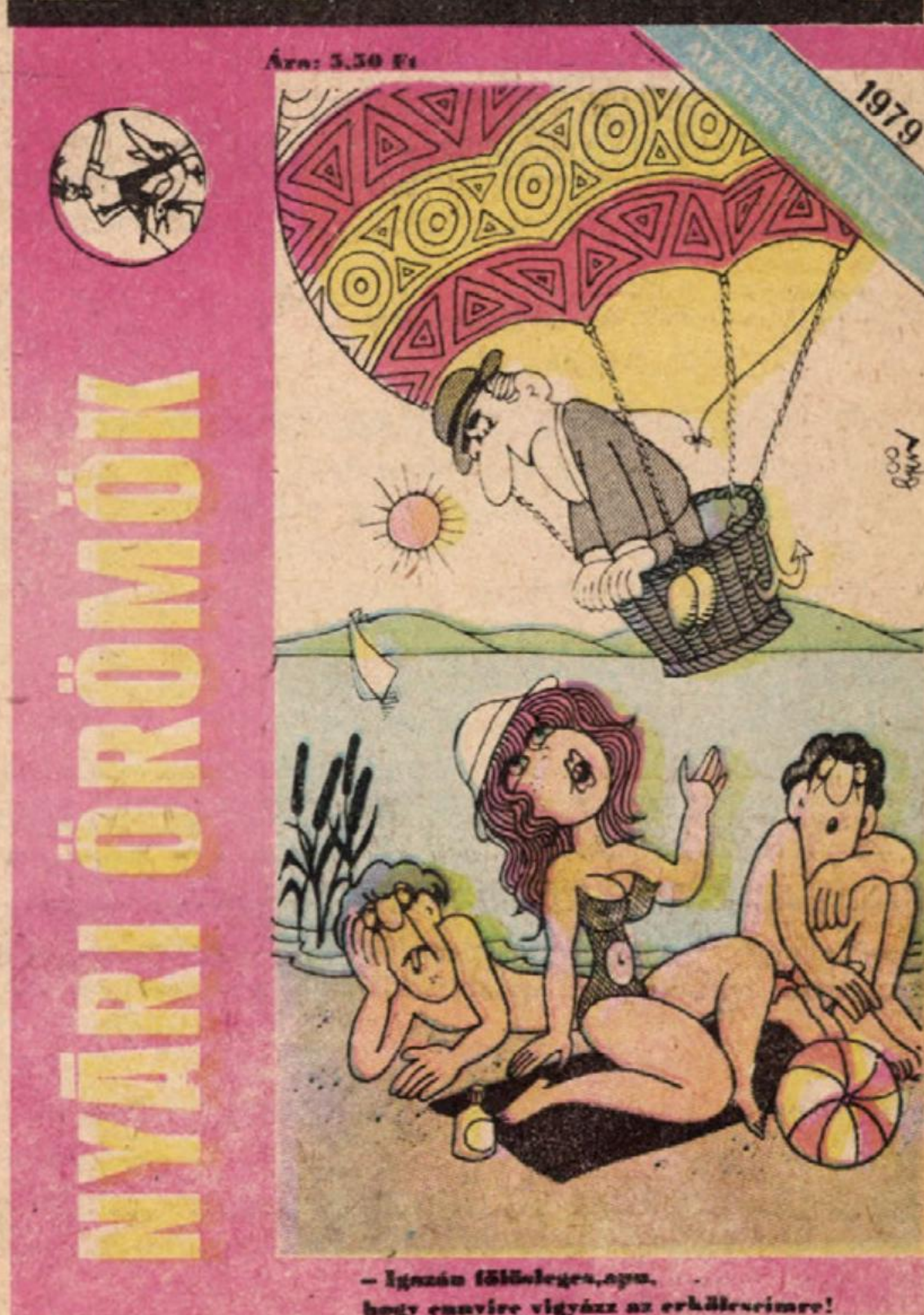
Ára: 5.50 Ft
1979
NYÁRI ÖRÖMÖK
– Igazán fölösleges, apu, hogy ennyire vigyázz az erkölcseimre!

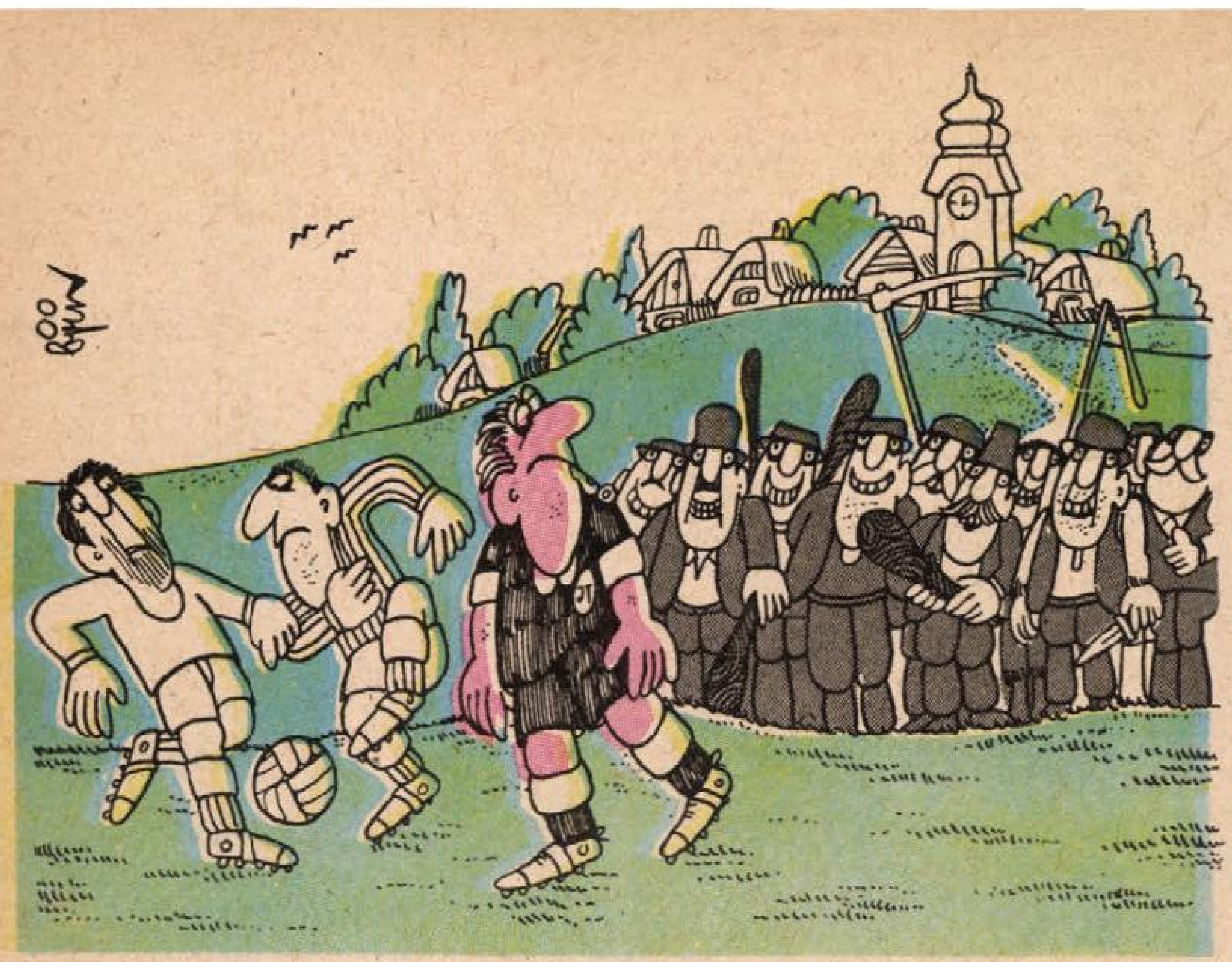

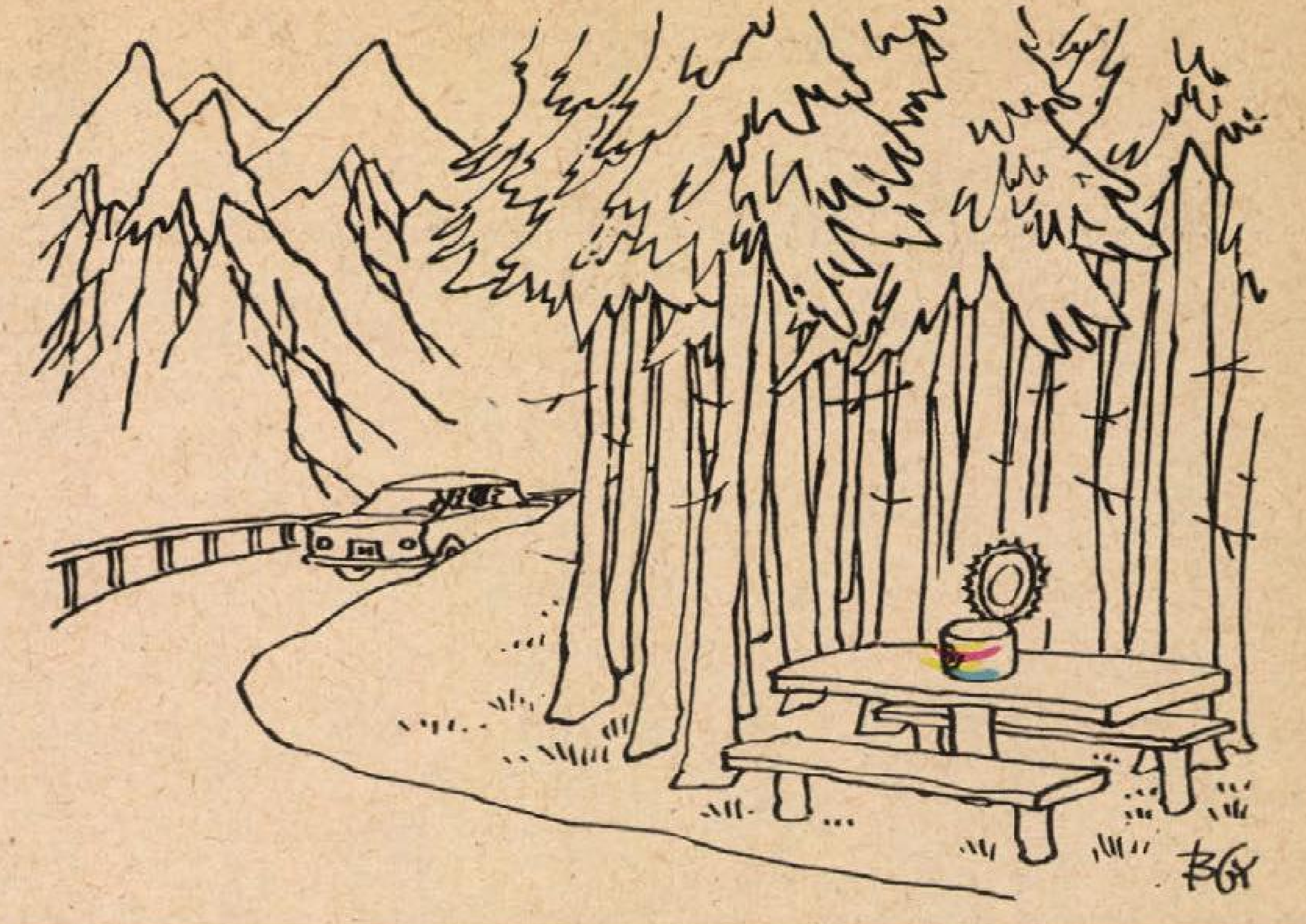

HAZAI

BALÁZS-PIRI, BRENNER, LEHOCZKI, HEGEDŰS, DALLOS, FÜLÖP, VÁRNAI

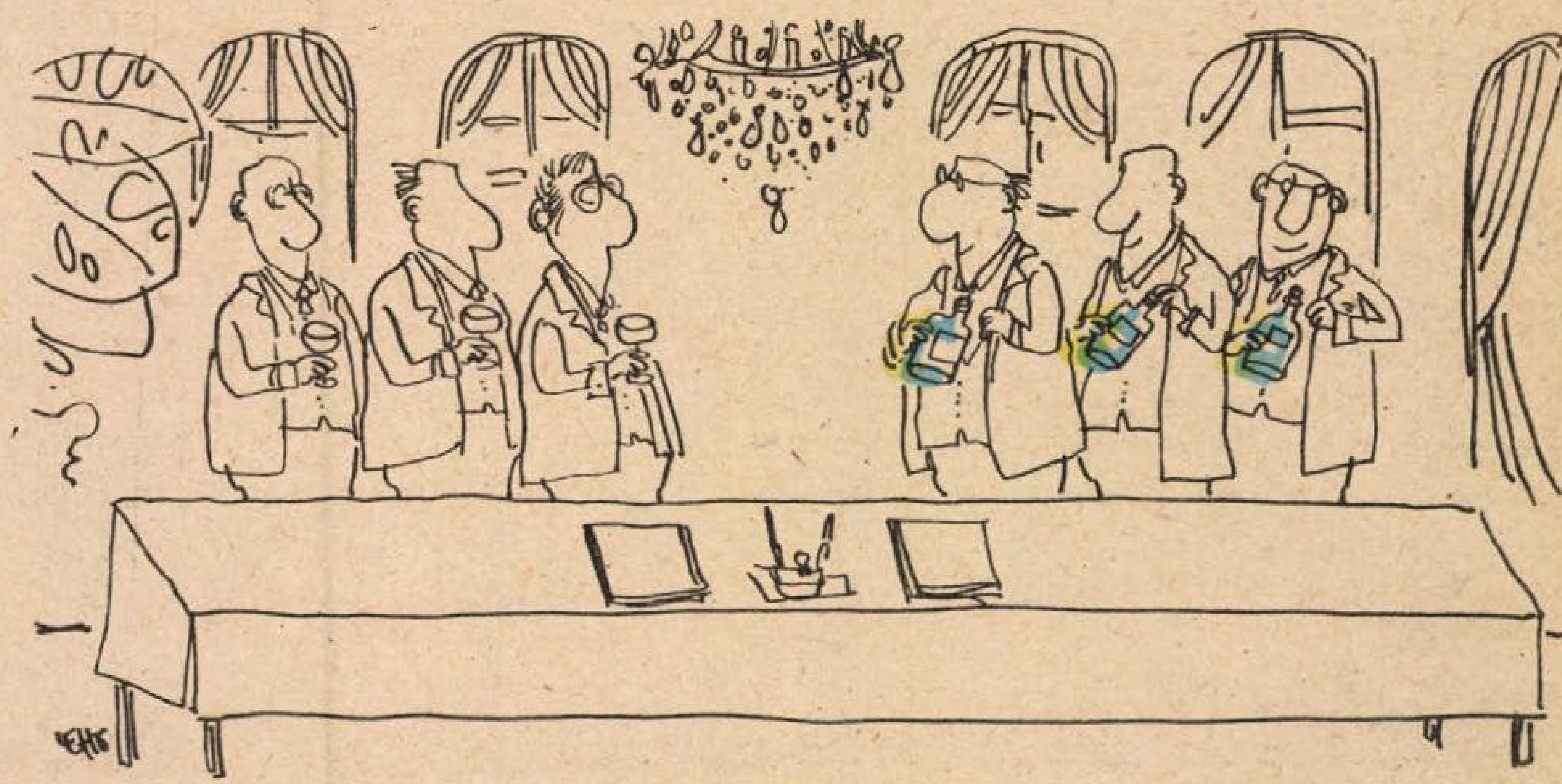

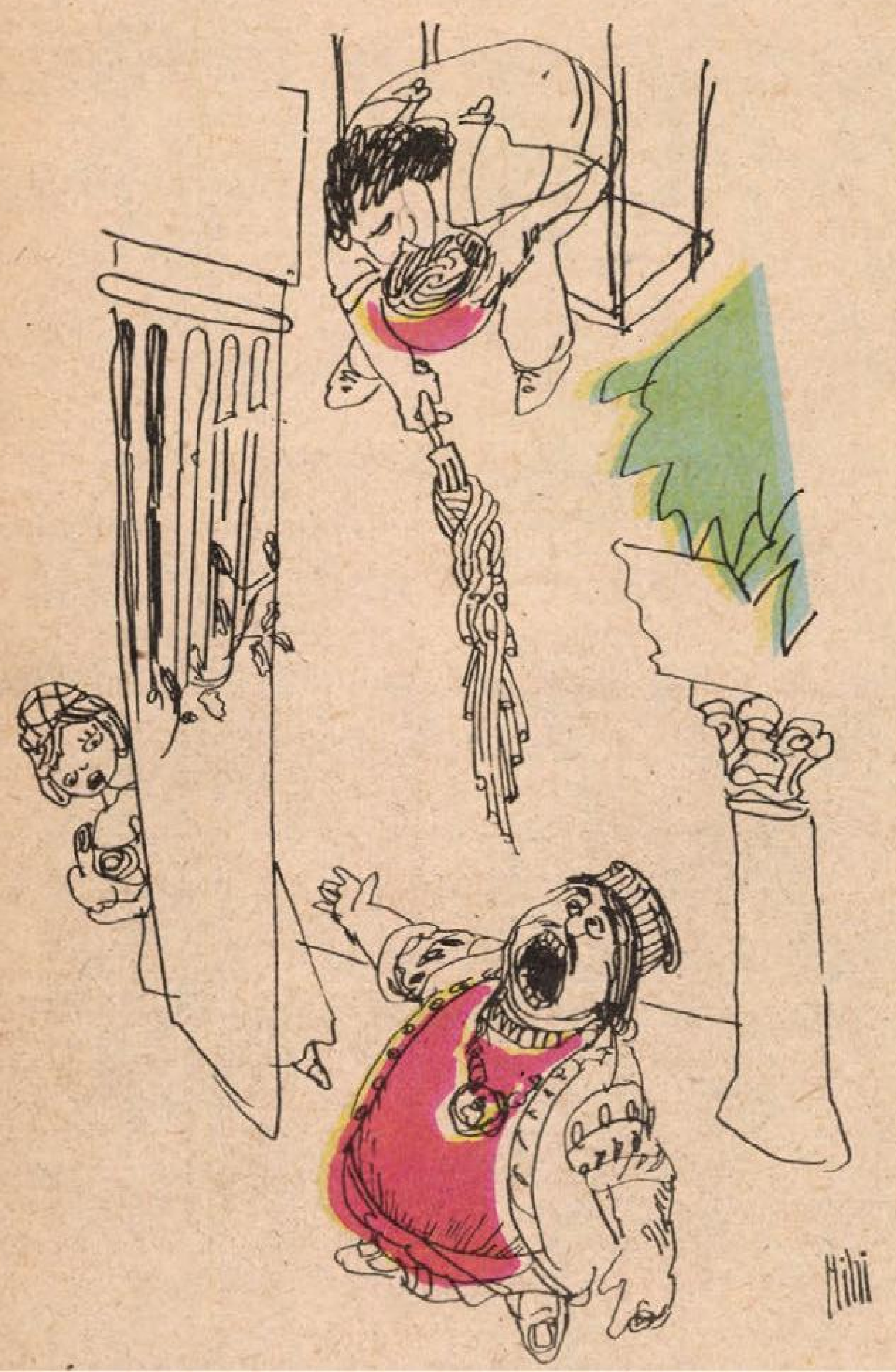

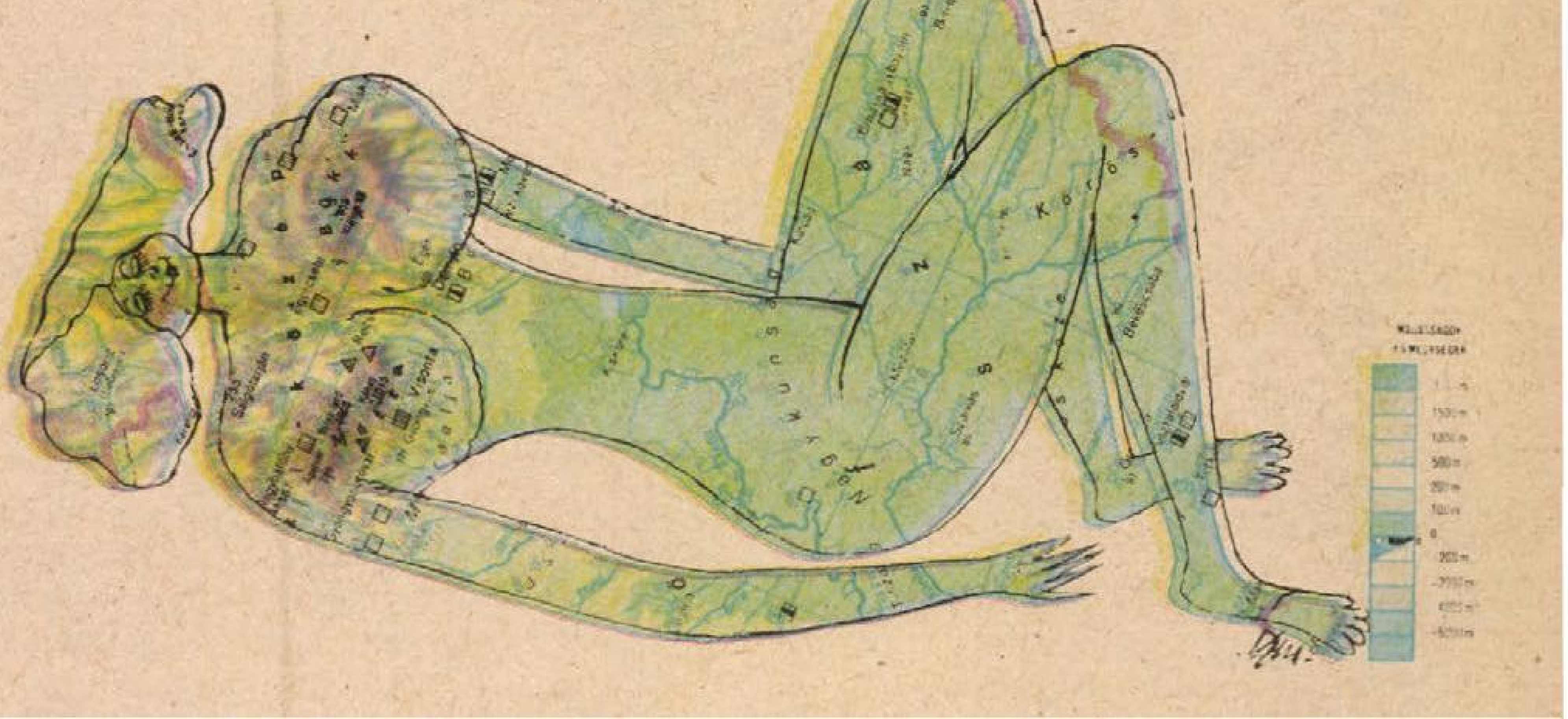

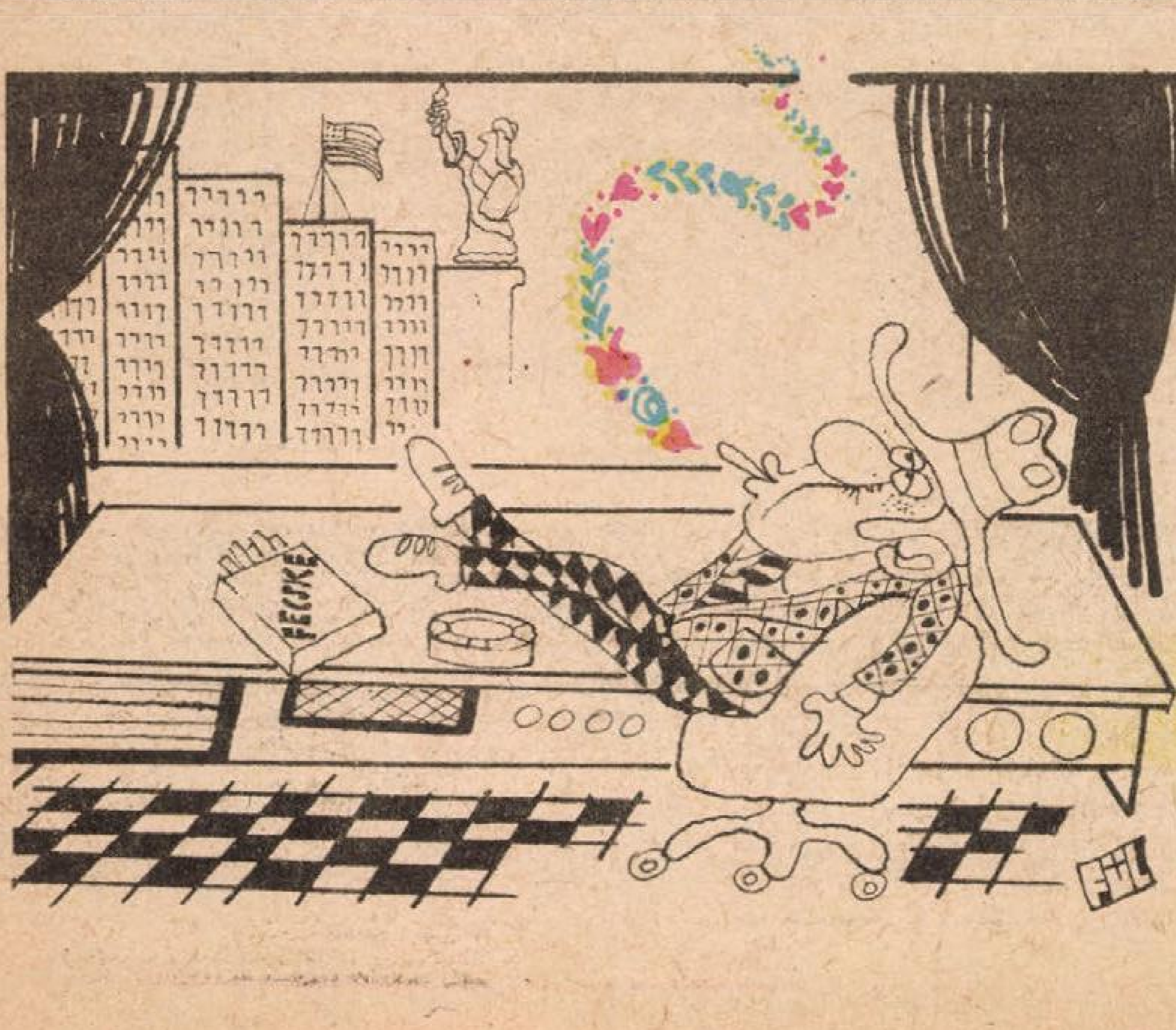

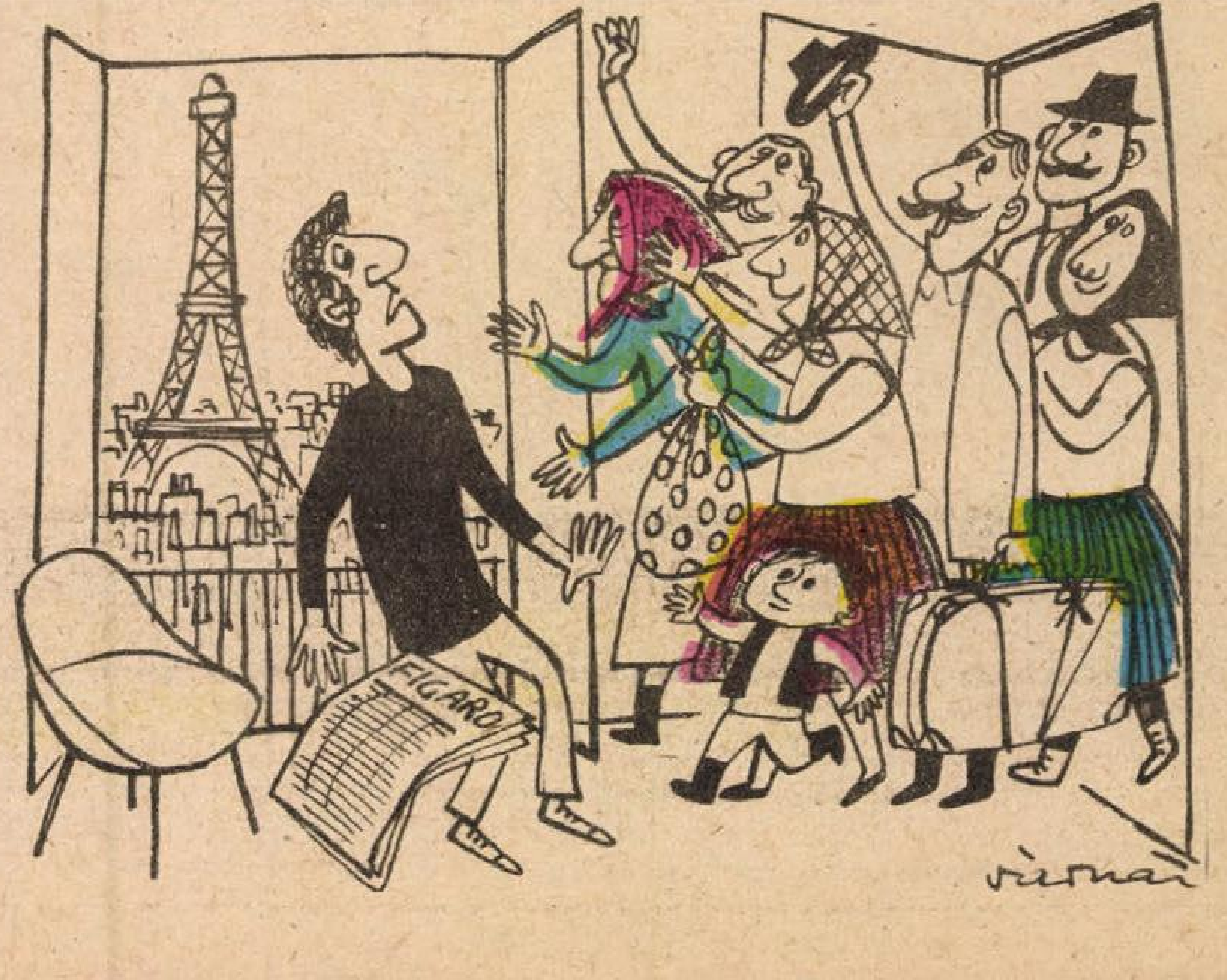

IMPORT HUMOR

AKTUÁLIS RAJZOK NYUGATNÉMET LAPOKBÓL

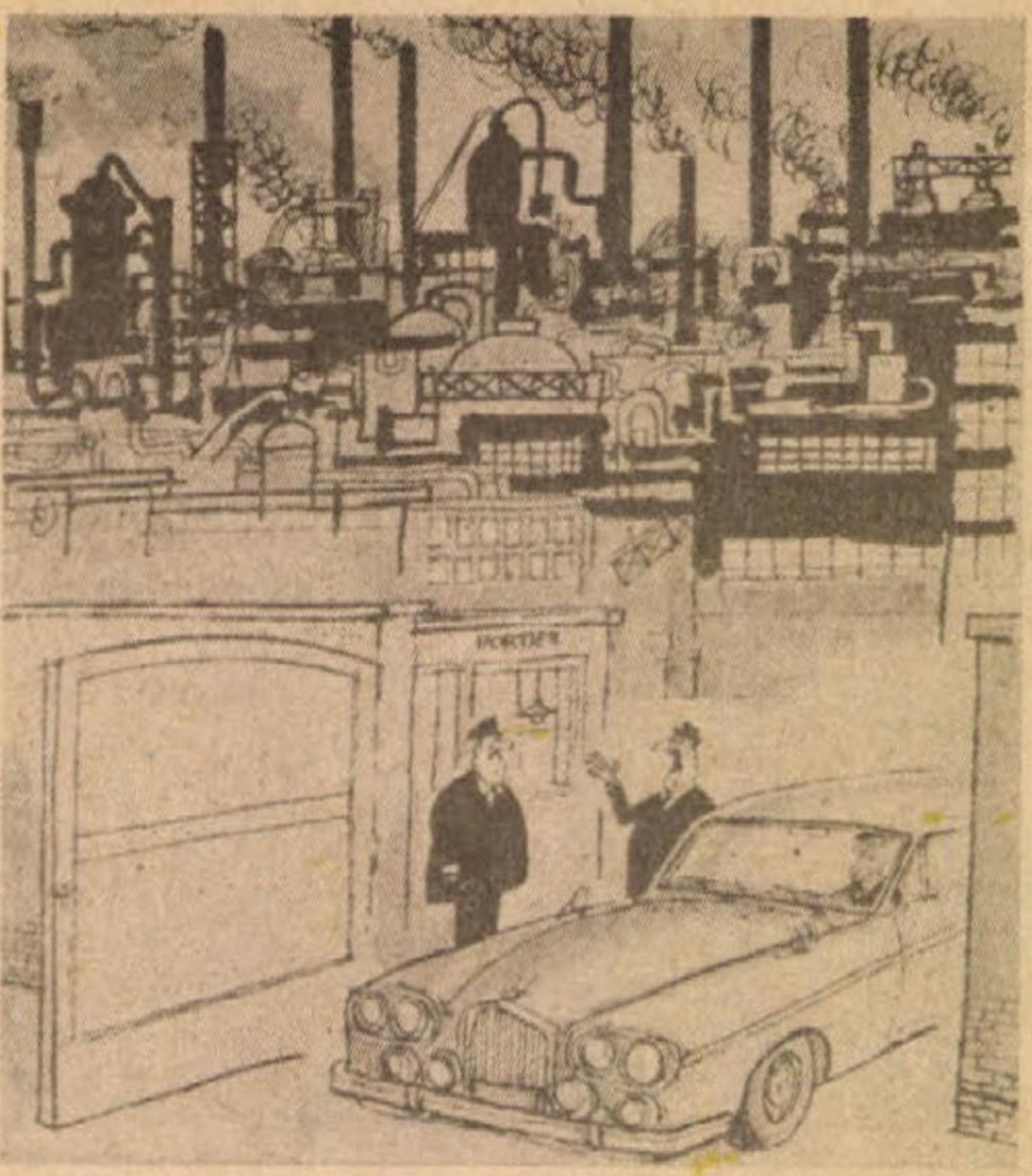

– Maga valóságos pazarló! Ide egy negyvenes égő is elég lenne.

MINDENRE KITERJEDŐ ELLENŐRZÉS

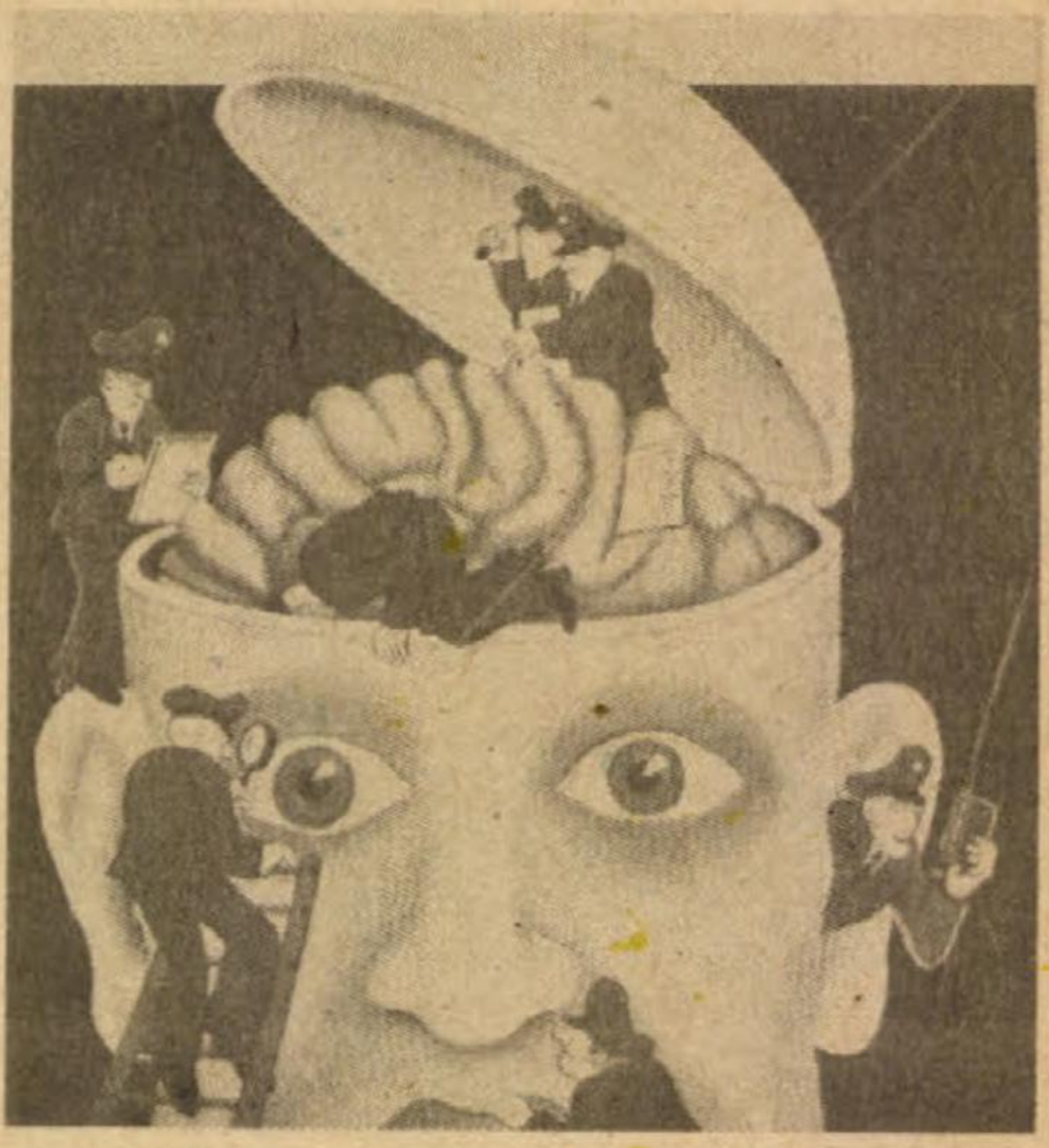

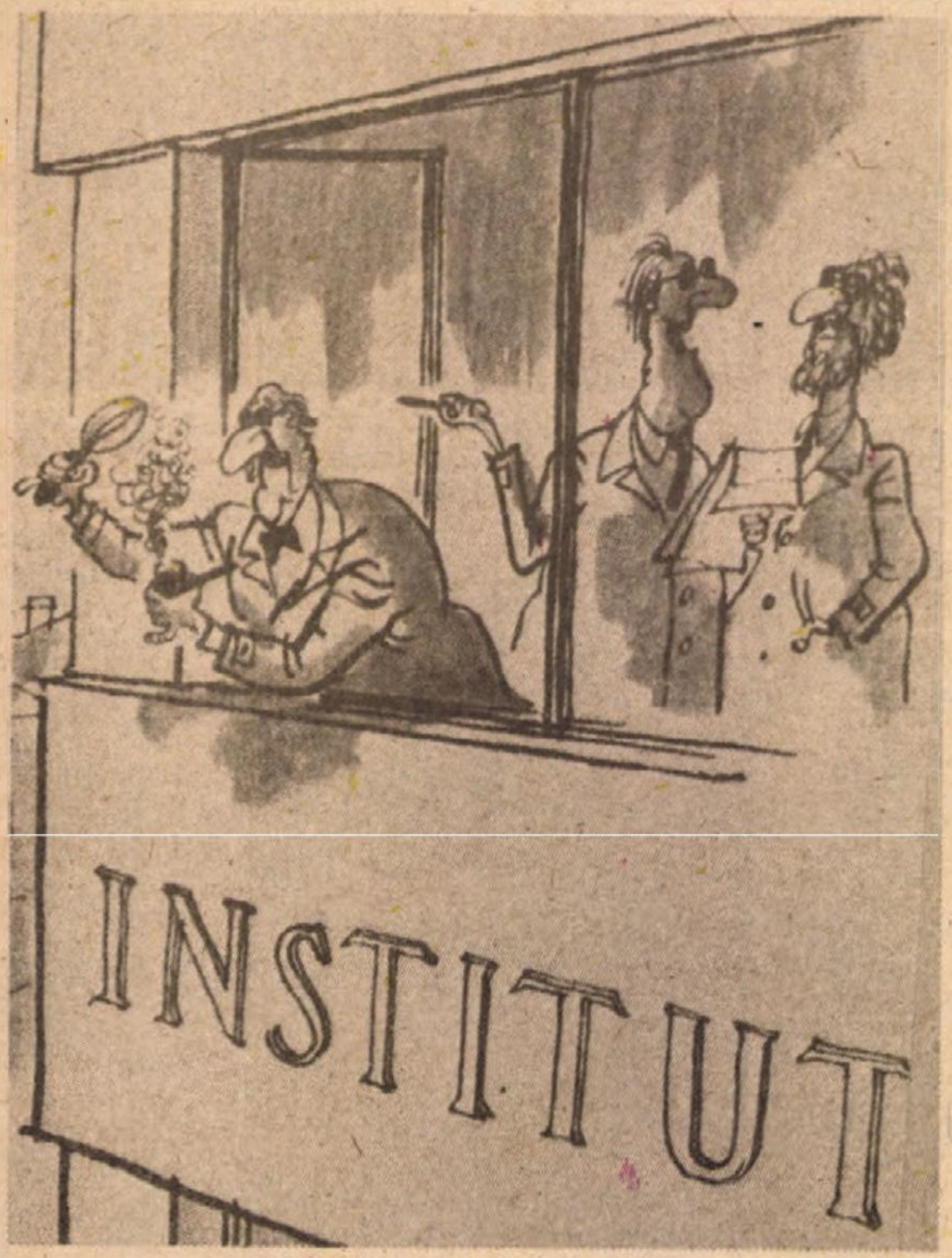

– Az én találmányom! Most akarom szabadalmaztatni!

– Van még remény, doktor úr?

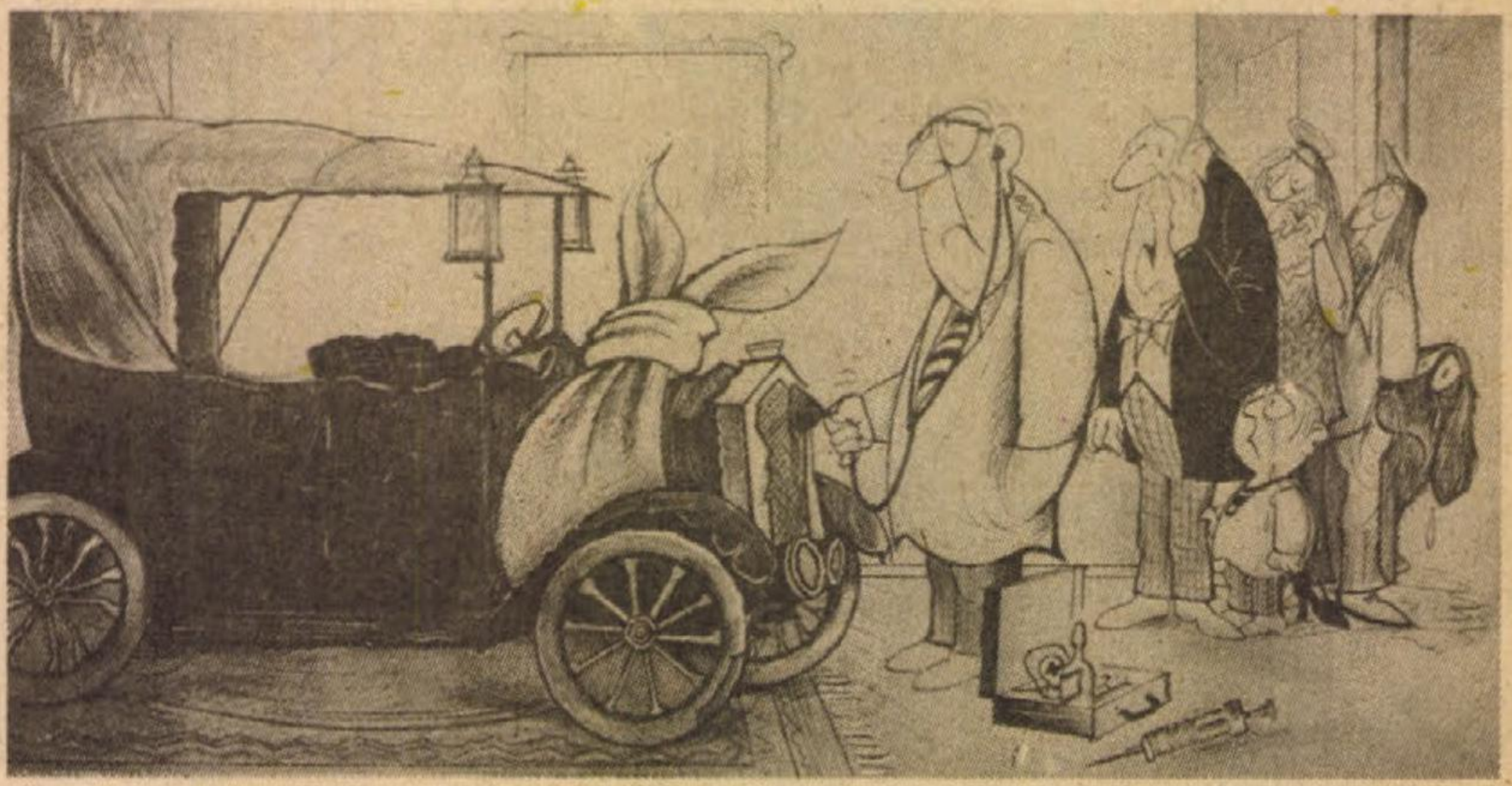

BIZALMATLANSÁG

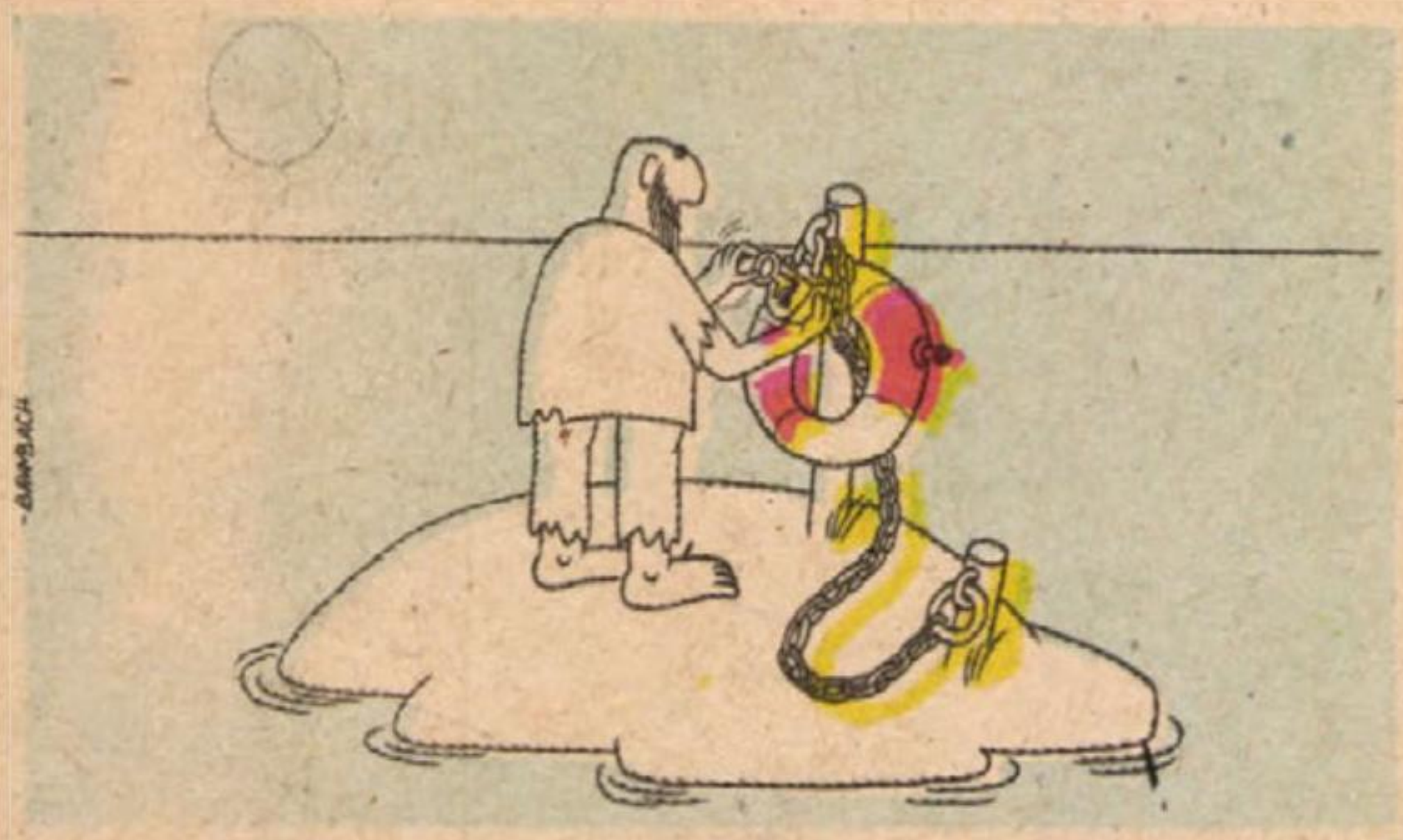

MEGJELENT!
LUDAS MAGAZIN
MINDENT A VENDÉGÉRT

Tribün

Dettmar Cramer, a nyugatnémet válogatott szövetségi kapitánya arról, hogy játékosai a legfantasztikusabb indokokkal lazsálnak az edzésen:

— Egyesek minden követ megmozgatnak azért, hogy semmit se kelljen csinálniok.

X X X

Spencer Haywood, a New Orleans Jazz kosárlabdacsapatának milliomos csillaga mondta:

— Engem szupersztárnak neveznek. Ez ostobaság. Aki heti századolláros fizetéséből hat gyereket tart el és mindegyikből embert farag — az az igazi szupersztár.

X X X

Ron Rogers, a kenti Cranbrook Club golfjátékosa letette a labdát, lendületet vett és néhány másodperccel később a labda a tőle jó százötven méternyire álldogáló egyesületi elnök, Bernard Garrett zakójának a zsebében kötött ki.

— Rogers az egyetlen játékos — mondta az elnök —, aki tesz is valamit a zsebembe. Ő is csak véletlenségből.

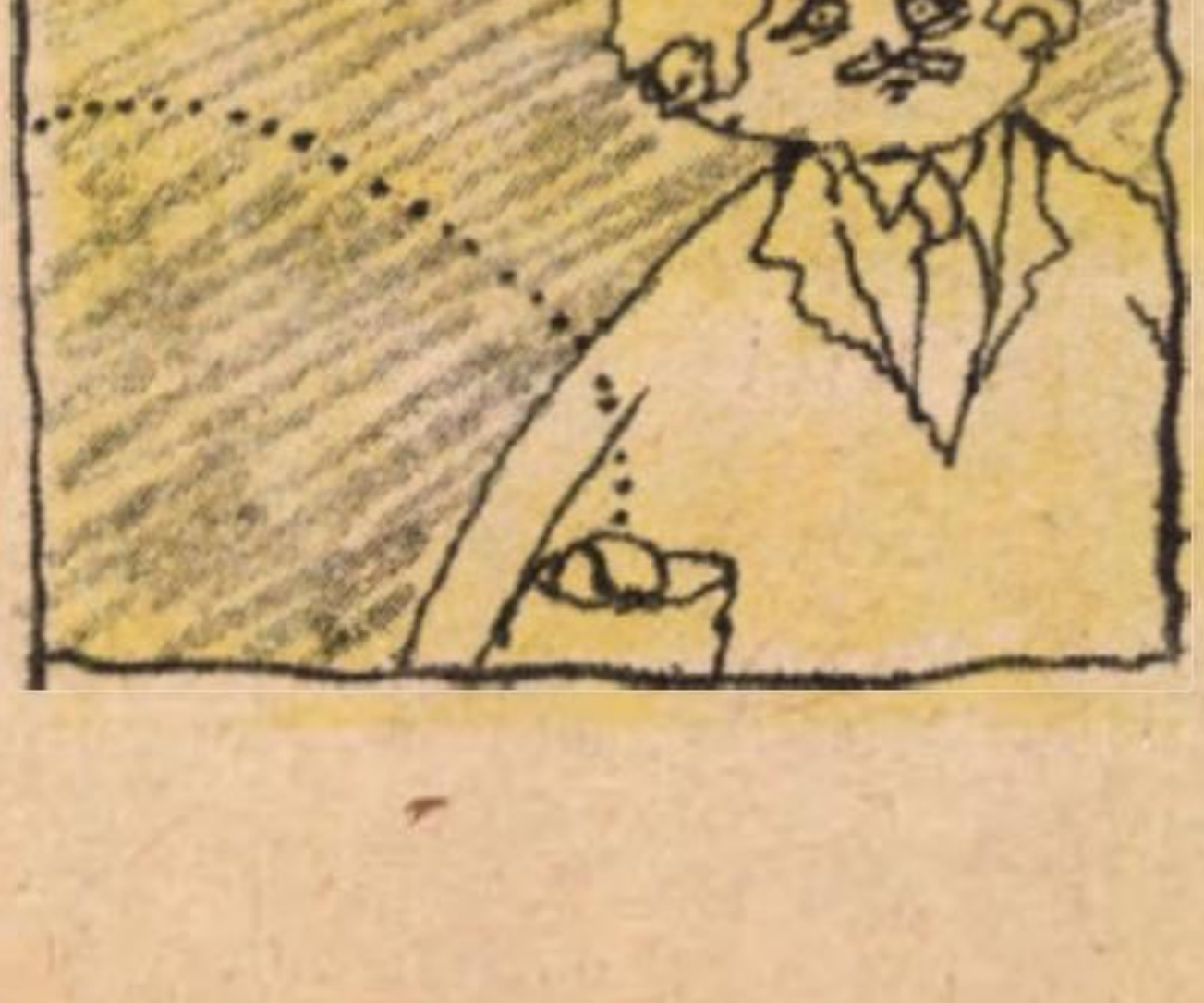

X X X

Az „Elbe-Jetzel” című lap apróhirdetései között olvastuk:

„Az a szörnyeteg, aki kedves és szelíd kutyámat agyba-főbe verte — éljen százhúsz évig. És mindennap hízzék egy fél kilót. Heinrich Lüdtke, Jetzel”.

Két hölgy beszélget.

— Képzeld a férjem leállt velem tegnap teniszezni és mit ád az ég, megvertem.

— Na és hogyan viselte el a vereséget?

— Férfimódra. Kijelentette, hogy nem is akart győzni és azóta nem szól hozzám.

(p. p.)

HIRDETÉS ● HIRDETÉS

NŐI NAPOZÓ
fabulon
NAPOZÓK
F3 és F5

AZ OLVASÓ OLDALA

SÖRÖS REJTÉLYEK A PANORÁMÁBAN

Június 15-én metrós kollégáimmal ebédeltem Érdről hazafelé tartva a Panoráma vendéglőben. Az ebédhez egy-egy üveg sört ittunk, és a fizetésnél megdöbbenésünkre 12,70-et számolt a pincér a kőbányai világosért. Sejtettem, hogy egy másodosztályú helyen nem kerülhet ennyibe ez a sör, ezért kértem az itallapot. Lázas keresgélés után közölték, hogy sajnos itallap nincs. Megkérdeztük a vezetőt is a sör áráról, aki elnézést kért, mert a mi sörünk ára üvegenként 10,70 volt, csak a pincér véletlenül összekeverte a kőbányai világos árát a tavaszi sör árával. Én még ezt is zenés árnak tartottam, mire közölte velünk a pincér, hogy a metró dolgozóinak több sör nincs, mert megvette a szakács a készletet. Kollégáimmal felültünk ezért a Panoráma felső szintjén lévő eszpresszóba, ahol több láda kőbányai világos volt, úgy látszik, azokat nem vette meg a szakács. És érdemes is volt feljönnünk, mert itt egy üveg sör ára 9,30 lett. De az is lehet, hogy amíg az éttermi részből a presszórészbe értünk, addig leszállították a sör árát!?

Kenéz Péter
Bp. Jászhalom u. 9. 1163

HIÁNYOS DESSZERTES DOBOZ

„Orchidea" desszertet vásároltam a minap, s a felbontás után tapasztalnom kellett, hogy a dobozból 4 db hiányzik. Bár a dobozon nem tüntették fel, hogy hány desszertet kell tartalmaznia, de az üresen maradt helyek világosan mutatták a csomagolás hiányosságait. És már nem először fordul elő, hogy a desszertes dobozt felnyitva tudomásul kell vennem, hogy újfent megkárosították a „kedves édesszájú vevőt". Ezt az édességet egyébként 40 Ft-ért vásároltam, s a Duna Csokoládégyár terméke.

László Endréné
Borsosberény,
Rákóczi u. 38. 2644

NEM BÍRTA A TÖLCSÉR

Június 15-én fagylaltot vásároltam Budapest egyik legelitebb cukrászdájában, a Különlegességiben. A négy forintomért lucskos, alig megfagyott fagylaltot adtak hófehér, születlen, majdnem átlátszó tölcsérbe. Tudtam, hogy a négyforintos adag tart addig, hogy ez a vacak ne bírja ki. Kértem még egy tölcsért, de nem kaptam. Hogy miért? „Mert ez a rendelet!" Ez volt a kiszolgáló kislány válasza. A tölcsér természetesen ronggyá ázott, én meg eltöprengtem, hogy miféle rendelet az, amely megköti a fagylaltosok kezét ez ügyben!? És ha létezik ilyen rendelet, akkor hogyan merészelik azt a magánszektorban működő kis cukrászdák fölrúgni?

Csabay Károly
egyetemi hallgató
Bp. Aradi u. 20. 1062

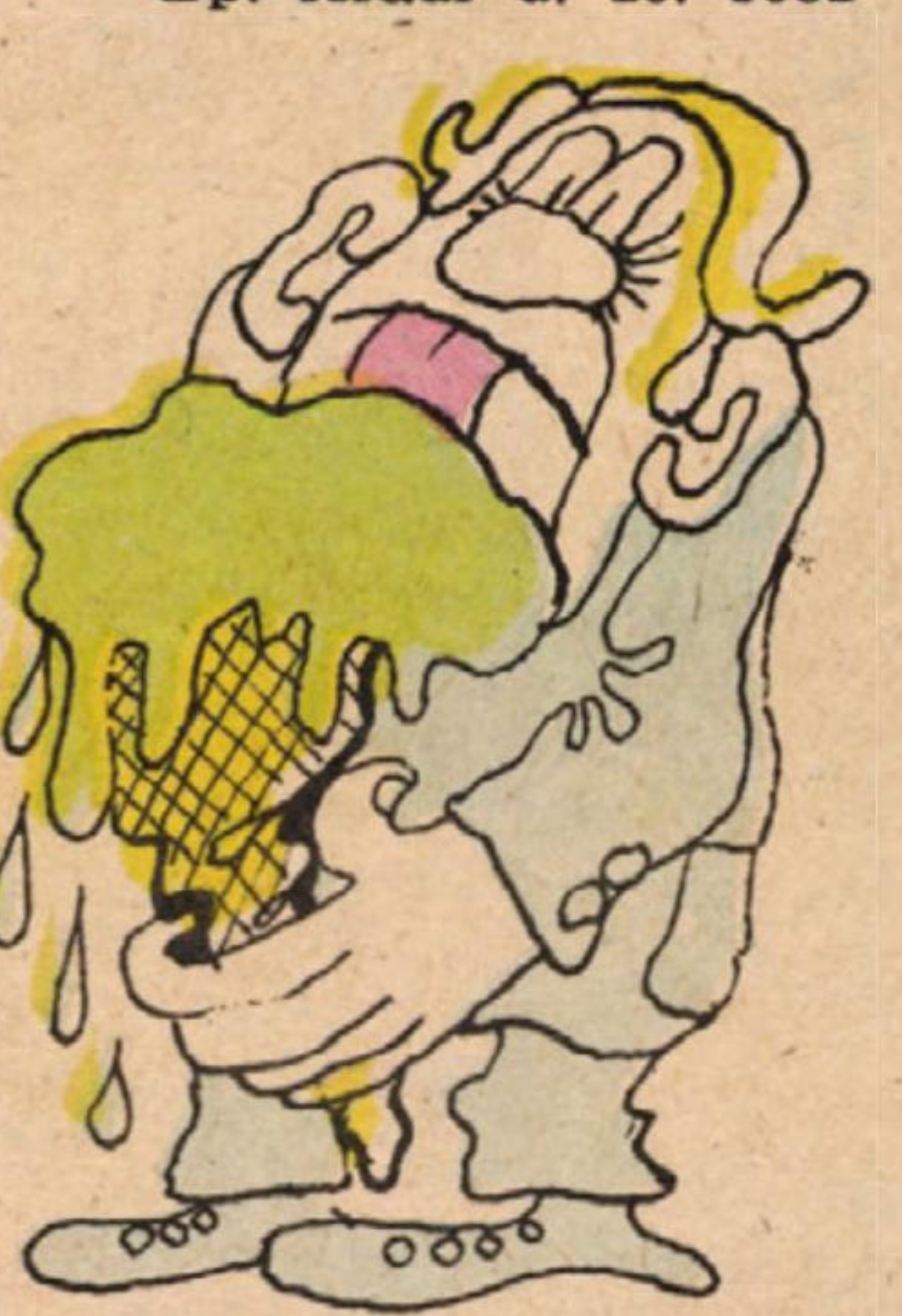

TŰZOLTÓ TÖKMAG

Miskolcról utaztam a Keleti pályaudvarra menő, 9,50-kor induló vonattal. A vonat tömve volt utassal, így a peronon álldogáltam. Az előtér falában egy kis üvegezett szekrényt pillantottam meg, azon feliratot: „Tűz esetén az üveget be kell törni!" Az üveg mögött a szekrényben azonban a hagyományos tűzoltó készülék tartóbilincsén kívül csak egy tökmagot láttam. Lelki szemeim előtt már le is játszódott egy tűzeset. Tűz csap ki a kapcsoló helyiségből. Én megfogom a tökmagot és erős lendülettel a tűz középpontjába dobom. Erre a tökmag felpüffed, gáz, por és hab koncentrátumot lövell ki magából és pillanatok alatt eloltja a tüzet. De mi lesz ha mégsem??...

Orosz Oszkár
Sajóbábony,
Szabadság út 7. 3792

HA BESZAKAD...

Nemrégiben panaszkodtunk, hogy a Szentkirályi utca zsúfoltságát egy aggregátor növelte feleslegesen. Az írott szó nem volt hiábavaló, mert a gépet eltávolították.

Ám a megoldott probléma helyébe újabb lépett. Az 5. számú ház előtt beszakadt az úttest. A járókelők a fejüket csóválják, mérgelődnek, nem is alaptalanul. A veszélyt — ilyenkor szokásos — piros lámpás sem jelzi! Szemmel látható, hogy az úttest alatt csappal elzárt vezeték húzódik. A csapházat hevenyészve rádobták, szakszerű eldolgozás nélkül. Ha egy motorkerékpár első kereke beszorul az úttest nyílásába, könnyen baleset lehet. Rosszul látó idős emberek is a bokájukat törhetik, ha az utca egyik oldaláról a másikra átmennek. Vajon ki lesz értük a felelős?

Reméljük nem támad vita a Kerületi Tanács és a Fővárosi Közterületfenntartó Vállalat között az úttest javítását illetően. Egy biztos: gyors intézkedés szükséges!

(f. i.)

Ki mit keres?

...hol lehet kapni fehér zománcos lábon álló háromlapos gáztűzhelyt városi gázra?

Gál Istvánné
Bp., Fehérvári út 31. 1117

...Minimat nevű automata mosógépet keresek, egy esztendeje hiába. Hazai gyártmány, miért nem készül belőle elegendő? Azt mesélik, Nyíregyházán és Debrecenben gyakran lehet kapni — Budapesten miért nem?

Átányi László
Bp., Szakasits u. 23. 1119

...azt már tudom, miért nincs gipsz Budakeszin: azért, mert másutt sincs? De miért nincs sehol?

Padányi Lajos
Budakeszi, Erdő u. 64. 2092

...keresem a Liliomfi I—II, az Erkel Ferenc, a Szegény gazdagok I—II., a Tenkes kapitánya I—II, a Szent Péter esernyője I—II. című diafilmeket, kaphatók még valahol, vagy valakinél?

Kecskés Miklós
Kaposvár, Hunyadi J. u. 26. 7400

...Crystal-tone asztali lemezjátszóhoz keresek leszedő fejet, és már több boltot is bejártam, de mindenütt elutasítottak, mondván, hogy ezt az alkatrészt már nem gyártják. Dobjam ki drága lemezjátszómat egy 130 Ft körüli alkatrész hiánya miatt?

Lengyel Istvánné
Miskolc, Tatár u. 4. 3531

TÜCSÖK és BOGÁR

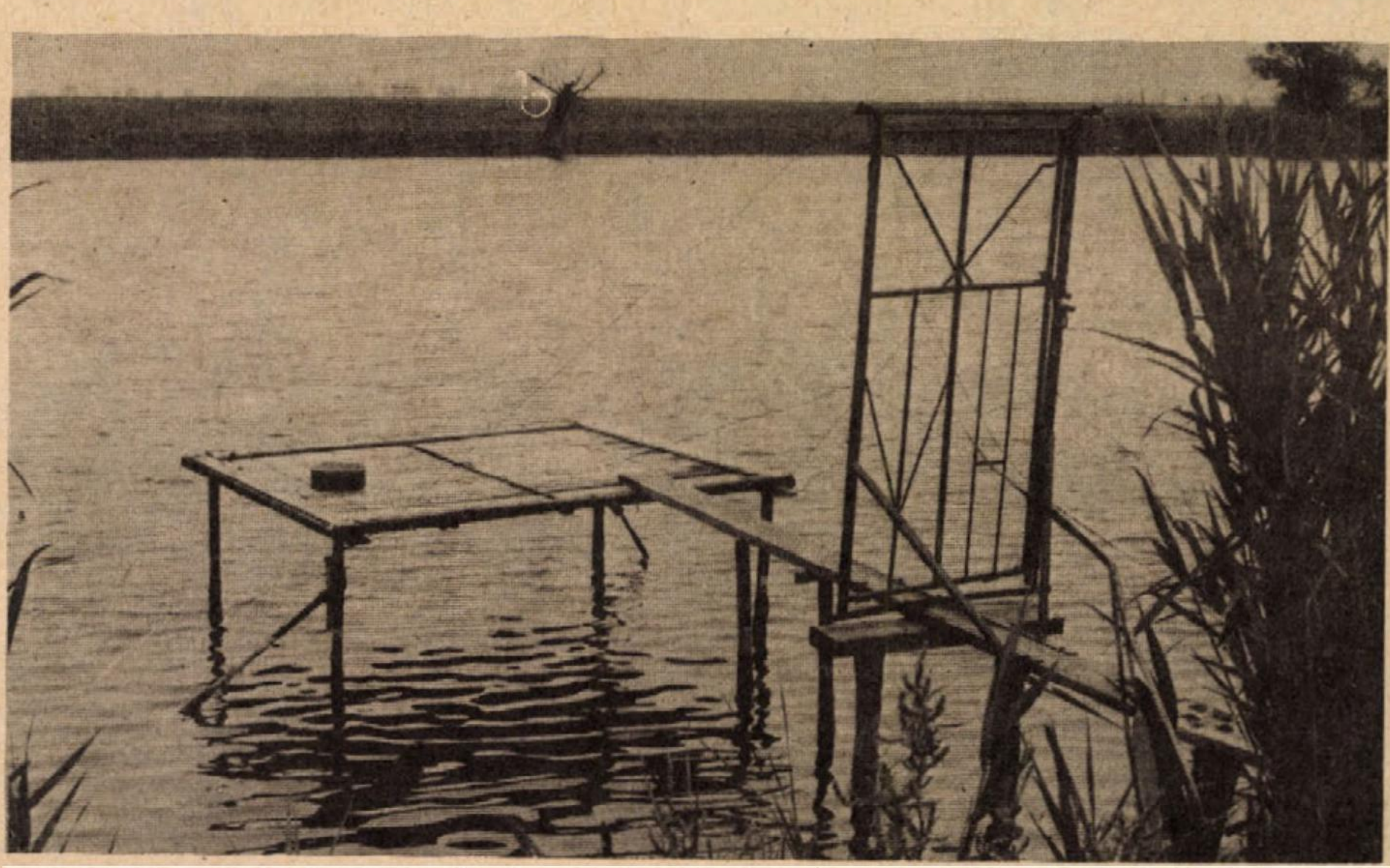

A Honi Bornírtságok című sorozatból: „Az én stégem az én váram".
(Szolnokon, a Holt-Tiszánál fotózta Tóth András)

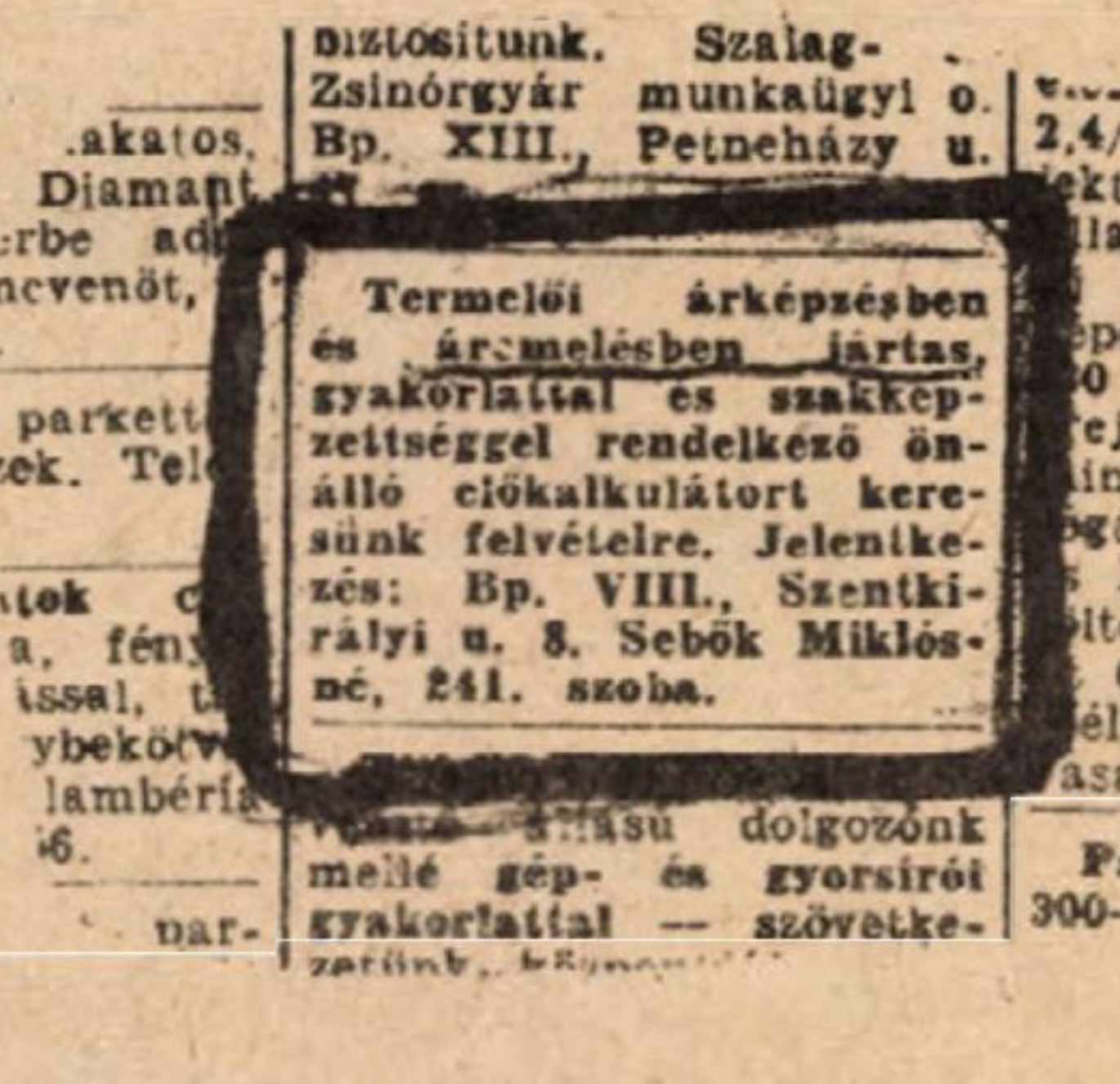

biztosítunk. Szalag- Zsinórgyár munkaügyi o. Bp. XIII., Petneházy u.

Termelői árképzésben és áremelésben jártas, gyakorlattal és szakképzettséggel rendelkező önálló előkalkulátort keresünk felvételre. Jelentkezés: Bp. VIII., Szentkirályi u. 8. Sebők Miklósné, 241. szoba.

állású dolgozónk mellé gép- és gyorsírói gyakorlattal — szövetke-

Talán Csikós Nagy Béla át tud engedni valakit!
(Az Esti Hírlap apróhirdetései között fedezte fel Botond Henrikné)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

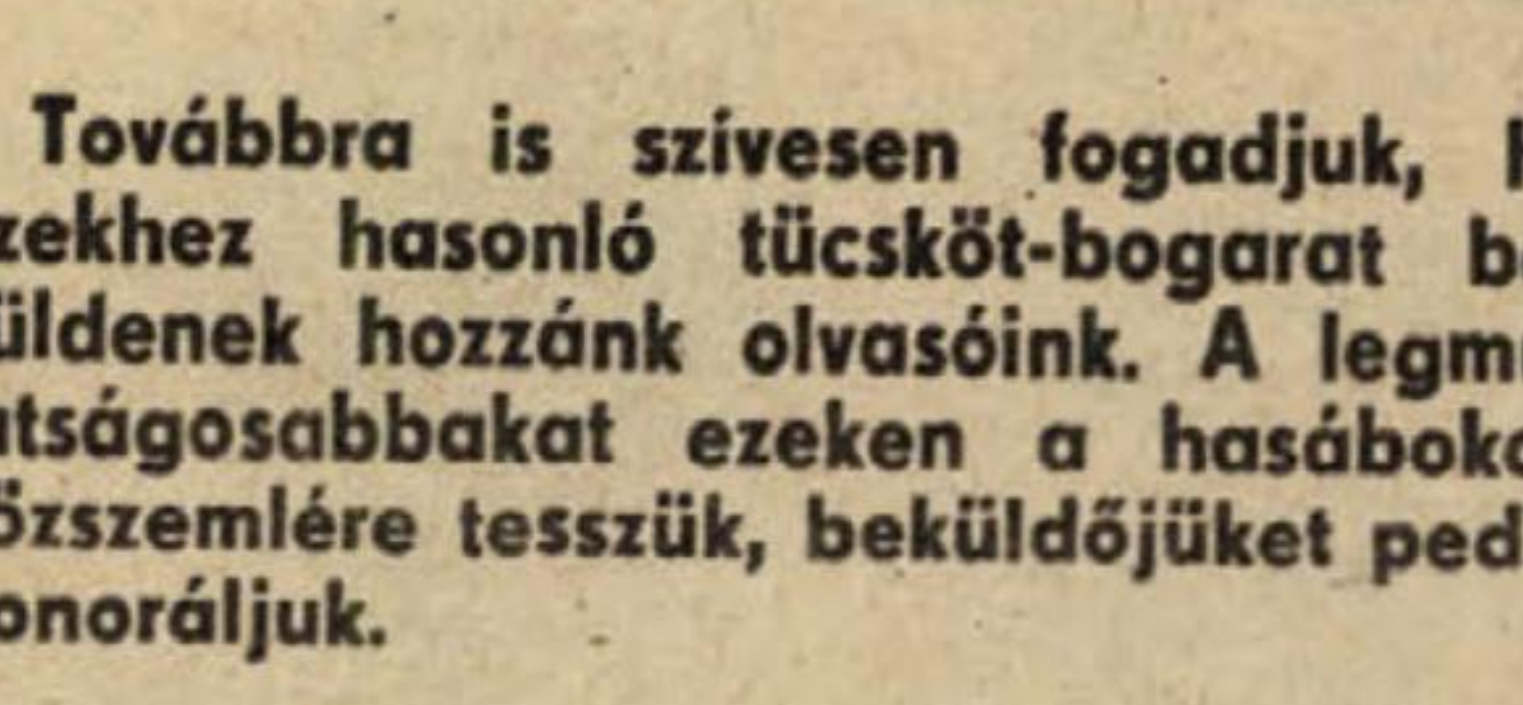

A 68. percben Tóth—Szűcs adogatása után Szepessy fejét tette alkalmatlanná Paulusz. Két perc múlva Rábaközi vágtázott el a jobb szé-

Pedig alkalmas fejre még a labdarúgónak is szüksége van ám!
(A Dunaújvárosi Hírlapban észlelte Katona László)

FUSIZZON HUMORT!

ÚJABB FORDULÓ

Adunk Önnek ezúttal

EGY BESZÉLŐ PAPAGÁJT!

Kíváncsian várjuk,

MIT KEZD ÖN A PAPAGÁJJAL?

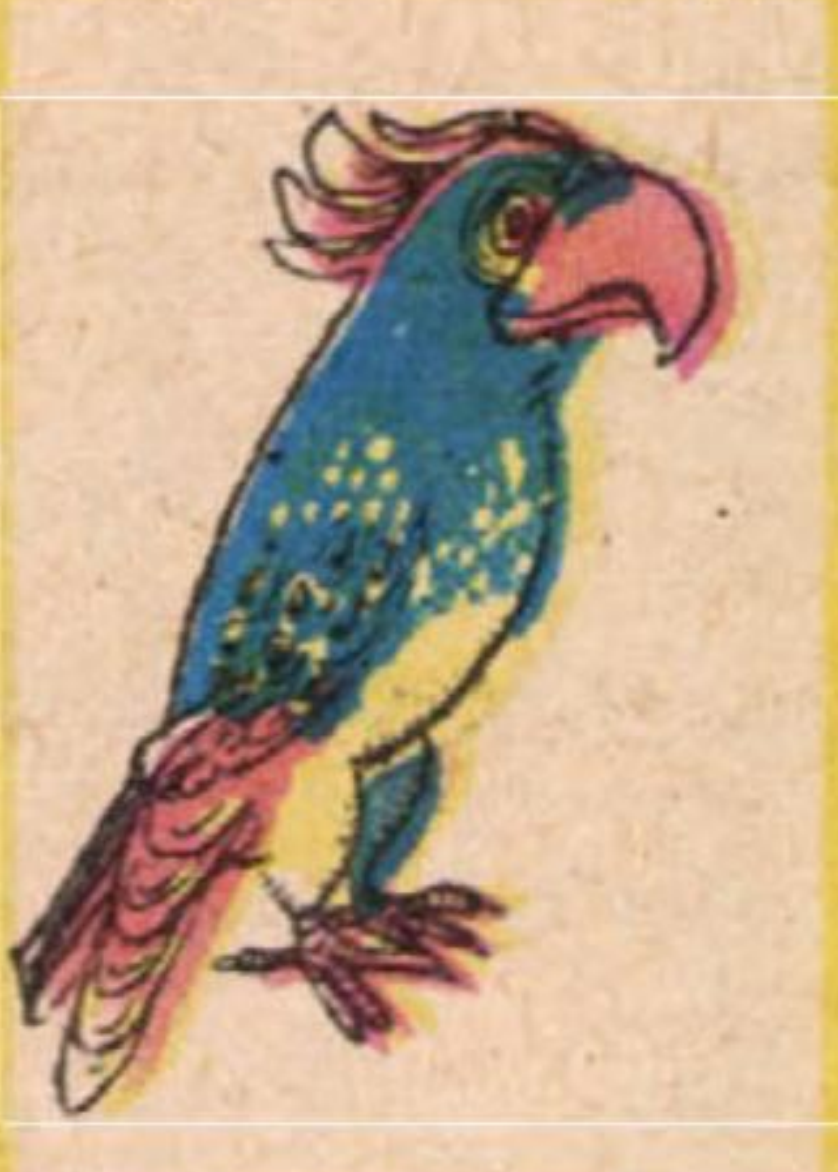

(A tennivaló ismert: helyezze el a papagájt egy képben vagy fotóban és a megfelelő szöveggel ellátva küldje be címünkre. Ludas Matyi, Budapest, 1977. A legötletesebb megoldásokat közöljük és 200—200 forinttal jutalmázzuk. A beküldés határideje: július 12. A borítékra — kérjük — írja rá: Fusizzon humort!)

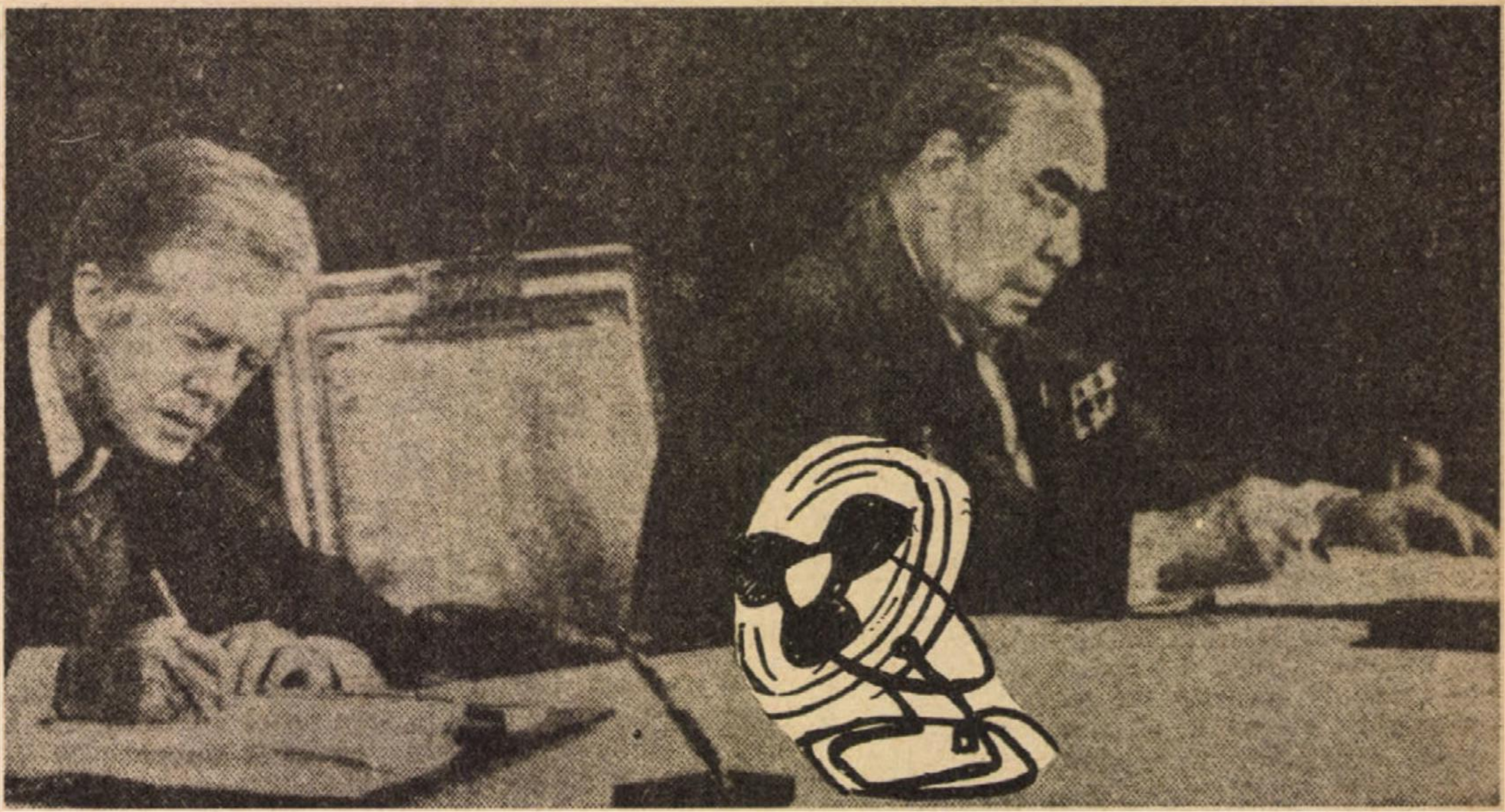

A nagy hőségben jólesik egy kis enyhülés...
(Miklós László, Budapest, Május 1. út 45. 1146)

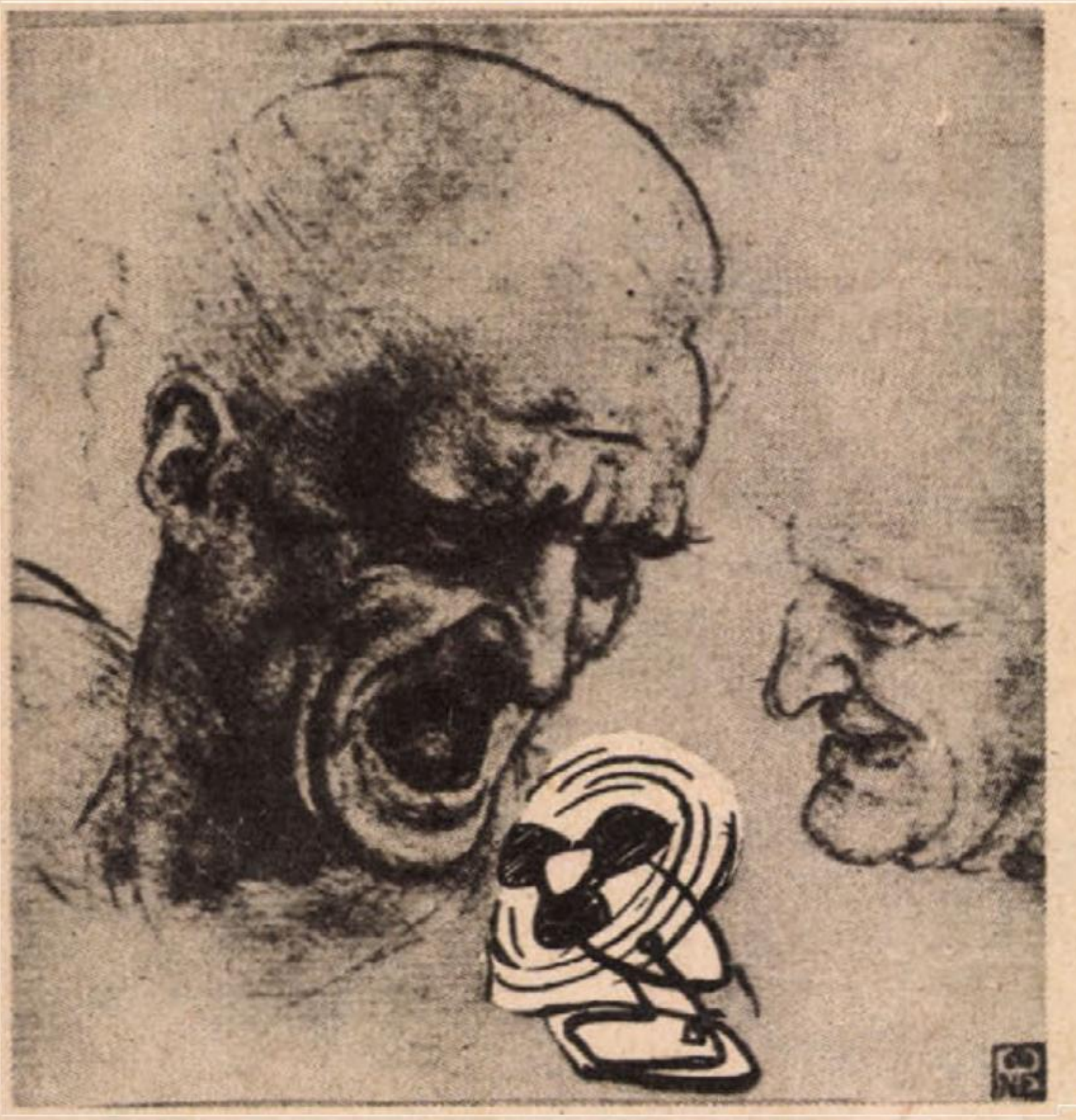

— Hűűű de erős volt a paprika!...
(Szikora Pál, Budapest, Hadrianus u. 5. 1039)

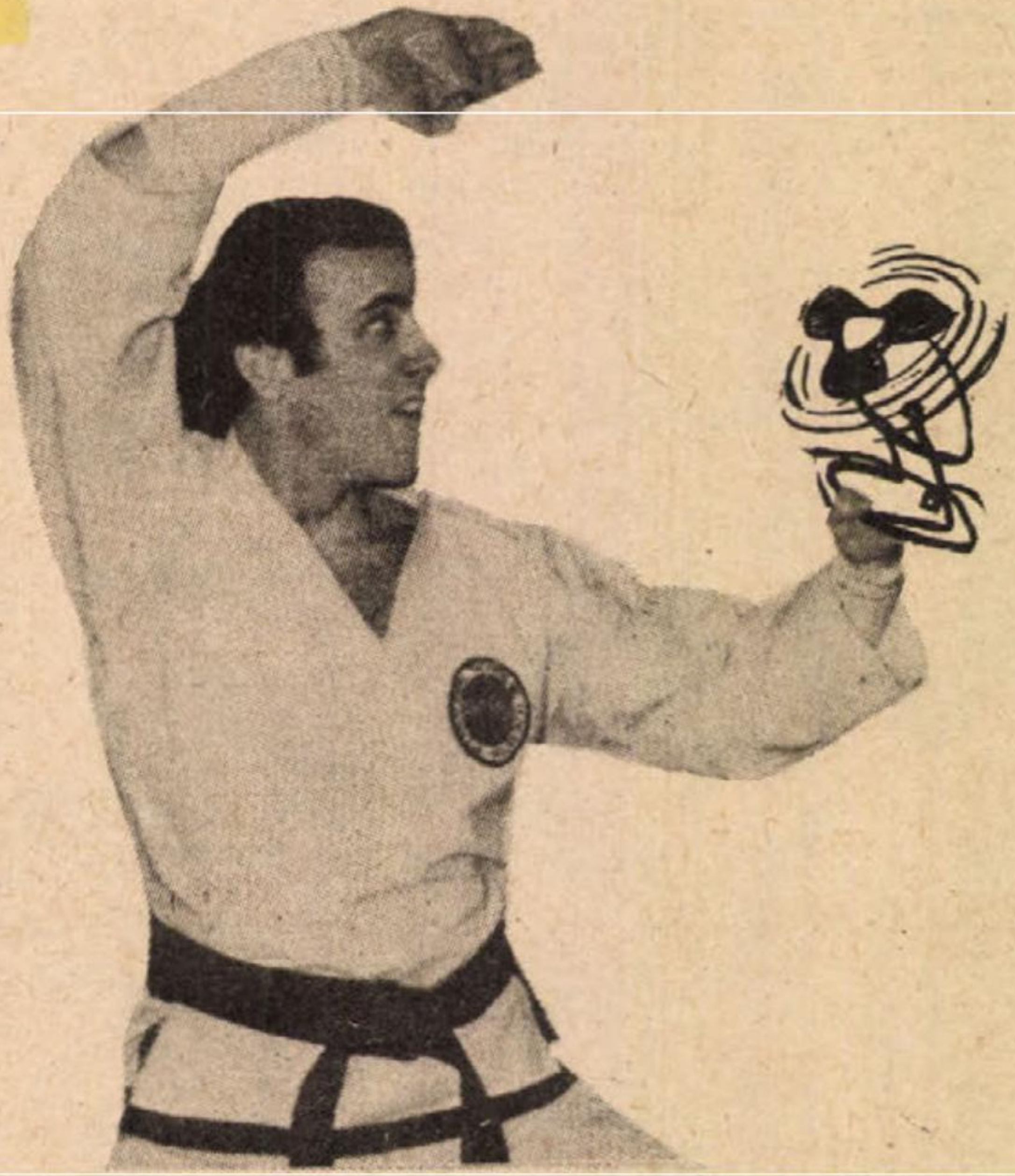

Modern Don Quijote.
(Seiner Péterné, Budapest, Rózsa F. u. 27. 1077)

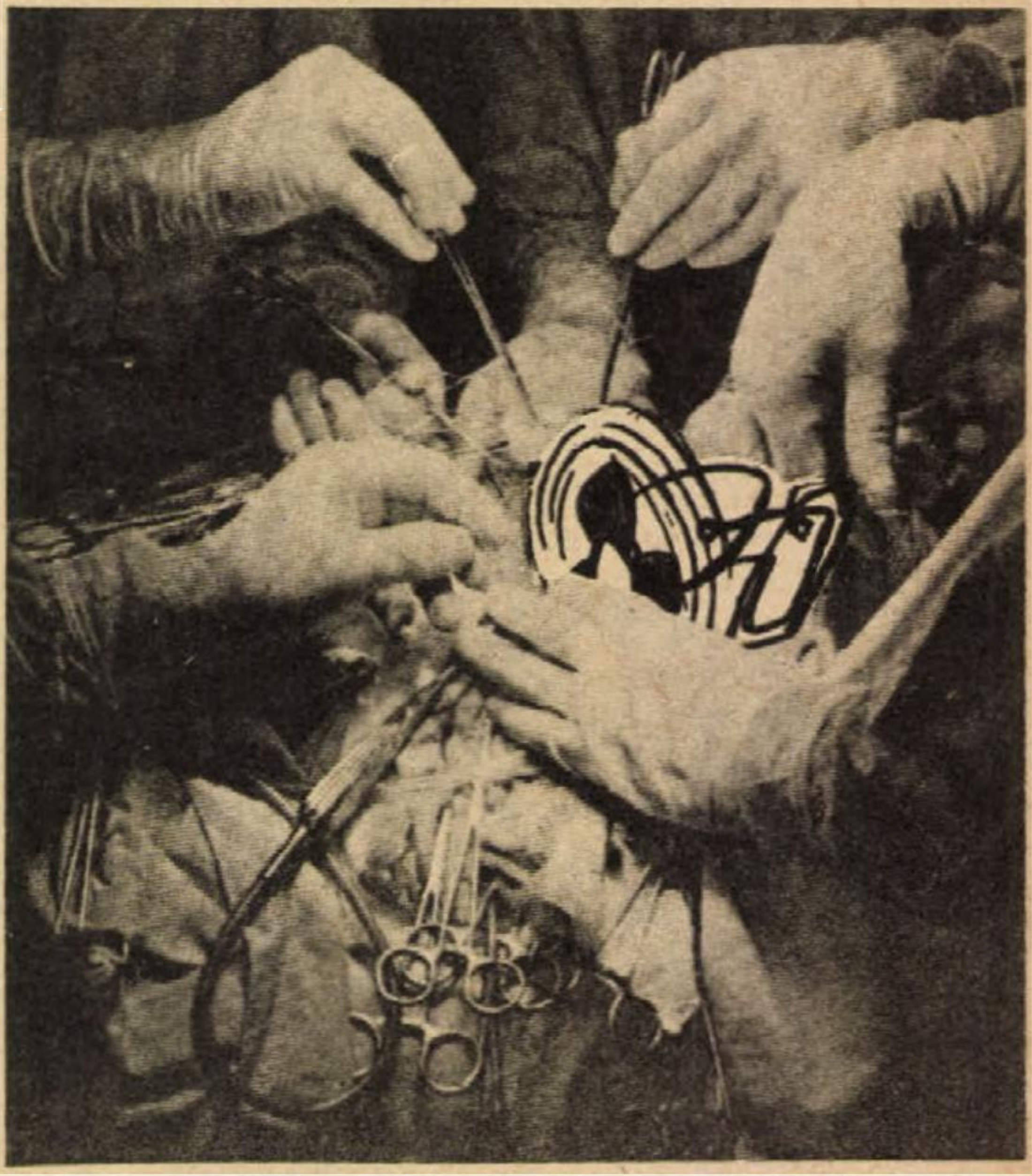

— Olyan melege volt a boldogtalannak, hogy lenyelte a ventillátort...
(Zrufkó Zoltánné, Budapest, Krúdy u. 3. 1088)

Előző fordulónkban ventillátort adtunk versenyzőinknek. Az itt közölt megoldások beküldői 200—200 forintot nyertek. (A pénzt postán küldjük el címükre.)

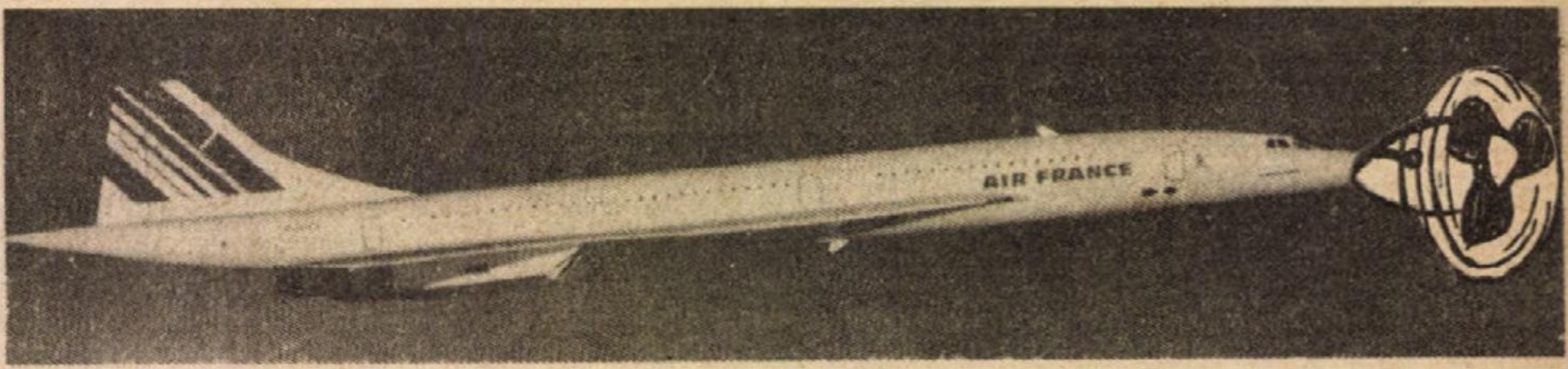

Energiaválság idején...
(Pomázi Rozália, Budapest, Lenin körút 77. 1067)

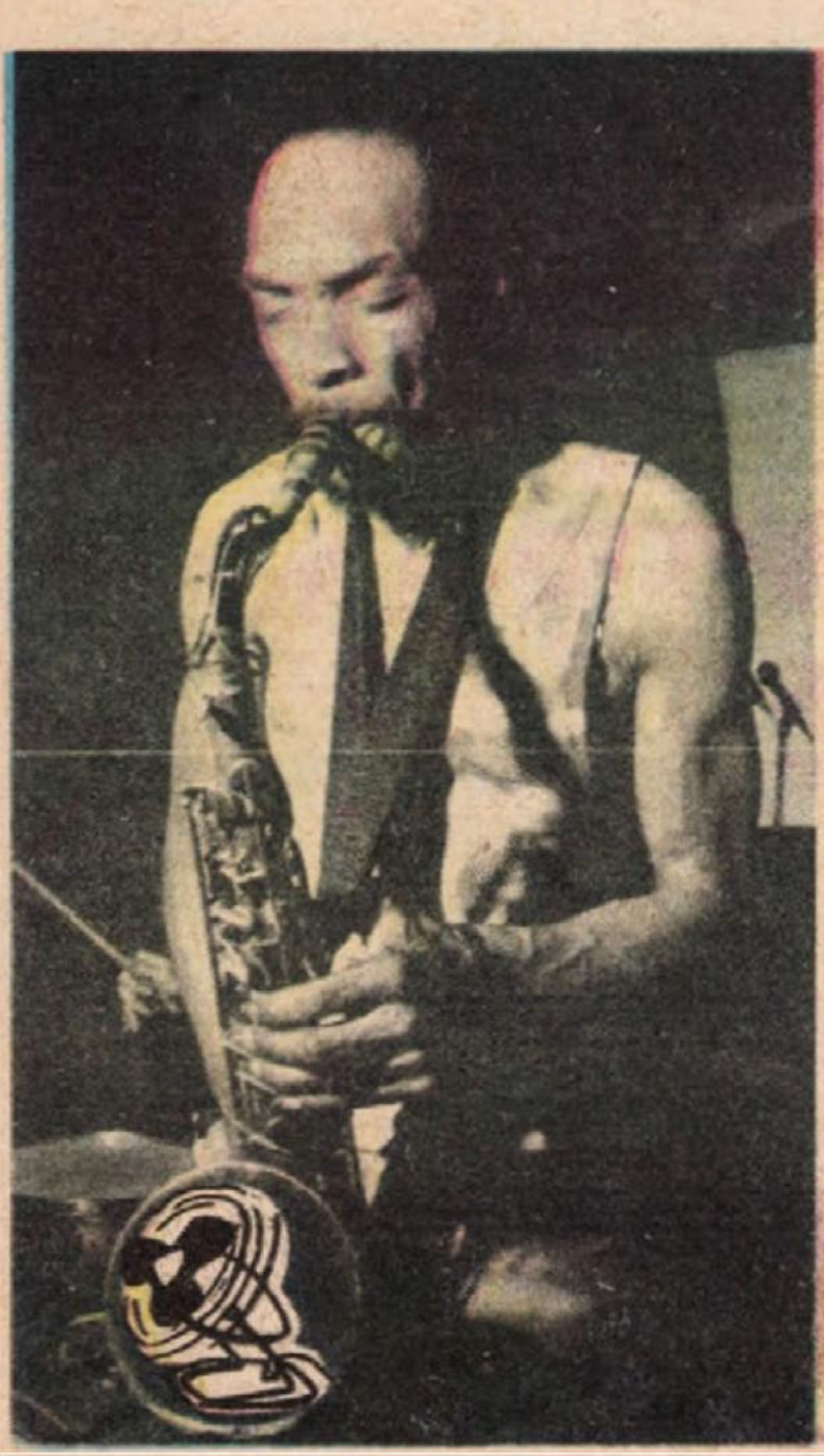

Újdonság: a ventillofon! Zenél és közben hűti a táncparkettet.
(Zrufkó Katalin, Budapest, Baross u. S/14. 1082)

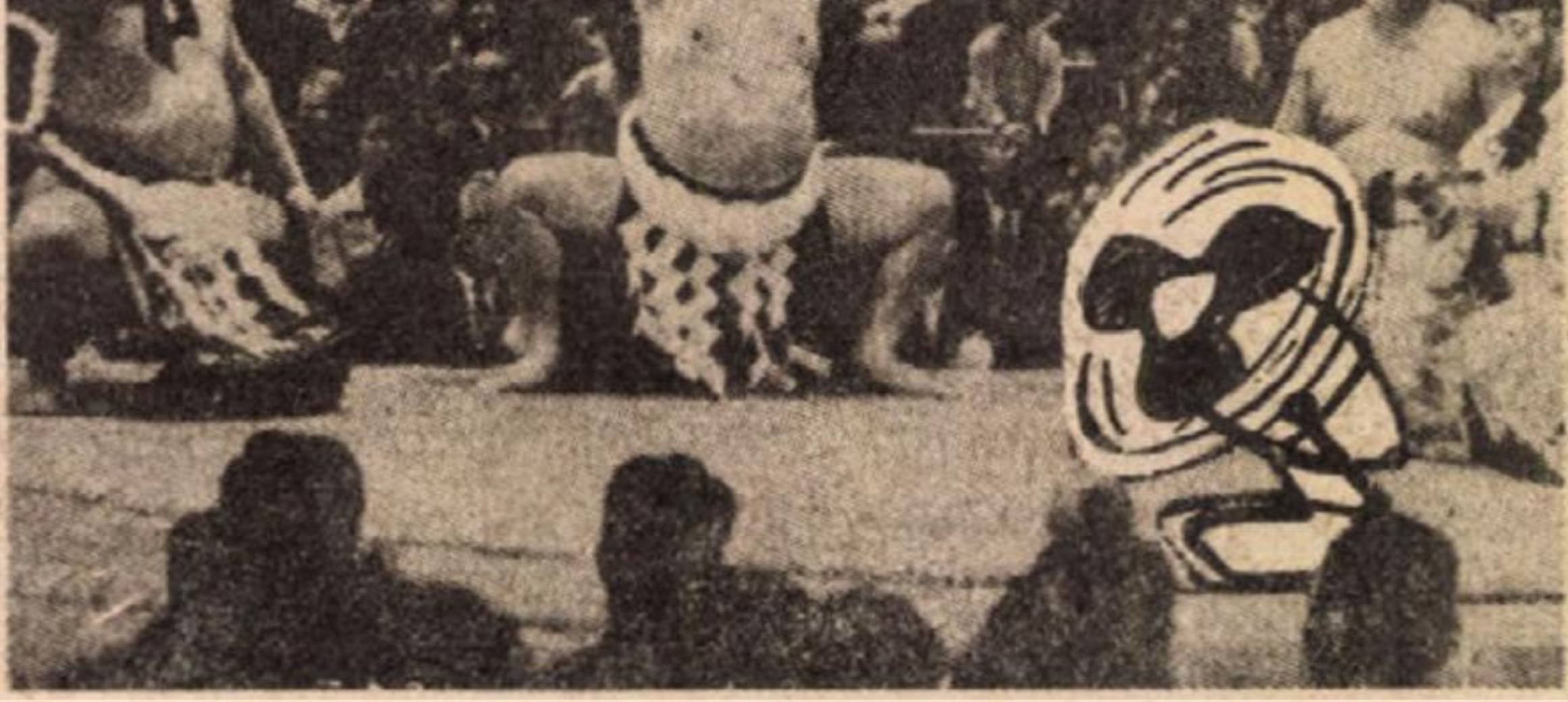

Új japán sport: a ventillátor-repülés. Képünkön a versenyző felszálláshoz helyezkedik el, startra készen.
(Érces Katalin, Budapest, Sisak u. 5. 1209)

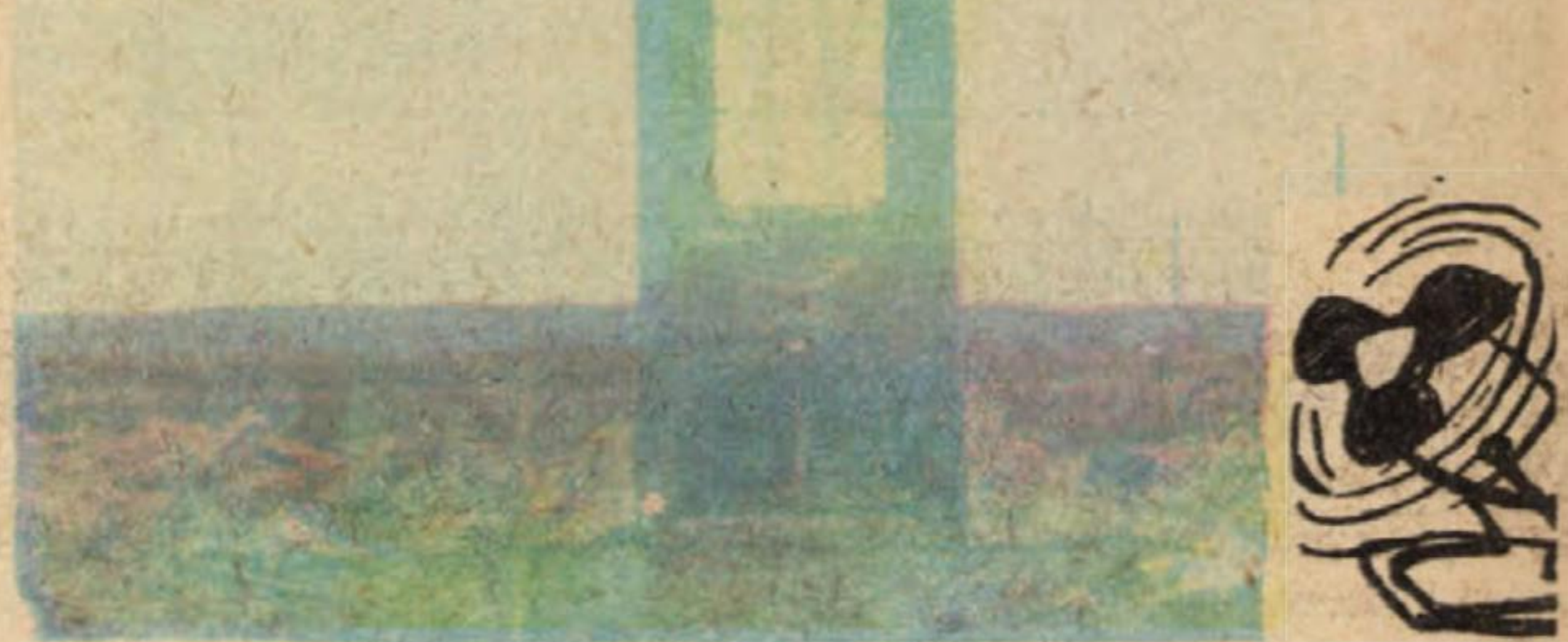

— Kérem, én csak bekapcsoltam az új lakásomban a ventillátort...
(Suszter Zoltánné, Pécs, Fürst S. u. 7/c. 7630)

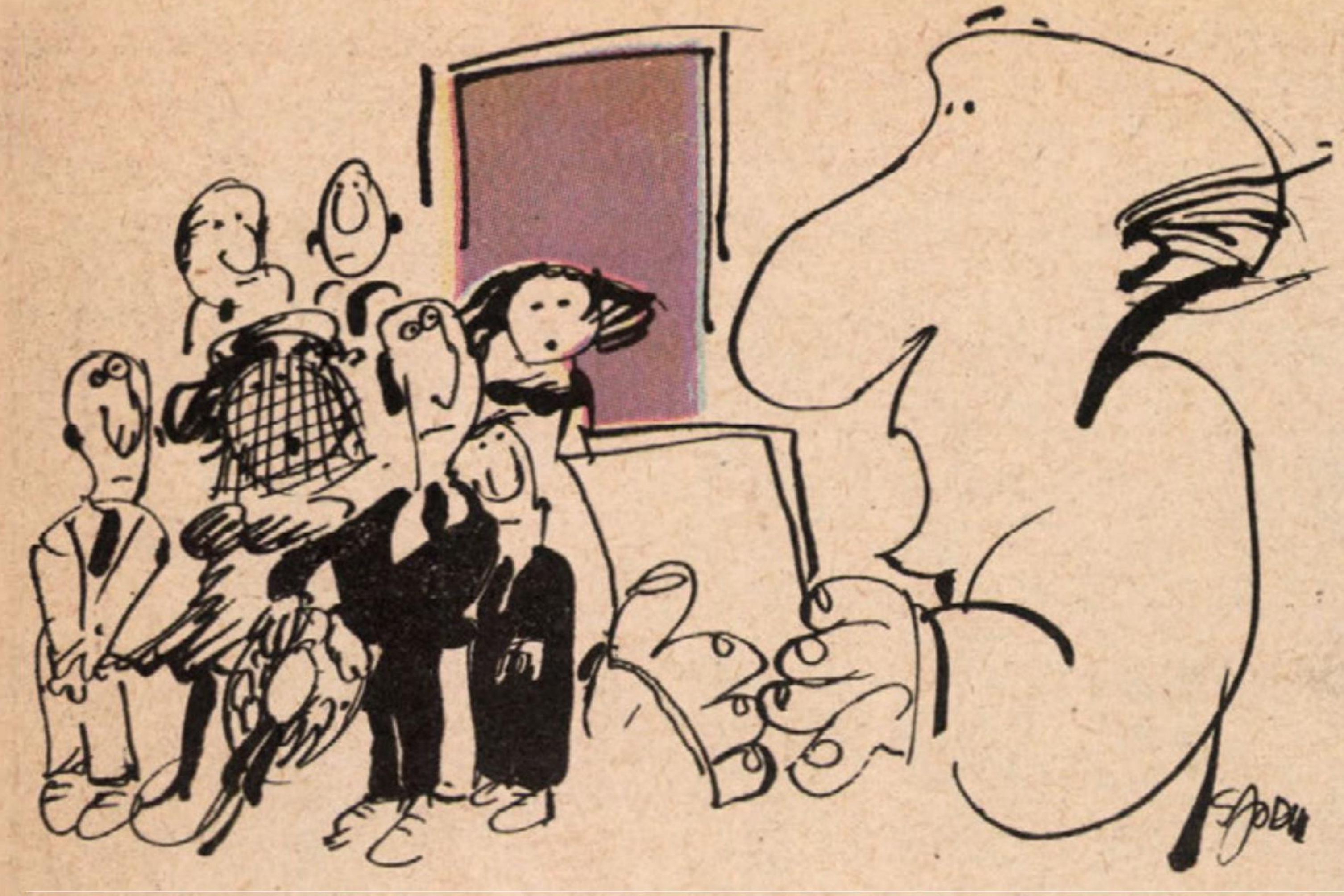

– Itt a lista, kinek engedi meg az elhunyt, hogy sírjon a temetésén.

KAPUALJI TALPONÁLLÓ

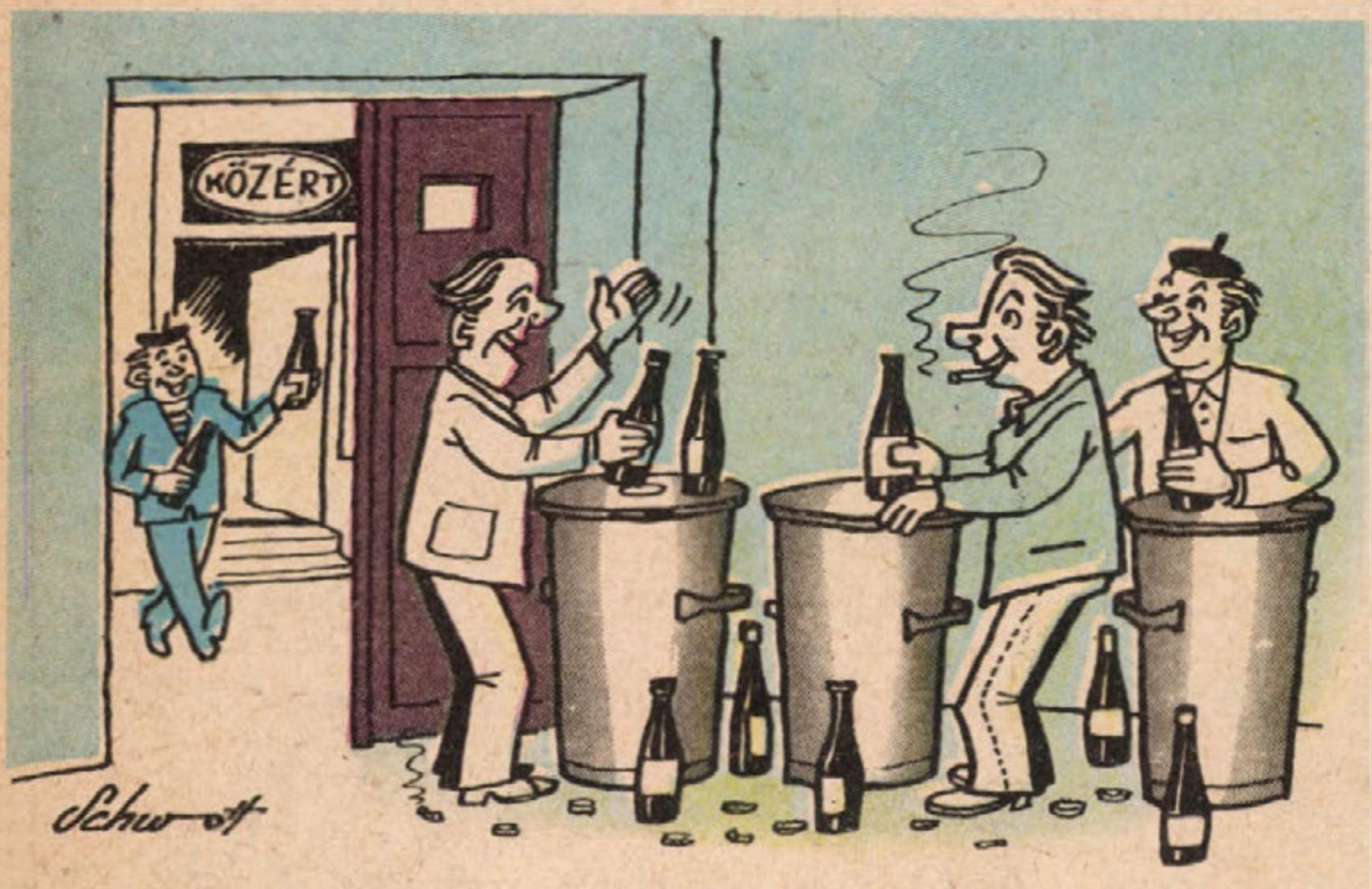

VÍZISIKLÓ

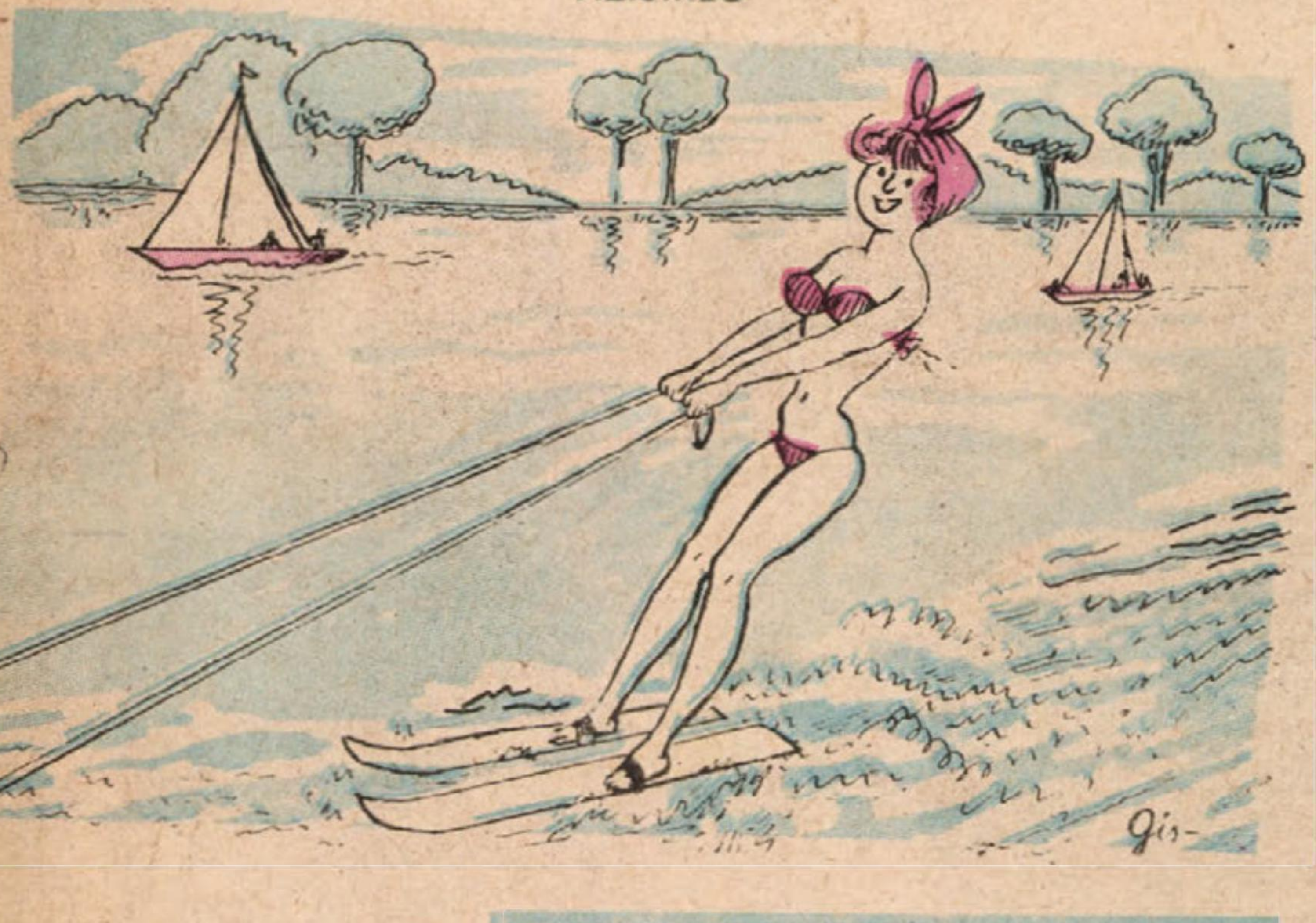

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az ismert író egy olyan háziasszony panziójában száll meg, aki rendkívül kíváncsi természetű. Az író minden dolgába beleüti az orrát. Egyszer aztán nem győzi tovább cérnával az író és így szól hozzá:

— Madame, már belenyugodtam abba, hogy a leveleimet elolvassa, de nem tudok belenyugodni abba, hogy válaszoljon is rájuk!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 79.2308/2-27 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

AZ IDŐ PÉNZ

Két amerikai turista Párizsban jár. Megállnak a Notre Dame előtt, s így szól az egyik: — Vízszintes 1. — függőleges 19. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Magyar királyné, Szapolyai János felesége
14. Város a Szovjetunióban
15. Igekötő
16. Lépcső vezet fel rá
18. B. N.
19. Hivatali helyiség
21. A szövetkezet dolgozói
22. Lengyel sci-fi író
23. Nélküle hortobágyi tájkép el sem képzelhető
25. Magányos lélek
27. Az enyv egyik fele
28. Nagy hírű szovjet író
29. Így beszél egy háziszárnyas
31. T. S.
33. Az ajtón kívül
34. Van esze
37. Az ozmium jele
38. Magyar király, Mária Terézia fia
40. Fülsértően zongorázik
42. Afrikai állam
43. Kószál, kóborol
44. A fájdalom felkiáltása
45. Ybl monogramja
46. Mint — németül
47. Moszat, tengeri hínár
48. Amerikai világcég betűjele (többek közt: írógépek)
50. A Turandot egyik szereplője
51. Ritka férfinév
52. Kötőszó
53. Néma hang (?)
54. Háziállat
55. A rádió műsorközvetítése
56. ... gonometria
57. Azonos betűk
59. Becézett női név s a hónap egy bizonyos napja a rómaiaknál
60. Hiszékeny — fölösleges ékezettel

FÜGGŐLEGES

1. Személyes névmás
2. Nagy idő (egyébként Karinthy Ferenc színművének címe)
3. Őrlő üzem
4. Főtáplálkozását végzi
5. A germánium jele
6. Hollandia betűjele az autókon
7. Természetellenes lelkiállapot
8. Finom, nemes ízű
9. Fájdalomcsillapító gyógyszer
10. A béka
11. Nap szaka
12. Olasz névelő
17. E. G.
18. Mesterséges építési anyag
20. Fiatal színházi rendező (Tamás)
22. Azok, akik az „Isten kegyelméből uralkodó" dinasztiák hívei
24. Knock out
26. Hajdan az ópium magyar neve
30. Nyáresti romantika nélkülözhetetlen kelléke
32. Inci-finci férfiemberke
35. Fehér, agyagos kőzet (porcelánföld)
36. Csatorna a Dunántúlon
37. Vörös bort adó szőlőfajta
39. Pályaudvar
41. Rövidítés angol férfinevek előtt
44. Például: a terítő alá rejt
47. Kalandos életű magyar költő volt
49. Olasz kikötőváros
51. Helyrehozhatatlan szépséghiba
58. Rokon magánhangzók
59. Papirosmérték
60. Azonos betűk

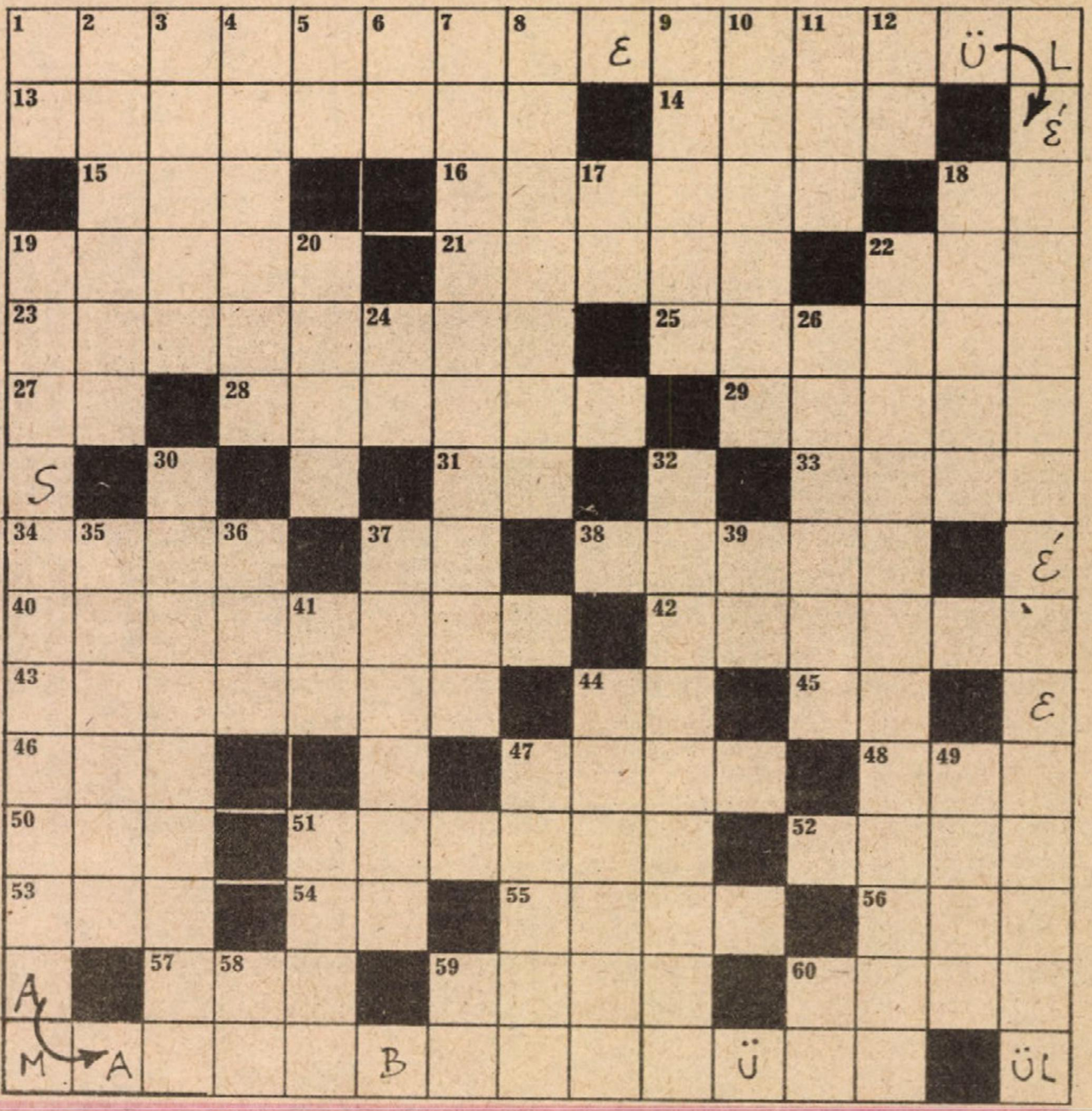

ÖNÉRZETES EMBER

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Nem kérdezné udvariasabb hangon?
— Nem. Akkor inkább eltévedek.

200—200 forintot nyert:

Balya Ferencné, Aszód, Falujárók u. 5/23. 2170
Csüllög Istvánné, Vésztő, Zsebengő u. 3. 5530
Pató Iliés, Budapest, Attila u. 47. 1013

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

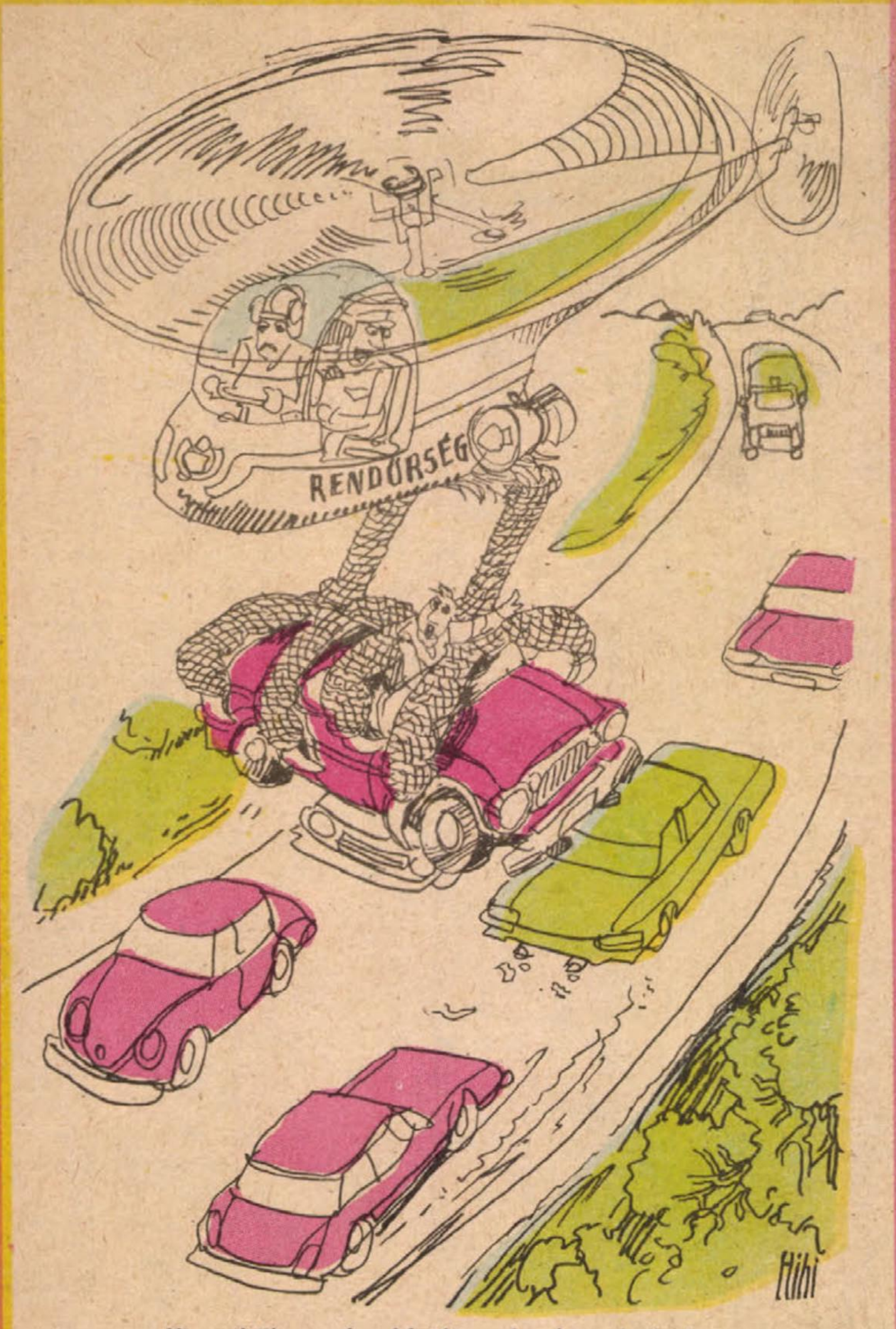
RENDŐRSÉG
Hihi

– Kiemeltük az ámokfutót, százados elvtárs!

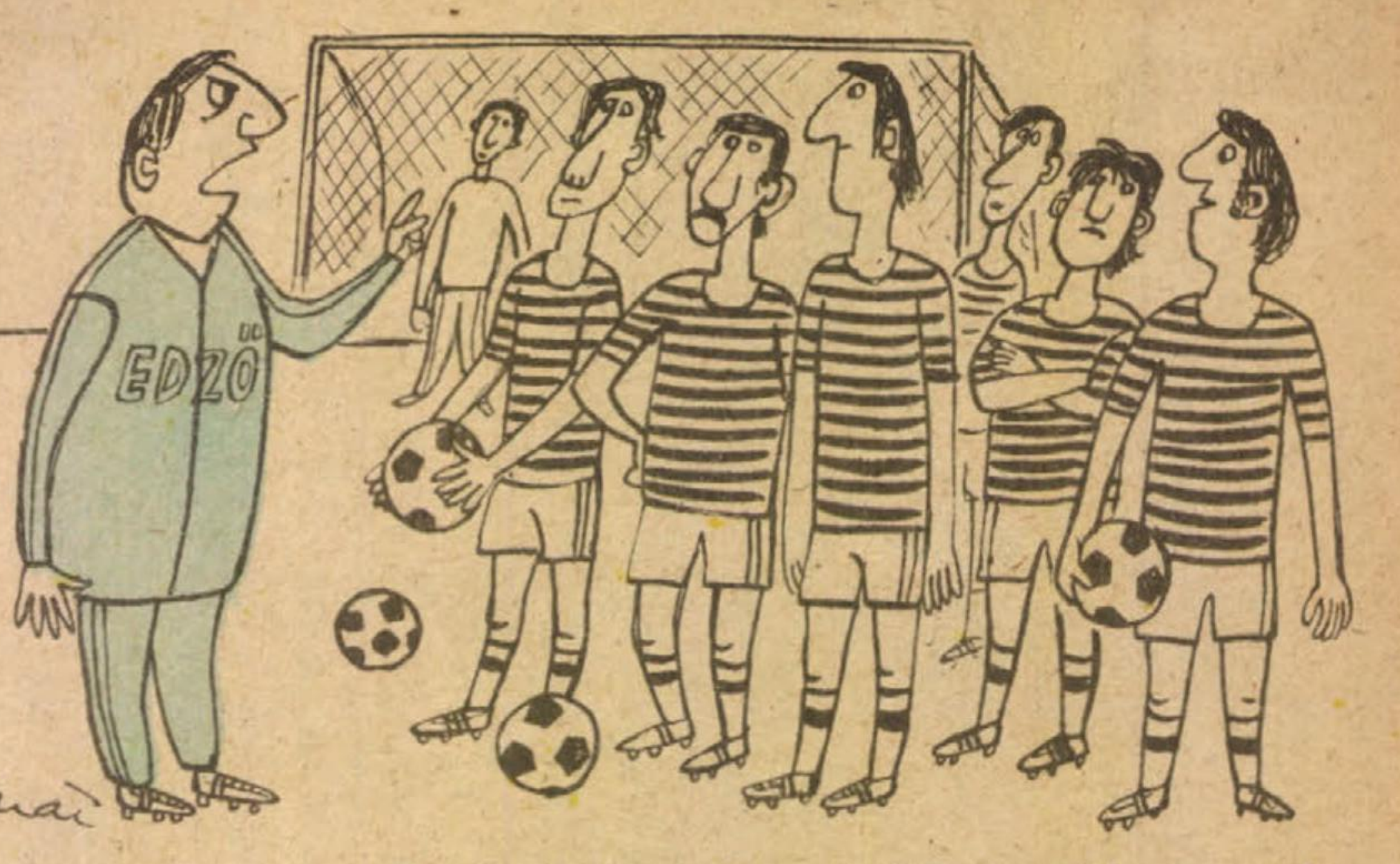
EDZŐ
Várnai

– Meg kell mondanom, az elmúlt évadban példát mutattatok az energiatakarékosságból . . .

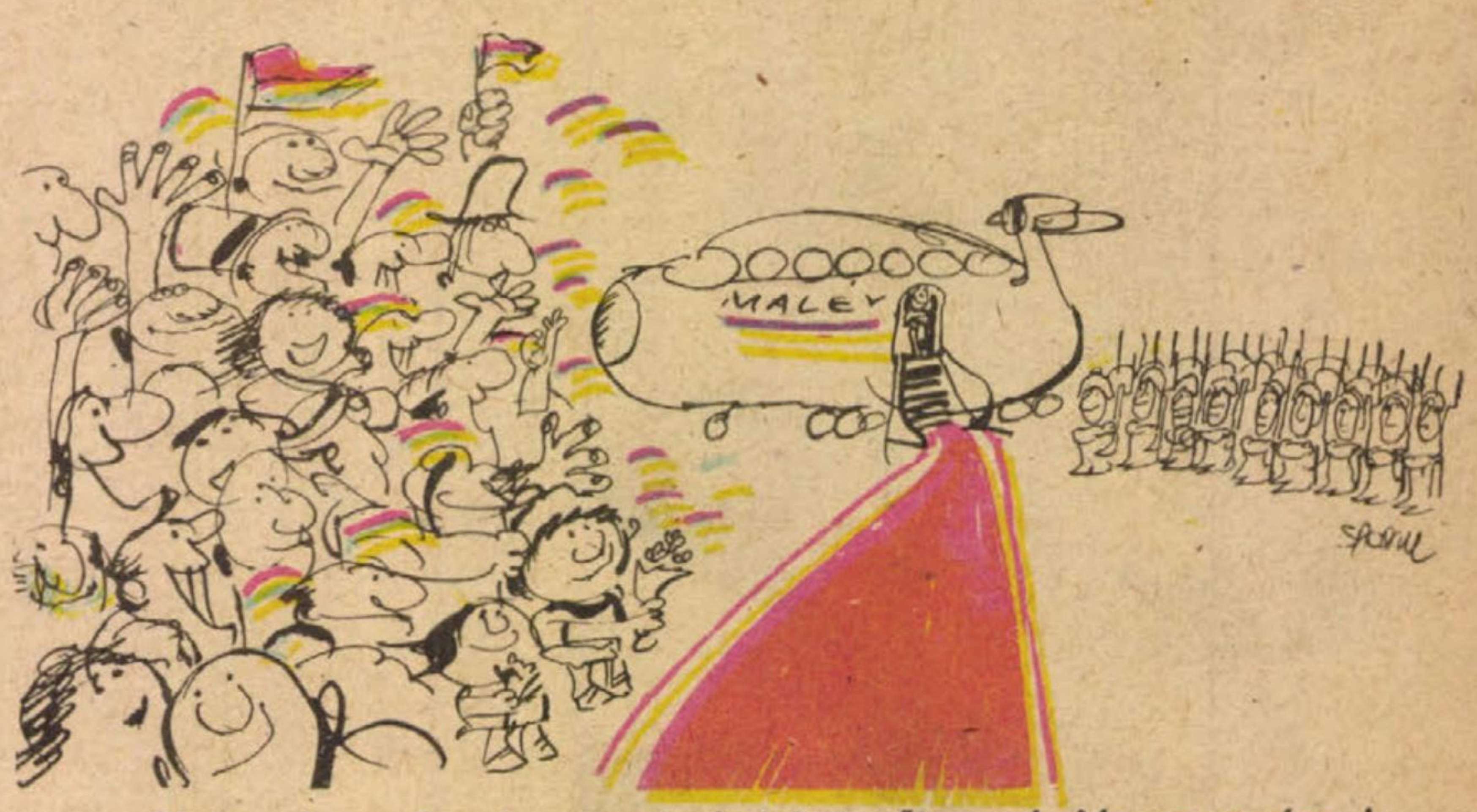

– Olaja sok országnak van, de hajnövesztője csak Magyarországnak.

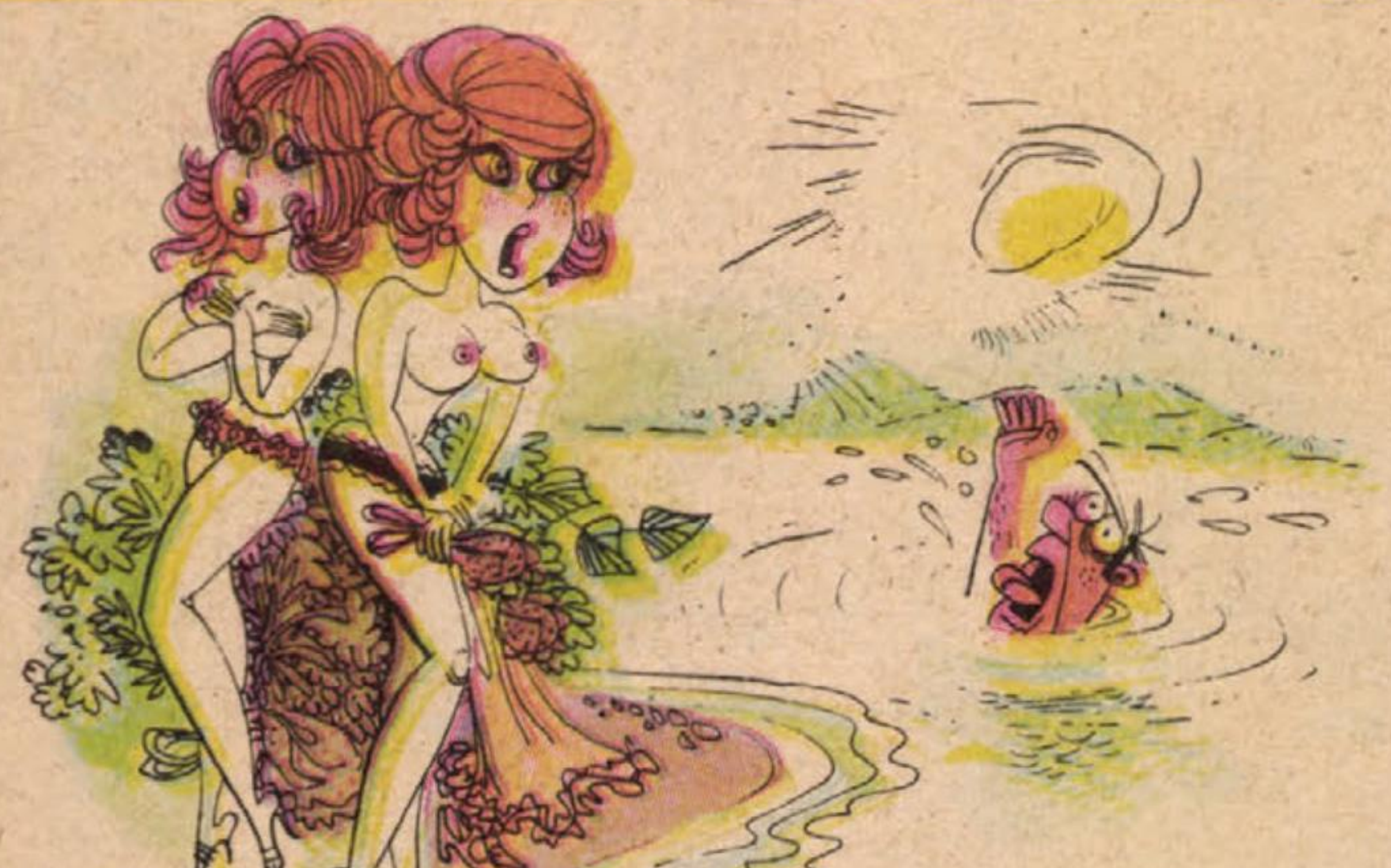

– Ne dőljünk be neki, csak ezzel a trükkel akar ismerkedni.

Ludas Matyi

FEKETE HUMOR

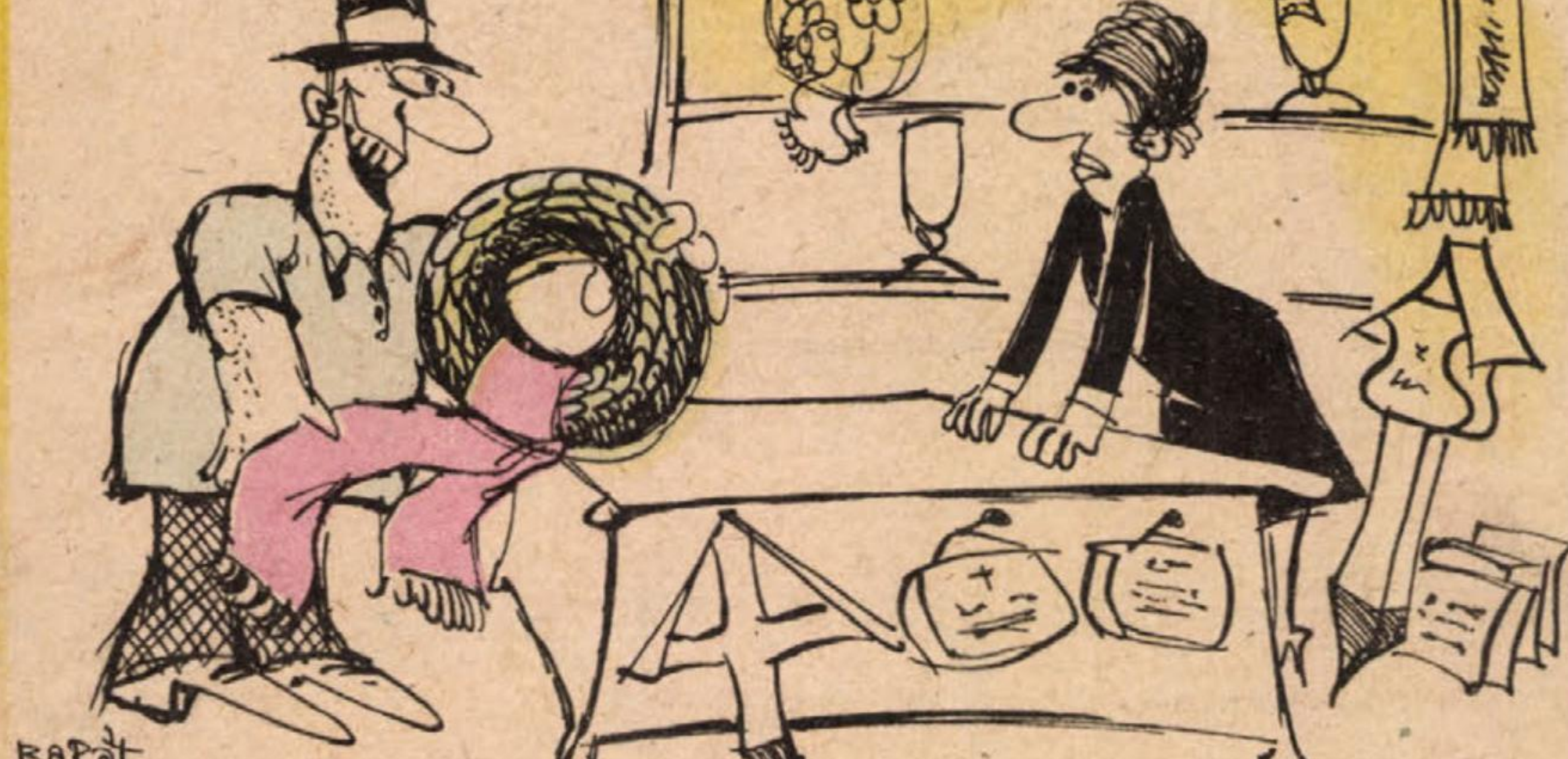

– Valami kacagtató szöveget szeretnék, mert a megboldogult nagy mókamester volt.

INFORMÁCIÓÉHSÉG

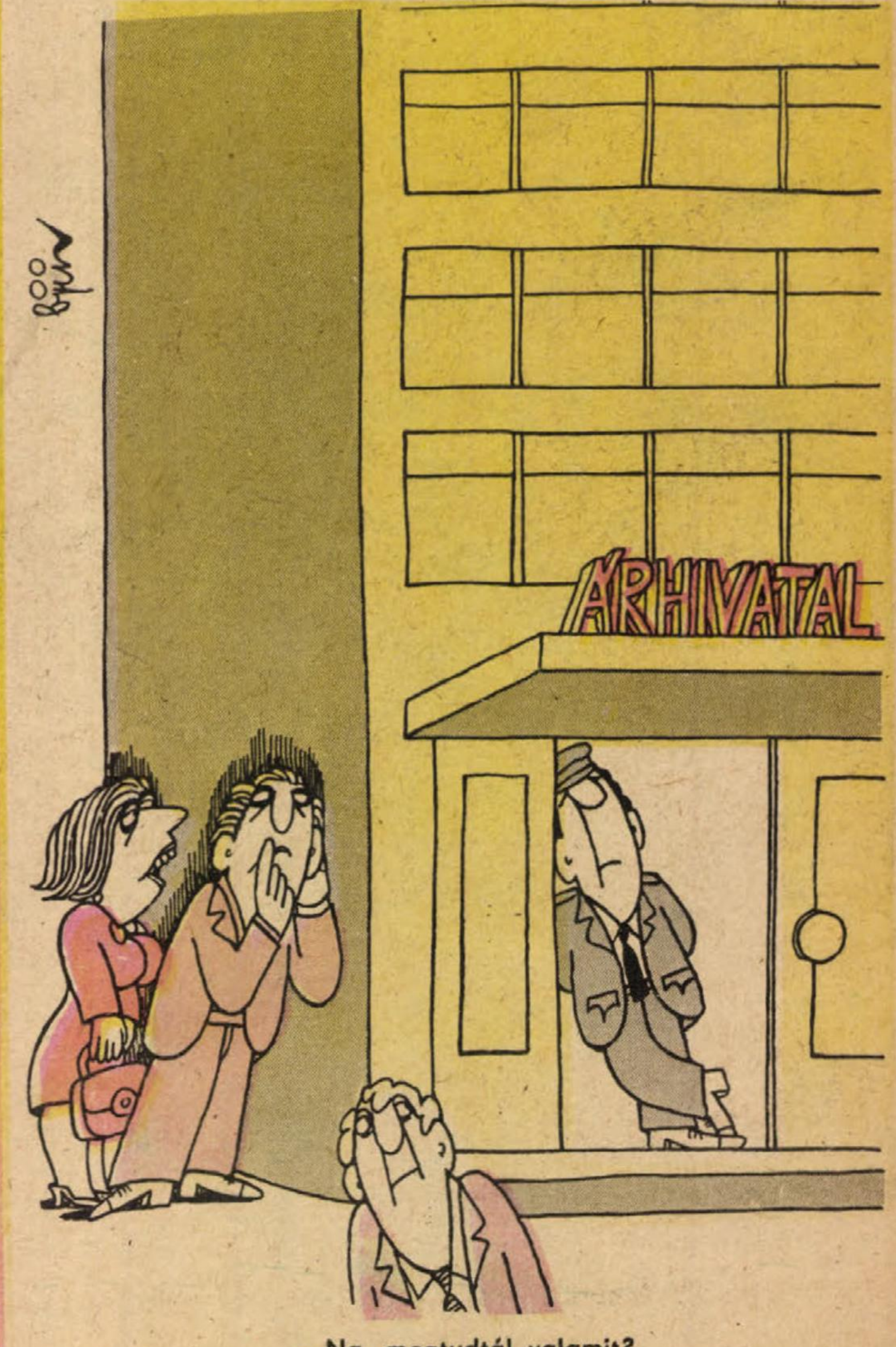

– Na, megtudtál valamit?